



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1966

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
16

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

71. Περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς 1
72. Περὶ ὁρολογίων καὶ ἀναλυτικῶν προγράμμάτων τῶν ἐξέσεων τινῶν σχολείων Δευτεροβάθμίου (Μέσης) Ἐκπαίδευστος 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 71

Περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν: 1) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 42 καὶ 255 τοῦ Ν.Δ. 3365/1955 (περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς), ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, 2) τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 1671/1951 (περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων), ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 3076/1954, 3) τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4426/1964 (περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως) καὶ 4) τὴν ὑπ' ἀριθ. 1136/1965 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρασίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσταμεν καὶ διατάττομεν:

Κυροῦται ὁ ὑπὸ ἡμερησὴν 17.11.1965 Κανονισμὸς Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ἀποτελούμενος ἀπὸ εἴκοσι τέσσαρα (24) ἁρθῶν.

Τὸ ἀπὸ 30.6.12.7.1957 Β.Δ. (περὶ κυρώσεως τοῦ Κανονισμοῦ Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς), ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καταργεῖται ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργὸν, ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Μουσικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Προορισμός—Ἀρμονικὴ σύνθεσις—Ὀργάνωσις.

Ἄρθρον 1.

Προορισμός.

Ἡ Μουσικὴ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς προορισμὸν ἔχει:

α) Νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν λαμπροτέραν, ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν καὶ παράστασιν τῶν Τμημάτων Χωροφυλακῆς.

β) Νὰ ἀποδίδῃ τιμὰς εἰς τὰς παρελάσεις καὶ παρατάξεις κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἐορτάς καὶ τελετάς.

γ) Νὰ ἐκτελῇ μουσικὰ προγράμματα καὶ συναυλίας διὰ τὴν ψυχαγωγίαν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ κοινοῦ κατὰ τὰς ἐκάστοτε διατασσόμενης ἀπὸ τὴν Χώραν δημοσίας αὐτῆς ἐμφανίσεις.

δ) Νὰ συμμετέχῃ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς εἰς φηρησκευτικὰς τελετάς καὶ ἐθνικὰς καὶ κοινωνικὰς ἐν γένει συγκεντρώσεις διὰ φιλανθρωπικοῦς καὶ κοινωνικοὺς σκοποῦς.

Ἄρθρον 2.

Ἀρμονικὴ σύνθεσις—Ὀργάνωσις.

1. Ἡ ἀρμονικὴ σύνθεσις τῆς Μουσικῆς (Μπάντας) περιλαμβάνει τὰς κάτωθι κατηγορίας κυρίων Μουσικῶν ὀργάνων:

α) Ξυλίνων πνευστῶν, ἴτεσι: Οὐκέ, φλάουτα, κουαρτίνα, κλαρίνα, φαγγότα, σαξόφωνα.

β) Χαλκίνων πνευστῶν, ἴτεσι: Κορνέτες, φλυαύρα, τζένης, κόρνα, ἀλτικόρνα, εὐσώνια, τσουμπόνια, μπάσσα.

γ) Κρουστῶν, ἴτεσι: Κόμβελια, (πιανίνο), τύμπανα, γκιρὰν κάσσες.

2. Τὰ λοιπὰ μουσικὰ ὅργανα (ἐγγχερδα, πνευστά, κρουστά καὶ ράβδος παρελόμεως) θεωροῦνται ὡς δευτερεύοντα καὶ χρησιμοποιοῦνται ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν.

3. Ἡ ἀρμονικὴ σύνθεσις καὶ ὀργάνωσις τῶν μουσικῶν Τμημάτων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μουσικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 3.

Κατάταξις Ἀξιωματικῶν.

1. Ἡ πλήρωσις τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος Χωροφυλακῆς προβλεπομένων κενῶν θέσεων τοῦ Μειράρχου καὶ Ὑπομειράρχου τῆς Μουσικῆς γίνεται εἴτε διὰ κατάταξις ἰδιωτῶν εἴτε διὰ μετατάξεως Ἀξιωματικῶν Μουσικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

2. Οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν κατάταξιν ἰδιῶται ἢ τὴν μετατάξιν Ἀξιωματικοὶ Μουσικοὶ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων πρὸς κατάληψιν ὀργανικῶν θέσεων Ἀξιωματικῶν τῆς Μουσικῆς Χωροφυλακῆς, δεόν νὰ κόνιτηνται:

α) πτυχίων, ένοργωνώσεως και διευθύνσεως Μουσικής (μπάν-
τας).

β) πτυχίων αρμονίας ή ανώτερον τούτου, και

γ) τουλάχιστον απολυτήριον Γυμνασίου ή Μέσης Εμπο-
ρικής Σχολής ή άλλων ισοτίμων Σχολών.

3. Προκειμένου περί πλήρωσεως των εν ταίς προηγουμέ-
ναις παραγράφαις θέσεων υπό ιδιωτών, ο Αρχηγός Χωροφυ-
λακής προσκλήει διά διαταγής τους έχοντας τὰ υπό του Κώ-
δικος Χωροφυλακής και του Κανονισμού Στρατολογίας προ-
βλεπόμενα προσόντα και επιθυμούντας να μετάσχουν των εξε-
τάσεων, όπως υποβάλωσιν εντός τακτικής προθεσμίας εις τὸ
'Αρχηγείον Χωροφυλακής σχετικὴν αίτησιν μετὰ των λοιπών
υπό του Κανονισμού Στρατολογίας ἐριζομένων δικαιολογητι-
κῶν, ἐπισυνάπτοντες ἅμα και ἀποδεικτικά ή διπλώματα των
μουσικῶν σπουδῶν των.

Ο 'Αρχηγός ἀποφαίνεται ἐπὶ των υποβυλλομένων αίτησεων
ὀριστικῶς και καθαρτίζει πίνακα των κρινόμενων καταλλήλων
διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις ὃν κοινοποιεῖ εἰς τὰς
ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν εἰς τοὺς ενδιαφερο-
μένους, ἐπιστρέφει δὲ τὰ δικαιολογητικά των μὴ κρινόμενων
καταλλήλων.

Διὰ τῆς αὐτῆς διαταγῆς ὀρίζεται και ἡ χρονολογία των
ἐξετάσεων, ἐνεργουμένων κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ
παρόντος Κανονισμού, ὡς και τὸ πρόγραμμα διεξαγωγῆς αὐ-
τῶν.

Πρὸ τῆς διεξαγωγῆς των ἐξετάσεων οἱ υποψήφιοι παρα-
πέμπονται, ὑπὸ τοῦ 'Αρχηγείου Χωροφυλακής εἰς τὴν Ἀνω-
τάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν, πρὸς ἐξέτα-
σιν. Οἱ ἐκ τούτων μὴ κρινόμενοι ἱκανοὶ ἀποκλείονται των ἐξε-
τάσεων.

4. Προκειμένης πλήρωσεως των ἀνωτέρω θέσεων διὰ με-
τατάξεως Ἀξιωματικῶν Μουσικῆς των τριῶν κλάδων των
Ἑνόπλιων Δυνάμεων, οἱ ἐπιθυμούντες υποβάλλουσιν εἰς τὸ
'Αρχηγείον Χωροφυλακής αίτησιν μετὰ των ἀποδεικτικῶν ή
διπλωμάτων των μουσικῶν σπουδῶν των, ὅπερ συγκεντροῦν
και τὰ ἀτομικά των ἔγγραφα, παραπέμπει αὐτοὺς εἰς τὸ Συμ-
βούλιον Προαγωγῶν Χωροφυλακής, πρὸς γνωμοδότησιν. Τὴν
γνωμοδότησιν ταύτην τὸ 'Αρχηγείον υποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον Δημοσίας Τάξεως πρὸς ἐκδοσιν κοινῆς ἀποφάσεως των
Ὑπουργῶν Δημοσίας Τάξεως και Ἐθνικῆς Ἀμύνης περί
μετατάξεως των ἐπιυληρησμένων.

"Ἀρθρον 4.

Κατάταξις Χωροφυλάκων.

1. Ἡ πλήρωσις των χηρευουσῶν ὀργανικῶν θέσεων Χωρο-
φυλάκων Μουσικῆς γίνεται ἀνελύτως τῆς ἀρμονικῆς συνθέ-
σεως διὰ μετατάξεως Χωροφυλάκων ἐχόντων μουσικὰς γνώ-
σεις και μετὰ προηγουμένην αὐτῶν ἐξέτασιν κατὰ τὰς οἰκείας
διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμού.

2. Ἐκλείβει μουσικῶν Χωροφυλάκων ή πλήρωσις των κε-
νῶν θέσεων γίνεται διὰ κατάταξιν ἐπὶ διετῆς δητείας ἰδιω-
τῶν μουσικῶν, προσηλωμένων των προϋπηρετησάντων εἰς τὴν
Χωροφυλακὴν ή τὰς Ἑνόπλους Δυνάμεις, μὴ υπερδύντων τὸ
ἔθον ἔτος τῆς ἡλικίας των και ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰ ὑπὸ
τοῦ Κώδικος Χωροφυλακής και τοῦ Κανονισμού Στρατολο-
γίας αὐτῆς προβλεπόμενα λοιπὰ προσόντα. Ἡ κατάταξις γί-
νεται διὰ διαταγῆς τοῦ 'Αρχηγοῦ Χωροφυλακής, μετ' εὐδό-
κῃον συμμετοχῆν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμού προ-
βλεπόμενας διὰ τοὺς Χωροφυλάκας ἐξετάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Προτάσεις Προαγωγῆς.

"Ἀρθρον 5.

Προαγωγῆς Ἀξιωματικῶν.

Διὰ τὰς προαγωγὰς των Ἀξιωματικῶν ἐφαρμόζονται αἱ
διατάξεις τοῦ Κώδικος Χωροφυλακής.

"Ἀρθρον 6.

Προαγωγῆς Ἀνθυπαπιστῶν.

1. Ἐν Ἀνθυπαπιστῆς Μουσικῆς προταθῇ ὅπως μετὰ-
σχῇ των προαγωγικῶν ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθ' ρ-
χου δέον νὰ κέκτηται τὰ κάτωθι προσόντα:

α) Διετὴ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ του μέχρι τέλους τοῦ

β) Πτυχία: 1. Ἐνοργωνώσεως και διευθύνσεως Μπάν-
τας, 2. Ἀρμονίας ή και ανώτερον τούτου.

γ) Τουλάχιστον απολυτήριον Γυμνασίου ή Μέσης Εμπο-
ρικής Σχολής ή άλλων ισοτίμων Σχολών.

δ) Ἀπαντα τὰ ὑπὸ τοῦ Κώδικος Χωροφυλακής προβλεπόμε-
να οὐσιαστικά προσόντα πρὸς προαγωγήν εἰς ἀνωτέραν τά-
ξιν διὰ τους μαχητοὺς Ἀνθυπαπιστάς. Ἐν περιπτώσει δια-
φωνίας τοῦ 'Αρχηγοῦ πρὸς τὴν υποβληθεῖσαν αὐτῷ σύμφω-
νον πρότασιν των ἀρμοδίων, ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργός Δημο-
σίας Τάξεως.

2. Ἀνθυπαπιστῆς μουσικῆς, μὴ συγκεντροῦν τὰ ἐν τῇ
προηγουμένη παραγράφῳ ὀριζόμενα προσόντα, προτείνεται,
κρίνεται και προάγεται ἀπὸ τῆς εἰς τῆς κατὰ τὰς σχε-
τικὰς τοῦ Κώδικος Χωροφυλακής διατάξεις ὡς ἐτροποποιή-
θησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

3. Ἀρμόδιος πρὸς σύνταξιν και υποβολὴν προτάσεων των
Ἀνθυπαπιστῶν Μουσικῆς συγχάνει ὁ Διοικητής ταύτης, ἐν
ἐκλείψει δὲ ή ἀδυναμίᾳ τούτου ὁ ἀμεστος προϊστάμενος αὐτοῦ.

4. Ο 'Αρχηγός Χωροφυλακής, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς ὑ-
ποβληθεῖσας αὐτῷ προτάσεις, γνωματεύει ἐπ' αὐτῶν και
εἰς τὰς υποβάλλει ταύτας εἰς τὸν Ὑπουργόν τῆς Δημοσίας Τά-
ξεως, ὅστις διατάσσει τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ πα-
ρόντος Κανονισμού προβλεπόμενας προαγωγικὰς ἐξετάσεις
διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαμοιράρχου των τελικῶς κρινέν-
των ἱκανῶν.

5. Διὰ τὴν σύνταξιν των προτάσεων, τὸν χρόνον υποβολῆς
των, τὴν διενέργειαν των ἐξετάσεων και πᾶσαν ἐν γένει μὴ
ὑπὸ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ προβλεπομένην περίπτωσιν, ἐ-
φαρμόζονται αἱ διὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις των Ἐνω-
μοσταρχῶν διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Προαγωγῶν Ὀπλιτῶν
Χωροφυλακής.

"Ἀρθρον 7.

Προτάσεις Ἐνωμοσταρχῶν.

Ἐν Ἐνωμοστάρχῃς μουσικῆς προταθῇ ὅπως μετὰσχῇ των
προαγωγικῶν ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαπιστοῦ
δέον νὰ κέκτηται τὰ κάτωθι προσόντα:

α) Τετραετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ του μέ-
χρι τέλους τοῦ ἔτους υποβολῆς των προτάσεων.

β) Ἐύμενῃ πρότασιν των καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων του
Ἀξιωματικῶν, ὅτι κέκτηται ἅπαντα τὰ διὰ τὸν ἀνώτερον βα-
θμὸν ἀπαιτούμενα ἡθικά και ἐπαγγελματικά προσόντα, ὡς
και ἐξαίρετον ἐπίδοσιν εἰς τὸ ὄργανον ὅπερ παίξει.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφαίνεται ὁ 'Αρχηγός Χω-
ροφυλακής.

γ) Νὰ ἔχη χαρακτηρισθῇ κατὰ τὰς τελευταίας διαδοχι-
κὰς σημειώσεις τουλάχιστον ὡς καλὸς Ἐνωμοστάρχης.

"Ἀρθρον 8.

Προτάσεις Ὑπνωμοσταρχῶν.

Ἐν Ὑπνωμοστάρχῃς μουσικῆς προταθῇ ὅπως μετὰσχῇ
των προαγωγικῶν ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐνωμο-
στάρχου, δέον νὰ κέκτηται τὰ κάτωθι προσόντα:

α) Ἐνικόσιον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν του μέ-
χρι τέλους Δεκαμβρίου τοῦ ἔτους υποβολῆς των προτάσεων.

β) Νὰ ἔχη εὐμενῇ πρότασιν των καθ' ἱεραρχίαν Προιστα-
μένων του Ἀξιωματικῶν, ὅτι κέκτηται ἅπαντα τὰ ἡθικά και
ἐπαγγελματικά προσόντα πρὸς ἐκπλήρωσιν των καθήκοντων
τοῦ Ἐνωμοστάρχου, ὡς και ἐξαίρετον ἐπίδοσιν εἰς τὸ ὄργανον
ὅπερ παίξει.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφαίνεται ὁ 'Αρχηγός Χωρο-
φυλακής.

γ) Νὰ ἔχη χαρακτηρισθῇ εἰς τὰς τελευταίας διαδοχικὰς
σημειώσεις τουλάχιστον ὡς καλὸς Ὑπνωμοστάρχης.

"Ἀρθρον 9.

Προτάσεις Χωροφυλάκων.

Ἐν Χωροφυλάκῃ μουσικῆς προταθῇ ὅπως μετὰσχῇ των
προαγωγικῶν ἐξετάσεων διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπνωμοστάρχου,
δέον νὰ κέκτηται τὰ κάτωθι προσόντα:

α) Ἐνικόσιον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν του μέ-
χρι τέλους Δεκαμβρίου τοῦ ἔτους υποβολῆς των προτάσεων.

β) Νὰ ἔχη εὐμενῇ πρότασιν των καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμέ-
νων του Ἀξιωματικῶν, ὅτι κέκτηται ἅπαντα τὰ ἡθικά και
ἐπαγγελματικά προσόντα πρὸς ἐκπλήρωσιν των καθήκοντων
τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπνωμοστάρχου, ὡς και ἐξαίρετον ἐπίδοσιν εἰς

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφαίνεται ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς.

γ) Νὰ ἔχη χαρακτηρησθῇ κατὰ τὰς τελευταίας διαδοχικὰς σημειώσεις τοῦλάχιστον ὡς καλὸς Χωροφύλαξ.

Ἄρθρον 10.

Σύνταξις καὶ ὑποβολὴ προτάσεων.

1. Ἀρμόδιος πρὸς σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν προτάσεων συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλακῶν Μουσικῆς τυγχάνει ὁ Διοικητὴς ταύτης καὶ ἐν ἐλλείψει ἡ ἀδυναμία τούτου ὁ ἀμεσὸς προϊστάμενος αὐτοῦ.

2. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν προτάσεων Ἐνωμοταρχῶν καὶ Ὑπενωμοταρχῶν, τὸν χρόνον ὑποβολῆς των, τὴν διενέργειαν τῶν ἐξετάσεων καὶ πᾶσαν ἐν γένει μὴ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένην λεπτομέρειαν, ἐφαρμόζονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Προαγωγῶν Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς, αἱ δὲ ποιεῖται διὰ τούτων Ὑπενωμοτάρχας τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς Χωροφύλακας τῆς Μουσικῆς.

3. Ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις καὶ τὰς γνωματεύσεις τῶν καθ' ἱεραρχίαν ἀρχῶν, ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν ὁριστικῶς καὶ διὰ διαταγῆς του κοινοποιεῖ εἰς τὴν Σχολὴν Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς ἀνὰ ἕνα πῖνακα διὰ τοὺς Χωροφύλακας, Ὑπενωμάρχας καὶ Ἐνωμοτάρχας, εἰς οὓς ἐγγράφει τοὺς πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις κρινέντας ὑπ' αὐτοῦ ἱκανοὺς.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου τούτων ἐγγράφονται οἱ τελικῶς ἀποκλεισθέντες.

Οἱ ἐν λόγῳ πίνακες κοινοποιοῦνται ἐγκαίρως μερίμνη τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μουσικῆς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 11.

Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ.

1. Ἡ ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ, προκαίμενου περὶ τῶν ἐξετάσεων πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων Ἀξιωματικῶν Μουσικῆς ἐξ ἰδιωτῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, συγκαροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδιδομένης τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς καὶ ὁμοίως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς.

Αὕτη ἀποτελεῖται:

Ἐξ ἐνὸς Συνόρχου Χωροφυλακῆς, ὡς Προέδρου καὶ τριῶν ἰδιωτῶν μελῶν ἢ μὴ τῆς Ἐνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν, ὄντων καθηγητῶν ἀνωτέρων θεωρητικῶν μαθημάτων μουσικῆς ἢ Καλλιτεχνικῶν Διευθυντῶν Ὁδῶν ἢ Διευθυντῶν Μουσικῆς τῆς Λυρικῆς Σκηπῆς ἢ καθηγητῶν, ἱσοτίμων πρὸς ἡμετέραν ὁδῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, ὡς μελῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἔχει δικαίωμα ἐκδημολογίας τῶν μαθημάτων.

Διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἐξ ἰδιωτῶν προερχομένων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφαρμόζονται αἱ διὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς διατάξεις.

Χρὴ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ κατώτερος Ἀξιωματικός, ὁρίζομενος διὰ διαταγῆς τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς, κατὰ προτίμησιν δὲ τῆς Μουσικῆς.

2. Διὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν Ἀνθυποασπιστῶν, Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλακῶν συγκαροτεῖται τριμελὴς Ἐπιτροπὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδιδομένης τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς καὶ ὁμοίως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν.

Αὕτη ἀποτελεῖται:

α) Ἐξ ἐνὸς Συνταγματάρχου ἢ Ἀντισυνταγματάρχου, ὡς Προέδρου.

β) Τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μουσικῆς ὡς Ἀ' μέλους, καὶ

γ) Ἐξ ἐνὸς Ἀξιωματικοῦ Μουσικῆς τῶν Ἐνόπων Δυνάμεων ὡς Β' μέλους, ὁρίζομενου διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δημοσίας Τάξεως καὶ Ἑθνικῆς Ἀμύνης. Χρὴ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ κατώτερος Ἀξιωματικός ἢ Ἀνθ'σθης τῆς Μουσικῆς ὁρίζομενος διὰ διαταγῆς τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 12.

Ἐξεταστέα μαθήματα ἰδιωτῶν.

Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ κρινέντες

ἱκανοὶ ἰδιῶται, ἐξετάζονται γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἐπὶ τῶν κάτωθι μαθημάτων:

Γραπτῶς:

1. Ἐπὶ θέματος ἀρμονίας: α) Ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ὕλης τῆς ἀρμονίας, ἐναρμόνις δεδομένης μελωδίας 16 ἕως 32 μέτρων. β) Ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ὕλης τῆς ἀρμονίας, ἐναρμόνις δεδομένου θέματος ἐκτίμου (μπάπου) ἀναρίθμου. Χρόνος ἀναπτύξεως ἐκάστου θέματος τρεῖς ὥραι. Συντελεστής 10.

2. Ἐπὶ θέματος ἐνοργάνωσης. Ἐνοργάνωσις διὰ στρατιωτικὴν μουσικὴν δεδομένης συνθέσεως ἐκ κλειδοκυμβάλου 16—32 μέτρων. Χρόνος ἀναπτύξεως τέσσαρες ὥραι. Συντελεστής 10.

Προφορικῶς:

Ἐπὶ θέματος διευθύνσεως. Διεύθυνσις Στρατιωτικῆς μουσικῆς (Μπάντας), ἐπὶ μιᾷ μουσικῇ συμφωνίᾳ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου καὶ μιᾷ ὁπερας ἢ ὁπερέτας, ὁριζομένης παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς. Διάρκεια ἐκτελέσεως μέχρι μιᾷς ὥρας. Συντελεστής 10.

3. Ἀποκλείεται ἡ εἰς τὰς ἐξετάσεις συμμετοχὴ ὑποψηφίου παιανίζοντος μόνον δευτερεύον Μουσικὸν ὄργανον.

Ἐὰν ὁ ὑποψήφιος παιανίζῃ δύο Μουσικὰ ὄργανα, ἐξ ὧν τὸ ἐν κύριον καὶ τὸ ἔτερον δευτερεύον, δύναται, ἐφ' ὅσον ἐπιθυμεῖ, νὰ ἐξετασθῇ εἰς ἀμφότερα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκδημολογεῖ τὸ κύριον ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ὁ ἐξεταζόμενος μετέχει τῆς Στρατιωτικῆς Μουσικῆς (Μπάντας). τὸ δὲ δευτερεύον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον βελτιώνει τὴν ἐκδημολογίαν τοῦ κυρίου, δι' ὅπερ ὁπωσδήποτε δέον νὰ ἔχῃ λάβει τὴν ἐάσιν.

Ἄρθρον 13.

Ἐξεταστέα μαθήματα Ἀνθυποασπιστῶν.

1. Οἱ κρινέντες ἱκανοὶ πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις Ἀνθ'σθαὶ διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθ'ρχου ἐξετάζονται γραπτῶς καὶ προφορικῶς ἐπὶ τῶν κάτωθι μαθημάτων:

α) Γραπτῶς:

i) Ἐκθέσεις ἰδεῶν, διὰ τῆς ἀναπτύξεως θέματος διδομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥς ἡ σαφήνεια, ἡ ὀρθογραφία καὶ τὸ εὐανάγνωστον ἀποτελοῦσι τὸν βαθμὸν τῶν γραμματικῶν καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων τοῦ ἐξεταζομένου. Χρόνος ἀναπτύξεως δύο (2) ὥραι. Συντελεστής 10.

ii) Ἀρμονία: Ἐναρμόνις διδομένης μελωδίας καὶ ἐνὸς ἀναρίθμου βασίμου (ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ὕλης τῆς ἀρμονίας). Χρόνος ἀναπτύξεως μέχρις ἐξ (6) ὥραι. Συντελεστής 10.

iii) Ἐνοργάνωσις διὰ Στρατιωτικὴν Μουσικὴν (Μπάνταν) διδομένης συνθέσεως ἐκ κλειδοκυμβάλου. Χρόνος ἀναπτύξεως μέχρις ὀκτώ (8) ὥραι. Συντελεστής 10.

β) Προφορικῶς:

i) Ὁργανολογία. (Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ ιδιότητες τῶν διαφόρων πνευστῶν, ἐγχόρδων καὶ κρουστῶν ὀργάνων). Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

ii) Μορφολογία καὶ Ἱστορία Μουσικῆς (γενικαὶ γνώσεις). Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 15' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

iii) Μελωδία: Ἀτκήσεις (σολφαίσμοι) ἐπὶ τῶν γνωσθῶν Σόλ, Φά καὶ Ντό ἐπὶ τῆς 1ης, 3ης καὶ 4ης γραμμῆς τοῦ πενταγράμμου, κεχωρισμένως ἢ μὲ ἐναλλαγὴν τῶν γνωσθῶν ἐπὶ μιᾷ ἀτκήσεως διὰ τὸν γνωσθὸν Ντό.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 15' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

iv) Ἐκτελέσεις διὰ τοῦ ὄργανου, ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος μεζόνων καὶ ἐλαστῶν κλιμάκων, τριφῶνων—τετραφῶνων ἀρπιαμῶν (ἐπὶ τριφῶνων συγχορδιῶν καὶ συγχορδίας Ἑξάβητης Δεσποζούσης), μιᾷ συνθέσεως ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου καὶ μιᾷ τοιαύτης τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐπιτροπῆς. Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρις 20' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

v) Διεύθυνσις Στρατιωτικῆς Μουσικῆς ἐπὶ ἐνὸς μουσικοῦ τεμαχίου τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου καὶ ἐνὸς τοιοῦτου ὁρίζομενου παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ μουσικῆς συμφωνίας, ὁπερας ἢ ὁπερέτας.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι μιᾷς ὥρας. Συντελεστής 10.

2. Οἱ ἐκτελεσταὶ κρουστῶν ὀργάνων ἐξετάζονται εἰς τὸ μάθημα τῶν κλιμάκων γραπτῶς, εἰς δὲ τὸ μάθημα τῆς πρακτικῆς μεταφορᾶς (Τρανσποζισιὸν) ἀδουν τοῦτο εἰς τόναις μεταφορᾶς τῇ ὑποδείξει τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν Ἀνθυπαυσιπαιδῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἐξεταστέα μαθήματα Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλάκων.
Τὰ ἐξεταστέα μαθήματα τῶν κριθέντων ἱκανῶν πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνδ'στοῦ, Ἐνωμ'ρχου καὶ Ὑπεν'ρχου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως Χωρ'κος Μουσικῆς εἰσὶν:

1. Τῶν Ἐνωματάρχων:

α) Γραπτῶς:

ι) Ἐκθέσεις ἰδεῶν, ἐπὶ θέματος διδομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥς ἡ σαφήνεια, ἡ ὀρθογραφία καὶ τὸ εὐανάγνωστον, ἀποτελοῦσι τὸν βαθμὸν τῶν γραμματικῶν καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων τοῦ ἐξεταζομένου.

Χρόνος ἀναπτύξεως μέχρι δύο (2) ὥραι. Συντελεστής 8.

ii) Ἀρμονία. Ἐναρμόνις διδομένης μελωδίας καὶ ἐνὸς ἀναρίθμου βασίμου ἐκ τῆς ὕλης τῆς Β' τάξεως ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος ἀρμονίας. Ὁδείου.

Χρόνος ἀναπτύξεως μέχρι τέσσαρες (4) ὥραι. Συντελεστής 8.

β) Προφορικῶς:

ι) Μελωδικαὶ ἀσκήσεις (σολφαῖσμοι) ἐκ τῶν γνωμῶν Σὸλ καὶ Φά.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 15' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

ii) Πρακτικὴ μεταφορὰ (τρανσποζισιὸν) διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

iii) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος μεζόνων καὶ ἐλασσόνων κλιμάκων, τριφώνων—τετραφώνων ἀρπιαμῶν (ἐπὶ τριφώνων συγχορδιῶν καὶ συγχορδιῶν Ἑβδόμης Διοποζούσης).

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

iv) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος κυρίου μέρους μιᾶς μουσικῆς συνθέσεως ἢ μιᾶς ἀσκήσεως τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

v) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος συνοδείᾳ Στρατιωτικῆς Μουσικῆς ἐνὸς ἐξαγγελτικοῦ μέρους μουσικοῦ τεμαχίου ἢ ὁλοκλήρου μικροῦ τεμαχίου ἢ Σονάτας, Κοντσέρτου ὁλοκλήρου ἢ μέρους αὐτῶν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν τοιούτων τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 30' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

γ) Οἱ ἐκτελεσταὶ κρουστῶν ὄργάνων ἐξετάζονται εἰς τὸ μάθημα τῶν κλιμάκων γραπτῶς, εἰς δὲ τὸ μάθημα τῆς πρακτικῆς μεταφορᾶς (τρανσποζισιὸν) ἄδουν τοῦτο εἰς τόνους μεταφορᾶς τῇ ὑποδείξει τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Τῶν Ὑπενωμοτάρχων:

α) Γραπτῶς:

ι) Ἐκθέσεις ἰδεῶν, ἐπὶ θέματος διδομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥς ἡ σαφήνεια, ἡ ὀρθογραφία καὶ τὸ εὐανάγνωστον ἀποτελοῦσι τὸν βαθμὸν τῶν γραμματικῶν καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων τοῦ ἐξεταζομένου.

Χρόνος ἀναπτύξεως δύο (2) ὥραι. Συντελεστής 8.

ii) Ἀρμονία. Ἐναρμόνις διδομένης μελωδίας καὶ ἐνὸς ἀναρίθμου βασίμου (μπάτου) ἐκ τῆς ὕλης τῆς πρώτης τάξεως ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος Ἀρμονίας.

Χρόνος ἀναπτύξεως μέχρι τέσσαρες (4) ὥραι. Συντελεστής 8.

β) Προφορικῶς:

ι) Μελωδικαὶ ἀσκήσεις (σολφαῖσμοι) ἐκ τῶν γνωμῶν Σὸλ ἢ Φά.

Διάρκεια ἐξετάσεως 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

ii) Πρακτικὴ μεταφορὰ (Τρανσποζισιὸν) διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

iii) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος μεζόνων καὶ ἐλασσόνων κλιμάκων, τριφώνων—τετραφώνων ἀρπιαμῶν (ἐπὶ τριφώνων συγχορδιῶν καὶ συγχορδιῶν Ἑβδόμης Διοποζούσης).

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

iv) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος κυρίου μέρους μιᾶς μουσικῆς συνθέσεως ἢ μιᾶς ἀσκήσεως τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

v) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος κυρίου μέρους μιᾶς μουσικῆς συνθέσεως καὶ ἐνὸς γυνάμματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

γ) Οἱ ἐκτελεσταὶ κρουστῶν ὄργάνων, ἐξετάζονται εἰς τὸ μάθημα τῶν κλιμάκων γραπτῶς, εἰς δὲ τὸ μάθημα τῆς πρακτικῆς μεταφορᾶς (τρανσποζισιὸν) ἄδουν τοῦτο εἰς τόνους μεταφορᾶς τῇ ὑποδείξει τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Τῶν Χωροφυλάκων:

α) Γραπτῶς:

ι) Ἐκθέσεις ἰδεῶν, ἐπὶ θέματος διδομένου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἥς ἡ σαφήνεια, ἡ ὀρθογραφία καὶ τὸ εὐανάγνωστον ἀποτελοῦσι τὸν βαθμὸν τῶν γραμματικῶν καὶ ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων τοῦ ἐξεταζομένου.

Χρόνος ἀναπτύξεως μέχρι δύο (2) ὥραι. Συντελεστής 8.

ii) Ἀντιγραφή μουσικοῦ τινὸς τεμαχίου δέκα ἔξ (16) ἕως τριάκοντα δύο (32) μέτρων. (Νὰ διαγράφεται καὶ ἐκτὸς τοῦ πενταγράμμου διὰ βοηθητικῶν γραμμῶν). Εἰς τοῦτο ἐκτιμᾶται ἰδιαιτέρως ἡ καλλιγραφία.

Χρονικὴ διάρκεια μέχρι (2) ὥραι. Συντελεστής 8.

iii) Θεωρία Μουσικῆς. Ἐξετάσις ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης τῆς θεωρίας (εἰδῆ διαστημάτων, συγχορδιῶν μετὰ τῶν ἀναστρεφῶν κλπ.).

Χρόνος ἀναπτύξεως δύο (2) ὥραι. Συντελεστής 8.

β) Προφορικῶς:

ι) Ρυθμικὴ μουσικὴ ἀνάγνωσις.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

ii) Πρακτικὴ μεταφορὰ (τρανσποζισιὸν) διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

iii) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος μεζόνων καὶ ἐλασσόνων κλιμάκων μετὰ τριφώνων ἀρπιαμῶν.

Χρόνος ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10'.

iv) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος κυρίου μέρους μιᾶς μουσικῆς συνθέσεως ἢ ἀσκήσεως τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10'.

v) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος κυρίου μέρους μιᾶς μουσικῆς συνθέσεως καὶ ἐνὸς γυνάμματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10'.

γ) Οἱ ἐκτελεσταὶ κρουστῶν ὄργάνων, ἐξετάζονται εἰς τὸ μάθημα τῶν κλιμάκων γραπτῶς, εἰς δὲ τὸ μάθημα τῆς πρακτικῆς μεταφορᾶς (τρανσποζισιὸν) ἄδουν τοῦτο εἰς τόνους μεταφορᾶς τῇ ὑποδείξει τῆς Ἐπιτροπῆς.

4. Διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως Χωροφύλακος Μουσικῆς.

α) Γραπτῶς:

Ἀντιγραφή μουσικοῦ τινὸς τεμαχίου δέκα ἔξ (16) ἕως τριάκοντα δύο (32) μέτρων. (Νὰ διαγράφεται καὶ ἐκτὸς τοῦ πενταγράμμου διὰ βοηθητικῶν γραμμῶν). Εἰς τοῦτο ἐκτιμᾶται ἰδιαιτέρως ἡ καλλιγραφία.

Χρονικὴ διάρκεια μέχρι δύο (2) ὥραι. Συντελεστής 8.

β) Προφορικῶς:

ι) Ρυθμικὴ μουσικὴ ἀνάγνωσις.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 10' τῆς ὥρας. Συντελεστής 8.

ii) Ἐκτέλεισις διὰ τοῦ ὄργανου ὅπερ παιανίζει ὁ ἐξεταζόμενος μεζόνων καὶ ἐλασσόνων κλιμάκων μετὰ τριφώνων ἀρπιαμῶν, μιᾶς εὐκόλου μελωδίας τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἐξεταζομένου καὶ τὸ κύριον μέρος μιᾶς μουσικῆς συνθέσεως τῆς ἐκλογῆς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Διάρκεια ἐξετάσεως μέχρι 15' τῆς ὥρας. Συντελεστής 10.

5. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τῶν Ὑπαξιωματικῶν καὶ Χωροφυλάκων, ὡς καὶ διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως Χωροφύλακος τῆς Μουσικῆς Χωροφυλακῆς.

Άρθρον 15.

Ένεργεια έξετάσεων.

1. Αί έξετάσεις διά τήν προαγωγήν εις τούς βαθμούς του Ύπαξιωματικού, Ανθυπαυσιστού και Αξιωματικού ενεργούνται εν τή Σχολή Όπλιτών Χωροφυλακής κατά τας όριζομένας διά διαταγής του Αρχηγείου Βατ. Χωροφυλακής ήμέρας και ώρας τή προτάσει του Διοικητού τής Σχολής ταύτης. Όσαύτως κατά τόν αὐτόν ως άνω τρόπον διατάσσονται και ενεργούνται κατά μήνα Απρίλιον έκάστου έτους έξετάσεις διά τήν μετάταξιν Χωροφυλάκων ή κατάταξιν ιδιωτών εις τήν Μουσικήν Χωροφυλακήν.

2. Οί μή επιθυμούντες νά μετάσχωσι τών έξετάσεων υποβάλλουσι δήλωσιν παραιτήσεως πρό ή και κατά ταύτας. Αί υποβάλλόμεναι δήλώσεις παραιτήσεως αποστέλλονται άμέσως παρά του Διοικητού τής Μουσικής εις τόν Προέδρον τής έξεταστικής Έπιτροπής. Αύται εν ουδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νά ανακληθώσι, συγκεντρούμεναι δέ υπό του Προέδρου τής Έπιτροπής υποβάλλονται μετ' όνομαστικής καταστάσεως εις τό Αρχηγείον Χωροφυλακής, μέτῳ τής Σχολής Όπλιτών, μετά τό πέρας τών έξετάσεων.

3. Η έξεταστική Έπιτροπή, συνεργομένη όλίγον χρόνον πρό τής έναρξεως τής έξετάσεως έκάστου μαθήματος, καταρτίζει πίνακα δέκα θεμάτων τής έγγραφου δοκιμασίας και ισάριθμα τής προφορικής τοιαύτης, άτινα προσδιορίζονται κατά τρόπον σαφή, μή επιτρέποντα παρανοήσεις και αριθμούνται κατ' αύξοντα αριθμόν. Ο πίναξ ούτος υπογράφεται παρά πάντων τών μελών τής Έπιτροπής.

4. Μετά τήν έναρξιν του προσκλητηρίου τών υποψηφίων και τήν τοποθέτησιν αὐτῶν κατά σειράν κληρώσεως, ως θέλει καθορίζει ο Προέδρος τής Έπιτροπής, παραδίδεται εις αὐτούς παρά τής Έπιτροπής ο απαιτούμενος χάρτης, διά τήν ανάπτυξιν τών γραπτῶν θεμάτων όστις αποστέλλεται παρά του Αρχηγείου Χωροφυλακής παρεσκευασμένος δι' έξετάσεις, συμφώνως πρός τας διατάξεις του Κανονισμοῦ Προαγωγῶν Όπλιτών Χωροφυλακής, λαμβανόμενης μερίμνης ώστε ούτος διά τά τεχνικά μαθήματα νά εἶναι φύλλον πενταγώνου πρός ανάπτυξιν τών μουσικῶν θεμάτων.

5. Μετά τήν διανομήν του χάρτου καλείται εις τών υποψηφίων, όστις λαμβάνει ένα κλήρον εκ τής κληρωτίδος, περιλαμβανούσης τούς ήριθμημένους κλήρους ίσους με τᾶ υπό ανάπτυξιν ως άνωτέρω θέματα.

6. Μετά τήν κλήρωσιν τῶ έξαχθέν θέμα υπογραμμίζεται εις τόν ως άνω καταρτισθέντα πίνακα, τιθεμένης τής μονογραφής του Προέδρου έναντι τούτου, και υπογράφεται εις τούς υποψηφίους πρός ανάπτυξιν, εφαρμόζομένων κατ' αὐτήν τών διατάξεων του Κανονισμοῦ Προαγωγῶν Όπλιτών Χωροφυλακής.

7. Μετά τό πέρας τών έξετάσεων τᾶ γραπτᾶ συναθροίζονται υπό τής Έπιτροπής, μονογράφονται εις τό τέλος του ανατυχθέντος θέματος υπό του Προέδρου και εν συνεχείᾳ βαθμολογούνται, ως εν τῷ έπιμεινῳ άρθρῳ ορίζεται.

8. Η έξέτασις εις τᾶ προφορικά μαθήματα ενεργείται κατά τας υποδείξεις του Προέδρου τής έξεταστικής Έπιτροπής και επί τῇ βάσει τών άνωτέρω.

Άρθρον 16.

Βαθμολογία μαθημάτων.

1. Εφ' έκάστου τών γραπτῶν θεμάτων τᾶ μέλη τής Έπιτροπής βαθμολογοῦσιν αριθμητικῶς και ολογράφως και υπογράφουσιν έναντι του βαθμοῦ.

Προκειμένου περί τής Έπιτροπής τής παρ. 2 του άρθρου 11 του παρόντος Κανονισμοῦ, πρώτος βαθμολογεῖ ο κατά βαθμόν κατώτερος και εν ισοβαθείᾳ ο νεώτερος, ακολουθῶς ο άνωτερος αὐτοῦ και τελευταίος ο Προέδρος τής Έπιτροπής.

2. Η βαθμολογία τών προφορικῶν μαθημάτων γίνεται επί όνομαστικῶν δι' έκαστον μάθημα καταστάσεων τών υποψηφίων, καταρτιζομένων μερίμνῃ τής Σχολής.

3. Η βαθμολογία εἶναι φανερά και υποδηλοῦται διά τών αριθμῶν ἀπὸ 0 εἰς 20.

Δέν θεωροῦνται επιτυχόντες εκείνοι εκ τών υποψηφίων οἱ τινες κατά τήν βαθμολογίαν δέν συγκεντρώνουσιν εις τό σύνολον τών μαθημάτων, γραπτῶν και προφορικῶν, γενικόν μέσον

Άρθρον 17.

Σύνταξις και ισχύς Πινάκων.

1. Αί έξεταστικαί Έπιτροπαί, εὐθὺς μετά τήν βαθμολογίαν και εξαγωγήν του γενικοῦ μέσου όρου, συντάσσουσιν: α' Πίνακα τών επιτυχόντων κατά σειράν επιτυχίας, β' Πίνακα τών αποτυχόντων και γ' Πρακτικόν περί του ενεργηθέντος διαγωνισμοῦ.

Εν ἴσῳ βαθμῷ γενικοῦ μέσου όρου προτάσσεται εις τόν πίνακα τών επιτυχόντων ο έχων μέζονα μουσικά προσόντα διαπιστούμενα ἐξ έπιστήμων στοιχείων, εν ἰσότητι δέ και τούτων διά κληρώσεως, προκειμένου δέ περί υπηρετούντων εις τήν Χωροφυλακήν ο άρχαιότερος και τέλος διά κληρώσεως.

2. Το πρακτικόν τοῦτο μετά τών πινάκων υπογεγραμμένων παρ' άπάντων τών μελῶν τής Έπιτροπής, ως και τᾶ γραπτᾶ θέματα και λοιπᾶ στοιχεῖα υποβάλλονται υπό του Προέδρου αὐτῆς άμέσως εις τόν Διοικητήν τής Σχολής Όπλιτών, όστις ακολουθῶς υποβάλλει άπαντα εις τό Αρχηγείον Χωρ)κής.

3. Ο Αρχηγός Χωρ)κής τούς μέν πίνακας διά τούς βαθμούς του Ανδ)στου και Αξιωματικῶν, υποβάλλει εις τόν Ύπουργόν Δημοσίας Τάξεως πρός κύρωσιν και κοινοποίησιν, τούς δέ τοιούτους διά τούς βαθμούς του Ένωμοσάρχου, Ύπενωμοσάρχου και Χωροφύλακος τής μουσικής εγκρίνει και κοινοποιεῖ εις τήν Σχολήν Όπλιτών Χωροφυλακής.

4. Οί οὕτως κοινοποιηθέντες πίνακες ισχύουσι μέχρι κυρώσεως ή εγκρίσεως νεωτέρων τοιούτων, πλην του άφορώντος τήν πληρώσιν τών θέσεων, Μοιράρχου και Ύπομοιράρχου υπό ιδιωτών, όστις ισχύει ἐφ' άπαξ και μόνον διά τούς εν αὐτῷ εγγεγραμμένους πρώτον και δεύτερον.

5. Εάν ή Χώρα εὑρίσκεται εις κατάστασιν πολέμου δύναται ο Ύπουργός Δημοσίας Τάξεως, κατόπιν προτάσεως του Αρχηγού Χωρ)κής, νά διατάξη τήν παράτασιν τής ισχύος τών πινάκων τών Ανδ)στῶν, Ύπαξ)κῶν και Χωρ)κῶν ἐφ' άπαξ και ἐπὶ εν έτος.

6. Η πληρώσις τών κατά βαθμούς κενῶν θέσεων ενεργεῖται διά προαγωγῆς, εντός μηνός ἀπὸ τής δημιουργίας τούτων, τών εις τούς ισχύοντας πίνακας εγγεγραμμένων.

7. Δι' ότους εκ τών προακτέων Ύπαξ)κῶν εκκρεμοῦν υποθέσεις αποτελούσαι κώλυμα προαγωγῆς, εφαρμόζεται, ότι ισχύει και διά τούς λοιπούς μαχίμους ομοιοβάθμους των. Το αὐτό ισχύει και ἐπὶ προακτέων Χωρ)κῶν Μουσικῆς.

8. Ο Ύπουργός Δημοσίας Τάξεως, προκειμένου περί πληρώσεως τών θέσεων Μοιράρχου και Ύπομοιράρχου ἐξ ιδιωτῶν, προκαλεῖ τό Διάταγμα κατατάξεως εις τήν Χωρ)κήν του μέν πρώτου εκ τών εν τῷ πίνακι επιτυχόντων εγγεγραμμένων με τόν βαθμόν του Μοιράρχου, τοῦ δέ δευτέρου με τόν βαθμόν του Ύπομοιράρχου.

Τό Διάταγμα τοῦτο κοινοποιεῖται εις τούς ενδιαφερομένους, οἱ τινες και προσκλήονται νά παρουσιασθῶσιν εις τήν διά διαταγῆς του Ύπουργού Δημοσίας Τάξεως οριζομένην Ύπηρεσίαν Χωρ)κήν εντός εἰκοσιν ήμερῶν ἀπὸ τής κοινοποιήσεως, άλλως θεωροῦνται παραιτούμενοι του δικαιώματος κατατάξεως.

Εἰς περίπτωσιν καὶ ἥν δέν κατέστη δι' οἰονδήποτε λόγον δυνατή ή πληρώσις αὐτοτέρων ή και μίας τών θέσεων Μοιράρχου και Ύπομοιράρχου αἱ έξετάσεις επαναλαμβάνονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Έσωτερική Ύπηρεσία—Αετιουργία—Έκπαίδευσις.

Άρθρον 18.

1. Ο Διτῆς τής Μουσικής εἶναι υπεύθυνος άπάντων του Διοικητοῦ τής Σχολῆς διά τήν άρτίαν εκπαιδευσιν και άπόδοσιν τών Μουσικῶν, τήν παιδαγωγίαν, τήν εμφάνισιν τούτων κατά τας Εθνικᾶς και Θρησκευτικᾶς τελετάς και τας εν γένει ψυχγωγικᾶς συγκεντρώσεις, τήν καλήν συντήρησιν του όλικοῦ μουσικῆς, ως και διά τήν κανονικήν διεξαγωγήν τής υπηρεσίας του γραφείου του.

2. Εισπράττειται και προκαλεῖ τας διαταγᾶς του Διοικητοῦ τής Σχολῆς διά πᾶν ζήτημα άφάρων τας άνάγκας, τήν πρόβδον και τήν άκριβή εν γένει εκπλήρωσιν τής άποστολῆς τής Μουσικῆς.

3. Καταρτίζει, ἐπὶ τῇ βάσει τής Μουσικῆς ὕλης 15θήμερον πρόγραμμα εκπαιδεύσεως τῶν ἐκ αὐτῶν Μουσικῶν τμημάτων, ὅπερ υποβάλλει εγκαίρως εις τόν Διοικητήν τής Σχολῆς

4. Διδάσκει αυτοπροσώπως τὰ ἐν τῷ προγράμματι καθοριζόμενα μουσικά μαθήματα, πρὸς δὲ ἀναθέτει διδαγωγικῶς τὴν διδασκαλίαν τούτων εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν Ἀξιωματικούς καὶ Ἀνδ'ατάς, οὓς καὶ ἐποπτεύει, διὰ τὴν ἀριωτέραν κατάρτισιν τῶν καὶ ἱκανότητα διευθύνσεως μουσικοῦ τμήματος.

5. Ἐνεργεῖ ἐπιθεωρήσεις καθ' ἑξάμηνον τῶν εἰς ἐτέρας πόλεις ἐδρευόντων μουσικῶν τμημάτων, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ παροχὴν ὁδηγίων, διὰ τὴν ἀριωτέραν τούτων κατάρτισιν καὶ ἐμφάνισιν.

Περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐκάστης ἐπιθεωρήσεως υποβάλλει εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Σχολῆς σχετικὴν ἐκθεσιν, ἣν κοινοποιεῖ καὶ εἰς τὸν ἐπιτόπιον Διοικητὴν ὑφ' ὃν ὑπάγεται τὸ τμήμα μουσικῆς.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τῆς Μουσικῆς καθορίζεται καὶ διενεργεῖται, ὡς καὶ ἡ ταιαύτη τῶν Λόγων τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς.

2. Οἱ διατιθέμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἄνδρες ἐκτελοῦσι τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς Ὀπλιτῶν Χωροφυλακῆς ὀριζόμενα καθήκοντα καὶ ἀπαλλασσόμενοι τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν εἰδικῶν καθηκόντων τῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ Μουσικὴ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐμφανίζεται, εἴτε πλήρης, εἴτε κατὰ τμήματα, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐκαστοῦ διατασσόμενων ὑπηρεσιῶν.

2. Καθ' ἐκάστην ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μουσικῆς τμήμα τὸ ὁποῖον μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἐκαστοῦ ὀριζόμενον Ἀξιωματικὸν ὑπηρεσίας Μουσικῆς ἢ ἕτερον τοιοῦτον θὰ ἐκτελῇ τὰς τυχόν διατασσόμενας ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ὑπηρεσίας.

3. Ἡ ἐναρξίς καὶ ἡ λήξις τῶν ὑπὸ τῆς Μουσικῆς ἐκτελουμένων ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὸ πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως ταύτης, ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ προγράμματος ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Σχολῆς καὶ τῶν εἰδικῶν διαταγῶν αὐτῆς.

4. Ὁ Διοικητὴς τῆς Μουσικῆς ἐπιλέγει μεταξὺ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν τοὺς γνωρίζοντας καὶ ἐγχορδα ἢ ἄλλα ὄργανα καὶ συγκροτεῖ δι' αὐτῶν ὀρχήστραν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς εἰς διαγρυσσόμενας δεξιώσεις, χοροσπερίδας καὶ ἐν γένει ψυχγωγικὰς συγκεντρώσεις.

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς Μουσικῆς, ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ, ὁσάκις διατίθεται μετ' ἐνόπλου τμήματος δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, συμμορφοῦται πρὸς τὰ παραγγέλματα τοῦ διοικτοῦντος τοῦτο μαχίμου Ἀξιωματικοῦ.

Ἄρθρον 22.

Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Μουσικὴν ἄνδρες δὲν διατάσσονται εἰς ἐτέρας ὑπηρεσίας, ἐκτὸς ἐὰν ἔκτακτοι ἀνάγκαι ἐπιβάλλωσι τοῦτο.

Ἄρθρον 23.

1. Διὰ τὴν καλυτέραν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τῶν ἀνδρῶν τῆς Μουσικῆς ἐπιτρέπεται, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν κωλύονται ὑπηρεσιακῶς, νὰ φοιτῶσιν εἰς ἀνεγνωρισμένα Ὡδεῖα.

2. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται εἰς τούτους τῇ ἐγκρίσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς νὰ παίζωσι δι' ἰδιωτικῶν ὀργάνων καὶ μὲ πολιτικὴν περιβολὴν εἰς ραδιοφωνικοὺς σταθμούς, εἰς τὴν Λυρικὴν Σκηνὴν καὶ εἰς συμφωνικὴν ὀρχήστραν, ἐφ' ὅσον δὲν κωλύονται ὑπηρεσιακῶς.

3. Οἱ ἐκτελεσταὶ ὅλων τῶν μουσικῶν ὀργάνων ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ πρέπει νὰ ἀντιγράφουν τὰ μουσικά κείμενα τοῦ ὁρχήσαντος, τὰ ὁποῖα γερτυμοποιῶνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διὰ νὰ μὴ καταστρέφουν τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Μουσικῆς.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Διὰ θέματα ἐν γένει μὴ εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ρυθμιζόμενα ἔχουσιν ἐφαρμογὴν οἱ λοιποὶ Κανονισμοὶ Χωροφυλακῆς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Νοεμβρίου 1965

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 72

Περὶ ὥρολογίων καὶ ἀναλυτικῶν προγραμμάτων τάξεων τινῶν σχολείων Δευτεροβάθμίου (Μέσης) Ἐκπαιδεύσεως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει: α) Τὴν παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Ν. Δ. 3971(1959), β) τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τὴν παράγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ. 4379(1964), γ) γνώμην τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου περιλαμβανομένην εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 55(1965) πρᾶξιν αὐτοῦ καὶ δ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 1118(1965) γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὀργανισμῶν Υπουργοῦ ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσαντες:

Τὸ ὥρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τάξεων τινῶν τῶν σχολείων τῆς Δευτεροβάθμίου (Μέσης) Ἐκπαιδεύσεως καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡμερήσιον Γυμνάσιον

Ἄρθρον 1.

Ὁρολόγιον Πρόγραμμα Α' καὶ Β' τάξεως
Μαθήματα:

Ὡραι ἐβδομ. διδ(λ)ίας

	Τάξεις	
	Α'	Β'
1. Ὀργανοσκευτικά	2	2
2. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία	5	4
3. Νέα Ἑλληνικά (Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία)	5	5
4. Ἑνὴ Γλῶσσα (Γαλλικὴ—Ἀγγλικὴ)	3	3
5. Ἱστορία	3	3
6. Μαθηματικά	5	5
7. Φυσικαὶ Ἐπιστήμαι	4	4
8. Γεωγραφία	2	2
9. Ὑγιεινὴ	—	1
10. Καλλιτεχνικὸν Σχέδιον	2	2
11. Μουσικὴ	2	2
12. Γυμναστικὴ καὶ Ἑθνικοὶ χοροὶ	3	3
Σύνολον	36	36
13. Στοιχεῖα Οἰκιακῆς Οἰκονομίας, Νοσηλευτικῆς καὶ Παιδοκομίας (διὰ τὰς μαθητρίδας)	2	2
Σύνολον	38	38

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκομένων μαθημάτων εἰς τὰς Α' καὶ Β' τάξεις τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 3.

Ὀργανοσκευτικά.

1. Σκοπός:

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Ὀργανοσκευτικῶν — τῆς Χριστιανικῆς Ἀληθείας — εἶναι ἡ κατὰ τὰ δόγματα καὶ τὰ διδάγματα τῆς ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μόρφωσις τῶν μαθητῶν εἰς «ἀρτίους τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπους πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένους» (Β' Τιμ. γ' 17).

2. Διδακτέα ὕλη:

ΤΑΞΙΣ Α'

Α' τετράμηνον. Ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ὁ Θεὸς καὶ ἡ Δημιουργία.

1) Ὁ κόσμος (ὁρατὸς καὶ ἀόρατος), δημιουργία τοῦ Θεοῦ. 2) Ἡ δημιουργία τῶν ἀγγέλων. 3) Ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου. 4) Πτώσις τῶν Πρωτοπλάστων. 5) Κατακλυσμὸς. 6) Ὁ Πύργος τῆς Βαβέλ καὶ τὸ βαδύτερον νόημά της. 7) Γενικώτερα συμπέρασματα.

Ὁ Θεὸς καὶ οἱ Πατριάρχαι.

1) Κλήρις τοῦ Ἀβραάμ, φίλου τοῦ Θεοῦ. 2) Οἱ λοιποὶ Πατριάρχαι ἐν γένει. 3) Ἰσαάκ, Ἰακώβ, Ἰωσήφ (εἰδικώτερον).

Ὁ Θεὸς καὶ ὁ περιούσιος λαὸς Του.

1) Οἱ Ἰσραηλῖται εἰς τὴν Αἴγυπτον. 2) Ὁ Μωϋσῆς καὶ τὰ γεγονότα τῆς Αἴγυπτου. 3) Ἡ Ἀποκάλυψις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔθνος Σινᾶ καὶ ὁ Δεκάλογος. 4) Ὁ Δεκάλογος καὶ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα. 5) Ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου, αἱ θυσίαι καὶ αἱ ἐροταὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν. 6) Περιπλάνησις τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν ἐρημον τῆς Ἀραβίας. 7) Ἐγκατάστασις εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας («ἡ Γῆ Χαναάν»).

Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας.

1) Ὁλοκλήρωσις τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. 2) Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καὶ ἡ κατάκτησις τῆς Χαναάν. 3) Οἱ κυριώτεροι Κριταί. 4) Ἡ Ροδὰ καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς εὐσεβείας. 5) Ἰδιαιτέρως ἀνδραγαθίαι τοῦ πνευματικοῦ νοήματος τῶν ἱστορικῶν τούτων γεγονότων.

Οἱ κυριώτεροι Βασιλεῖς τοῦ Θεοῦ.

1) Ὁ Δαβὶδ, Βασιλεὺς, Προφήτης καὶ Ψαλμωδός. 2) Ὁ σοφὸς Σολομὼν. 3) Ἡ διαίρεσις τοῦ Βασιλείου (Βασιλεῖον Ἰσραὴλ—Βασιλεῖον Ἰούδα).

Οἱ Προφῆται τοῦ Θεοῦ.

1) Οἱ Προφῆται καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἐν γένει. 2) Ὁ προφήτης Ἰερεμίας. 3) Ὁ προφήτης Ἠσαίας. 4) Ἡλικίαι ὁ Θεοσβίτης (τοῖς ἀντιπροσωπευτικοὶ τύποι).

Ἡ Βαβυλωνίος αἰχμαλωσία καὶ τὰ μετ' αὐτήν.

1) Ὁ περιούσιος λαὸς τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν. 2) Ἐπάνοδος ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. 3) Ἡ Ἑλληνικὴ κυριαρχία καὶ ἡ ἐποχὴ τῶν Μακκαδαίων. 4) Ἡ Παλαιστίνη ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους. 5) Ἡ πνευματικὴ, ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ κατάστασις τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῶν εἰδωλολατρῶν εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐλευσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 6) Ἡ προσδοκία τοῦ Αὐτρωτοῦ καὶ αἱ περὶ Αὐτοῦ σχετικαὶ προφητεῖαι.

Β' τετραήμερον. Ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης.

Τὰ περὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1) Ἡ δέησις, ἡ ὁποία εἰσπαύεται Ἰαχαρίας καὶ Ἐλισάβετ. 2) Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου («Χαῖρε κεχαριτωμένη...»). 3) Ἡ γέννησις τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. 4) Ἡ γέννησις τοῦ Κυρίου («Χριστὸς γεννᾶται, δοξάζεται...»). 5) Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου (Ἡ συνάντησις μετ' αὐτὸν Χριστὸν Κυρίου) — «ὥς εἰς ἀποκάλυψιν ἐδύναντο». Ἰδιαιτέρως υπογράμμισις τῆς παγκοσμιότητος τοῦ περὶ σωτηρίας Χριστιανικοῦ κηρύγματος. 6) Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων («Μάγοι μετὰ ἀστέρος ὁδοποροῦσι...»). 7) Ὁ Ἰησοῦς δωδεκαετής ἐν τῷ Ναῶ («οὐκ ἤδαιτα ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναι με»). Ἡ πρώτη μεσσιανικὴ ἀποκάλυψις τοῦ Κυρίου.

Ἡ δημοσίαι ἐμφάνισις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1) Τὸ κήρυγμα καὶ ἡ δράσις τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. 2) Ἡ Βάπτισις τοῦ Κυρίου («Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ»). 3) Κλήσις καὶ ἀποστολὴ τῶν Μαθητῶν («ἀκολουθεῖ μοι...»). 4) Τὸ ἐν Κανᾷ θαῦμα.

Ἡ δράσις τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

1) Ὁ Ἰησοῦς καὶ τὰ θαύματα Αὐτοῦ. 2) Ὁ Κύριος συγχωρεῖ τὴν ἁμαρτίαν («ἄφες τὸν ἄνθρωπον» Λουκ. 9' 36—50). 3) Ἡ συγκύπτουσα γυνὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἰακείρου. 4) Ἡ ἀποκεφάλισις τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα καὶ Σαμαρείαν.

1) Ἡ ἐκδιώξις τῶν ἐμπόρων ἐκ τοῦ Ναοῦ («Μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου οἶκον ἐμπορίου»). 2) Διάλογος μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ Νικοδήμου («ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ πνεύματος»). Ἰδιαιτέρως υπογράμμισις τῆς ἀναγκαιότητος τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως («ἐάν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν... οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ»). 3) Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Σαμαρείτις (τὸ «ὕδωρ τὸ ζῶν»). 4) Ὁ παράλυτος τῆς Βηθεσδα («ἰδε ὑγιὴς γέγονας» μὴκέτι ἁμαρτάνει).

Ἡ ἐπιστροφή τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

1) Ἡ θεραπεία τοῦ υἱοῦ τοῦ αὐλικοῦ (Ἰωάν. 8' 43—54). Αἱ θαυμάσιαι τῆς πίστεως. 2) Ἡ ἐμολογία τοῦ Πέτρου («Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος»). 3) Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ αἰετιμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν).

Ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα.

1) Ὁ Ἰησοῦς καὶ τὰ «παιδιά» («ἄφετε τὰ παιδιά ἔρχεσθαι πρὸς με...»).

2) Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου («ἐγὼ εἶμι ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωή»).

3) Ἡ ἐπιστὸς τοῦ Κυρίου εἰς τὰ Ἱερουσόλυμα («Ὡσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου»).

Τὰ Ἡμέρη τοῦ Κυρίου.

1) Ὁ Μυστικὸς Δείπνος («Ἀθέτετε φάγετε... Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες... εἰς ἄφες ἁμαρτιῶν»). 2) Ἡ σύλληψις τοῦ προτευχόμενου Κυρίου εἰς τὸν κήπον τῆς Γεθσημανῆς καὶ παραδιδόσκειται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ. 3) Ἡ δίκη τοῦ Ἰησοῦ. 4) Ἡ Σταύρωσις τοῦ Κυρίου («Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου»). 5) Ἀποκαθήλωσις καὶ ἐνταφιασμὸς τοῦ Κυρίου («Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου Σε νεκρόν...» «Ἡ Ζωὴ ἐν τάφῳ...»). Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου («Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...»). 7) Ἡ Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου («Ἀναλήψης ἐν δόξῃ... χαρποῖσας τοὺς μαθητάς...»).

ΤΑΞΙΣ Β'.

Α'. Τετραήμερον. Ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης ἡ διδασκαλία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ κοσμοσωτήριον τοῦ Κυρίου ἔργον καὶ ἡ θεία διδασκαλία.

1) Τὸ ἔργον τοῦ Κυρίου («τὸ ἔργον, ὃ δέδωκάς μοι... ἐτελείωσας»). 2) Τὸ κήρυγμα τῆς «Βασιλείας» («Μετανοεῖται ἡ γῆ καὶ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»). 3) Οὐσία τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν («ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ὑμῶν ἐστίν»).

Αἱ Παραβολαὶ τοῦ Κυρίου.

1) Ἡ ἐννοια τῆς «παραβολῆς» εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Κυρίου («ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ»). 2) Ὁ κεκοσμημένος θησαυρὸς ὁ πολυτίμος μαργαρίτης ὁ κόκκος τοῦ σιναπέως. 3) Ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως («ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείρει τὸν σπόρον αὐτοῦ»). 4) Αἱ παραβολαὶ τῶν ζιζανίων καὶ τῆς σκηνῆς («ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ»). 5) Τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον Ἡ παραβολὴ τοῦ ἀπώτου («νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλὸς ἦν καὶ εὗρέθη»). 6) Ἡ παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου τῶν ὑμῶν αὐτοῦ ταπεινωθῆναι... 7) Ἡ παραβολὴ τοῦ ἄρρηνος πλουτίου («ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει»). 8) Ἡ παραβολὴ τοῦ πλουτίου καὶ τοῦ πτωχοῦ Λαζάρου («ὁ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν»). 9) Ὁ καλὸς Σαμαρεῖτης (Ὁ σπείρας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ). 10) Τὸ ἐλαφύτερον νόημα τῶν παραβολῶν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία τοῦ Κυρίου.

1) Ἡ ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία καὶ ἡ ἐν γένει διδασκαλία τοῦ Κυρίου. 2) Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. 3) Αἱ προϋποθέσεις εἰσόδου εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. 4) Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ ὁ κόσμος. 5) Τὸ πλήρωμα τοῦ Νόμου καὶ τῶν Προφητῶν. 6) Ἡ ἀξία τῆς ψυχῆς. 7) Τὸ «οὐκ οὐκ» καὶ τὸ «οὐ» «οὐ». 8) Ὁ πολυτίμος θησαυρὸς. 9) Ἡ προσωπικὴ συνάντησις μετ' αὐτὸν Κύριον. 10) «Ἐγὼ εἶμι ἡ Ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή». 11) Θερμὸς καὶ συγχωρεθῆ. 12) Ἡ «στενὴ πόλις» καὶ ἡ «πλάταια» καὶ «εὐρύχωρος» ὁδός. 13) Ἡ Κρίσις: «οὐδέποτε ἔργων ὑμᾶς». 14) Ἡ «ἐπὶ τὴν πέτραν» οἰκία καὶ ἡ «ἐπὶ τὴν ἄμμοον» οἰκία. 15) Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, τὸ μοναδικὸν «Φῶς τοῦ Κόσμου» («Ὡς ἔμοιγε τὸ εὐαγγέλιον ποιεῖν οὐδένα»).

Β'. Τετραήμερον. Ἑκκλησιαστικὴ Ἱστορία.

Οἱ Ἀπόστολοι.

1) Ἡ Πεντηκοστή. Κάθοδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἰερουσαλὴς τῆς Ἑκκλησίας. 2) Ἡ πρώτη Χριστιανικὴ Κοινότης. 3) Ἡ προσωπικότης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἰδιαιτέρως καὶ τονισμὸς τῆς ἀναγκαιότητος τῆς «Πνευματικῆς ἀναγεννήσεως» διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου («ἐάν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται εἶναι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ). Νὰ γίνῃ σαφὴς διάκρισις μετὰ τοῦ «κατ' ὄνομα» Χριστιανῶν καὶ «συνειδητῶν» Χριστιανῶν ἐξ ἀφορμῆς τῆς περὶ «ἐπιστροφῆς» τοῦ Ἀποστόλου Παύλου διηγήσεως. 5) Αἱ περιουσίαι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἔργον. 7) Ὁ Πέτρος, ὁ μαθητὴς τῆς «ἐμολογίας». 8) Ὁ Ἰωάννης, ὁ «ἡγαπημένος» μαθητής.

Η Εκκλησία των Μαρτύρων.

1) Η διάδοσις του Χριστιανισμού. 2) Οί διωγμοί. 3) Οί Μάρτυρες. Περιγραφή μαρτυρολογίων. Ανάγνωσις καὶ ἐρμηνεία μαρτυρολογίων. 4) Τὸ ἐκδύτερον νόημα τοῦ «Μαρτύριου», ἡ «μαρτυρία» τῆς πίστεως. 5) Ὁ θρίαμβος τῆς πίστεως.

Ὁ χρυσὸς αἰὼν τῆς ἐκκλησίας.

1) Αἱ χιρσείαι, ὁ ἐσωτερικὸς ἐχθρὸς τῆς ἐκκλησίας. 2) Αἱ κυριότητες χιρσείας. 3) Αἱ ἐπὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Σύνοδοι. 4) Οἱ Θεολογικοὶ Φάροι τῆς Ἀλεξανδρείας (Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, Ὁριγένης, Μέγας Ἀθανάσιος). 5) Οἱ Καππαδόκες (Μέγας Βασίλειος καὶ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός). 6) Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, «τῶν ἀρετῶν τὸ θεαύρισμα». 7) Οἱ Μοναχοί, οἱ αὐθιχολοί. 8) Ἡ θεία Λατρεία.

Ἡ Εκκλησία τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως.

1) Ἡ διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τοὺς Σλάβους. 2) Σχίσμα καὶ αἵτια αὐτοῦ. 3) Οἱ Βυζαντινοὶ ἐκκλησιαστικοὶ συγγραφεῖς. 4) Χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ὁρθοδόξου καὶ τῆς Δυτικῆς Εκκλησίας. 5) Λουδοὶ καὶ ἡ ὁρθηκευτική Διαμαρτύρησις τοῦ 16ου αἰῶνος. 6) Ἡ Ἀγγλικανικὴ ἐκκλησία.

Ἡ Εκκλησία ἀπὸ τῆς ἀλώσεως ἕως σήμερον.

1) Αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ὁρθοδόξου Εκκλησίας ἐπὶ Τουρκοκρατίᾳ. 2) Τὰ ὁρθόδοξα Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς. 3) Ἡ σημασία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. 4) Ἡ σύγχρονος οἰκουμένη κίνησις πρὸς ἐνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. 5) Ὁ «Διάλογος» μεταξὺ Ὁρθοδόξου καὶ Δυτικῆς Εκκλησίας. 6) Ὁρθόδοξος καὶ Ἀγγλικανικὴ Εκκλησία.

Ἀρθρον 4.

Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία.

1. Σκοπός :

Πρώτη γνωριμία τῶν μαθητῶν μετὰ τοὺς Κλασσικοὺς συγγραφεῖς τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιοτήτος μετὰ σκοπὸν νὰ μυηθοῦν, καὶ ὁ μέτρον ἐπιτρέπει ἡ ἡλικία καὶ ἡ προπαιδεία τῶν, εἰς τὰς ὑψηλὰς ἀξίας, τὰς ὁποίας ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν κόσμον ἡ Ἀρχαία Ἑλλάς, λίκνον τοῦ Δυτικοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ μάθημα ἐπιδιώκει νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τὸν πόθον νὰ μελετήσουν μόνον τοὺς Ἀρχαίους Κλασσικοὺς ἐν πλάτει (ὄχι μόνον κατὰ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας ἢ τῆς κατ' οἶκον παρηγγελμένης ἐργασίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς) καὶ νὰ μορφώσουν τὸ πνεῦμα τῶν μετὰ τὴν ἀνατροπὴν πρὸς τὰ ἀθάνατα ἔργα τῶν.

Μετὰ τὴν διδασκαλίαν εἰς τὸ Γυμνάσιον οἱ Κλασσικοὶ πρέπει νὰ γίνουν διὰ τὸν Ἑλληνα μαθητὴν ὄχι συγγραφεῖς ἐνὸς μακροῦ καὶ διὰ παντὸς ἐσθραμένου παρελθόντος, τοὺς ὁποίους ἀναγιγνωσκόμεν ἀπὸ ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν ἢ ἱστορικὴν περιέργειαν ἀλλὰ πηγὴ ἀληθινῆς ζωῆς, πάντοτε παρόντες ὁδηγοὶ πνευματικοί.

Παραλλήλως ὅμως πρὸς ταῦτα δι' εἰδικῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ γυμναστικῇ τάξει γραμματικῶν καὶ φραστικῶν ἀσκήσεων μετ' ἐφαρμογῶν ἐκ συλλογῆς καταλλήλων κειμένων θὰ δίδεται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀποφοιτῶντας τοῦ Γυμνασίου νὰ γνωρίσουν στοιχειωδῶς καὶ τὴν μορφήν καὶ τοὺς νόμους τοῦ ἀρχαίου Ἀστικοῦ λόγου.

2. Διδακτέα ὕλη :

ΤΑΞΙΣ Α'.

Κείμενα (ὥραι 5).

Α. Κατὰ τὰ δύο πρώτα δμήτρια ἤτοι ἀπὸ τῆς ἀνάξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, θὰ διδασκῶν:

1) Ὁμήρου Ὀδύσσεια (ὥραι 3). Μετὰ συντομὸν εἰσαγωγὴν εἰς τὰ ἑμμετρικά ἐπη καὶ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τοῦ ὅλου περιεχομένου τῆς Ὀδυσσεύς, ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατὰ προτίμησιν τῶν ραψωδιῶν α, ε, ζ καὶ ι, τῶν ἐνδιαμέστων παρεχομένων ὑπὸ μορφήν συντόμων γλαφυρῶν περιλήψεων καὶ μὴ ἀποκλεισμένης τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας καὶ ὁρισμένων ἐξαιρετικῶν ἐξ αὐτῶν σκηνῶν, αἱ ὁποῖαι συμπληροῦν ἢ καὶ προσδέτουν νέα εἰς τὰ ἤδη διδασκόμενα οὐσιαστικὰ στοιχεῖα.

2) Ἡρόδοτου Ἱστορίαι (ὥραι 2). Μετὰ συντομὸν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς τῆς ἱστορίας καὶ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ὅλης συγγραφῆς τοῦ, ἀνάγνω-

σις καὶ ἐρμηνεία ἡνθολογημένων περικοπῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπαρτίζουσιν μικροτέρας ἢ καὶ μεγαλυτέρας ἐνότητες καὶ αἱ ὁποῖαι συνεννοῦνται, ὅπου δεῖ, δι' ἐνδιαμέστων συντομωτάτων γλαφυρῶν περιλήψεων.

Β'. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα δμήτρια, ἤτοι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους, θὰ διδασκῶν:

1) Ὁμήρου Ὀδύσσεια (ὥραι 3). Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατὰ προτίμησιν τῶν ραψωδιῶν κ, λ, μ, ν καὶ, εἰ δυνατόν, π καὶ φ, τῶν ἐνδιαμέστων ἢ καὶ ὑπολοίπων παρεχομένων ὑπὸ μορφήν συντομωτάτων γλαφυρῶν περιλήψεων καὶ μὴ ἀποκλεισμένης καὶ πάλιν τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας καὶ ὁρισμένων ἐξαιρετικῶν ἐξ αὐτῶν σκηνῶν, αἱ ὁποῖαι συμπληροῦν ἢ καὶ προσδέτουν νέα εἰς τὰ ἤδη διδασκόμενα οὐσιαστικὰ στοιχεῖα.

2) Ξενοφώντος Κύρου Ἀνάξαις (ὥραι 2). Μετὰ συντομὸν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως γενικῶς καὶ εἰδικῶς εἰς τὸ διδασκόμενον καὶ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τοῦ ὅλου περιεχομένου αὐτοῦ, ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τοῦ ἀπὸ τῆς ἀνάξεως τῆς καθόδου τῶν Μυρίων καὶ πέραν μέρους (Β, 2, 13) καὶ δὴ τῶν μερῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑπογραμμίζουσιν τὰς σταθεράς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἑλληνικὰς ἀρετάς, ὡς ἡ γενικιότης, ἡ φιλοπατρία, ἡ πρωτοβουλία, ἡ ἐφευρετικότης κ. ἄ.

Ἡ διδασκαλία τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματείας γίνεται ἐκ δοκιμῶν νεοελληνικῶν μεταφράσεων τῶν ἀρχαίων κειμένων.

Μετὰ τὴν εὐκρινῆ καὶ ζωηρὰν ἀνάγνωσιν αὐτοτελῶν πάντοτε περικοπῶν καὶ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νοήματος, πρέπει νὰ ἐπακολουθῇ λεπτομερὲς ἀνάγνωσις τοῦ περιεχομένου πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιστημανθοῦν καὶ νὰ ἀναδειχθοῦν τὰ μορφωτικὰ στοιχεῖα καὶ μαζί μετὰ τὴν ἀφομοίωσιν οἱ μαθηταὶ νὰ συνηθίσουν ἀπὸ τῆς ἀνάγνωσιν τοῦ διδασκόμενου ἔργου καὶ νὰ ἐκτιμήσουσιν τὴν πολλαπλὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Εἰδικώτερον πρέπει νὰ ἀναδεικνύωνται καὶ νὰ ἐρμηνεύωνται :

α) Τὰ πραγμασιολογικὰ στοιχεῖα (γεωγραφικὰ λεπτομέρεια, μορφὰ καὶ περιστατικὰ μυθικά, ἱστορικὰ γεγονότα, ἔθιμα καὶ ἥδη τῆς κοινωνίας τῆς ἐποχῆς, ὁ δημόσιος καὶ ἰδιωτικὸς βίος τῶν ἀνθρώπων τῆς, ἐπαγγελματικαὶ ἀσχολίαι τῶν, μορφή τῆς οἰκονομίας, τέχνη τοῦ πολέμου, ἐπικοινωνία καὶ ταξίδια κλπ.).

β) Τὰ μορφολογικὰ στοιχεῖα (ἀρχιτεκτονικὴ τῆς συγγραφῆς ποιητικὸν κάλλος, ἀρετὴ τοῦ ὅρους, δύναμις ἀφηρηματικῆς δραματικῆς ἐντάσεως, στιχαρχία χαρακτῆρων, γραφικότης λόγισμός, κλπ.).

γ) Τὰ ἱεσολογικὰ στοιχεῖα (ὁρθηκευτικά, ἠθικά, πολιτικά ἰδέαι ἀντικατοπτρίζουσαι ὑψηλὸν πολιτισμὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον μεγίστης ἱστορικῆς σημασίας). Ἀνάγνωσις εἰς τὴν τάξιν μεγαλοφώνως χαρακτηριστικῶν φράσεων ἢ περικοπῶν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου πᾶσι κειμένου, διὰ νὰ ἀκούσων οἱ μαθηταὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ νὰ ἐθίζωνται εἰς αὐτήν.

ΤΑΞΙΣ Β'

Κείμενα (ὥραι 4).

Α. Κατὰ τὰ δύο πρώτα δμήτρια, ἤτοι ἀπὸ τῆς ἀνάξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους μέχρι τέλους Ἰανουαρίου, θὰ διδασκῶν:

1) Ὁμήρου Ἰλιάς (ὥραι 2). Μετὰ περιληπτικὴν ἐκθεσιν τοῦ ὅλου περιεχομένου τῆς Ἰλιάδος ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατὰ προτίμησιν τῶν ραψωδιῶν Α, Γ ἢ Ε, Ζ, Ι καὶ Η, τῶν ἐνδιαμέστων παρεχομένων ὑπὸ μορφήν συντόμων γλαφυρῶν περιλήψεων καὶ μὴ ἀποκλεισμένης τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας καὶ ὁρισμένων ἐξαιρετικῶν ἐξ αὐτῶν σκηνῶν, αἱ ὁποῖαι συμπληροῦν ἢ καὶ προσδέτουν νέα εἰς τὰ ἤδη διδασκόμενα οὐσιαστικὰ στοιχεῖα.

2) Πλουτάρχου, Θεμιστοκλέους καὶ Περικλέους βίαι (ὥραι 2). Μετὰ συντομὸν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως γενικῶς, καὶ εἰδικῶς εἰς τοὺς Παραλλήλους βίους, ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τῶν ἀναφερομένων ἀνωτέρω δύο βίων τῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι καὶ κατ' ἐξοχὴν ὑπῆρξαν οἱ δημιουργοὶ τοῦ «χρυσοῦ αἰῶνος».

Β. Κατὰ τὰ δύο τελευταῖα δμήτρια, ἤτοι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Φεβρουαρίου μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους, θὰ διδασκῶν:

1) Ὁμήρου Ἰλιάς (ὥραι 2). Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατὰ προτίμησιν τῶν ραψωδιῶν Σ, Φ, Χ, Ψ καὶ Ω, τῶν προ-

ηγουμένων και ενδοκρινέων παρεχόμενων υπό μορφήν συντομω-
τάτων γλωσσίων περιλήψεων και μη αποκλεισμένης και πάν-
της άναγνώσεως και έρμηνείας και όρισμένων εξαιρετικών
εξ αυτών σημείων, οι όποιοι συμπληρουν ή και προσθέτουν νέα
εις τα ήδη διδασχθέντα ουσιαστικά στοιχεία.

2. Δηροσθένους Α' και Γ' Φιλίππικος (ώραι 2) μόνον
κατά το Γ' δίμηνον, ήτοι Φεβρουάριον και Μάρτιον. Μετά
συντομον είσπαγωγήν εις το όλον έργον του συγγραφέως γενι-
κώς, και ειδικώς εις το άφορών τους Μακεδόνες και τον
Φίλιππον, άναγνώσις και έρμηνεία των αναφερομένων άνω-
τέρω δύο λόγων και δη των σημείων εκείνων εις τα όποια
επί τω καταρχίναται θεματικής και πρόμαχος της άναξα-
ρσίας και της αήλης των Αθηνών.

3. Ισοκράτους Πανηγυρικός και Φίλιππος (ώραι 2) μόνον
κατά το Δ' δίμηνον, ήτοι από Απριλίου μέχρι τέλους του
σχολικού έτους. Μετά συντομον είσπαγωγήν εις το όλον έργον
του συγγραφέως γενικώς, και ειδικώς εις τους διδασχόησο-
μένους λόγους, άναγνώσις και έρμηνεία μικροτέρων ή και
μεγαλυτέρων ενότητων οι όποιοι αναφέρονται κατ' εξοχήν εις
την ιδέαν του Πανελληνίου, και εν μέρει εις τα κύρια στοι-
χεία και την ουσίαν του αρχαίου Έλληνικού πολιτισμού.

Ός προς τον τρόπον διδασκαλίας της Αρχαίας Έλληνι-
κής Γραμματείας ισχύουν τα εν τη Α' τάξει αναγραφόμενα.

Άρθρον 5.

Νέα Έλληνική Γλώσσα και Γραμματεία.

1. Σκοπός :

Σκοπός του μαθήματος είναι οι μαθηταί: α) να κατακτη-
σουν την Νέαν Έλληνικήν γλώσσαν και να εμβαδύνουν εις
αυτήν διά της συστηματικής (γραμματικής και συντακτικής)
μελέτης των νόμων της, εις έκδοον ώστε, εάν συνεχίσουν
τάς σπουδάς των εις ανωτέρας τάξεις, να δύνανται, κάτοχοι
πλέον του συγχρόνου έθνικού γλωσσικού όργάνου, να διδασχθούν
την αρχαίαν Έλληνικήν και να μελετήσουν τους αρχαίους
γλωσσικούς συγγραφείς εκ του πρωτοτύπου. β) να γίνουν ίκα-
νοί να χειρίζονται όρθως και άνέτως την Νέαν Έλληνικήν
γλώσσαν και εις τάς δύο μορφάς της, την Δημοτικήν και την
Καθαρεύουσάν και γ) να γνωρίσουν και να άρχήσουν την
Νέαν Έλληνικήν λογοτεχνίαν διδασκόμενοι να μελετούν τα
δοκίμα έργα της και να ώφελούνται εξ αυτών.

2. Διδακτέα ύλη :

ΤΑΞΙΣ Α'.

1. Γλωσσική διδασκαλία (ώραι 2).

Α. Γραμματική: Ανακεφαλαίωσις, έμπέδωσις και συμπλή-
ρωσις της εις τα σχολεία της Στοιχειώδους Εκπαίδεψεως
διδασχθείσης Γραμματικής της Δημοτικής γλώσσας εν του
φθολογολογικού, του έτυμολογικού και του τυπικού αυτής μέ-
ρους.

Ειδικώς διά της εν τη τάξει ταύτη γραμματικής διδασκα-
λίας επιδιώκεται :

α) Ο άκριβής καθορισμός και ή έμφάσις του ήδη καθο-
ρισμένου και όρθου τύπου της Κοινής Δημοτικής γλώσσας,
ως αυτή έχει διαμορφωθεί κυρίως υπό της πανελληνίου δη-
μόδους και εν μέρει της προσωπικής γραμματείας και δη
της δοκίμου λογοτεχνίας, προς άποφυγήν γλωσσικής συγχύ-
σεως.

β) Η πληρύτερα εξοικείωσις προς τους γραμματικούς
όρους και τάς έννοιάς, και ή γνώσις των νόμων και των έκ-
δικών κανόνων οι όποιοι διέπουν την Δημοτικήν προς συνειδη-
τήν κατανόησιν του Νεοελληνικού λόγου.

γ) Η ανάπτυξις και, ει δυνατόν, ολοκλήρωσις της όρθο-
γραφικής ικανότητος των μαθητών διά της επί ευκαιρία ήλικα
και συστηματικής συγχρόνως διδασκαλίας των θεμελιωδেষ-
των όρθογραφικών κανόνων.

Β. Συντακτικόν: Εξ άρχης του σχολικού έτους πρακτική
και από του Φεβρουαρίου συστηματική μόν, ήλικα όπωσούν περι-
ληπτική διδασκαλία του Συντακτικού, αποβλέπουσα εις την
πληρύτεραν κατανόησιν της όλης δομής του Νεοελληνικού
λόγου. Συγκεκριμένως θά διδασχθούν τα κάτωθι :

Προτάσεις, έροι και είδη αυτών. Οι συνθετέτεροι προσδιο-
ρισμοί.

Περίοδοι. Άντωνυμιαί, άρθρα, προθέσεις, επιρρήματα, επι-
φωνήματα και επιφωνηματικά έκφράσεις.

Ρήμα (σύνταξις, χρόνοι, έγκλίσεις, όνοματικοί τύποι).
Συνθετός λόγος, σύνθεσις των προτάσεων και ή εξωτεριική
ή κατά παράταξιν και έσωτεριική ή καθ' ύποταξιν σύνταξις.
Πλάγιος λόγος. Τα συνθετέτερα σχήματα λόγου.

Σημειωτέον ότι ή διδασκαλία τούτων της Γραμματικής έσται
και του Συντακτικού θά πλαισιούται συνεχώς υπό υποδειγμα-
τικών καιμένων και θά εμπεδούται δι' άφρόνων συστηματικών,
προφορικών και γραπτών άσκήσεων προς τούτο παρεσκευασμέ-
νων, διαφθευμένων επιμελώς των έκαστου γινόμενων σχολι-
μάτων.

Γ) Λεξιλογική άσκήσις: Συστηματική προσοχή και
γραπτή λεξιλογική έξάσκησις δι' ιδιαιτέρων καταλλήλων και
ειδικών άσκήσεων, ήλικα και εξ άφορής των έκαστου διδα-
σκόμενων καιμένων (Συνώνυμα και Αντίθετα, Κυριολεκεία
και Μεταφοραί, Περιφράσεις, Παραμοιώσεις, Όρισμοί, Πα-
ροιμιακά έκφράσεις κ.τ.δ.).

2. Καίμενα εκ της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας (ώραι 2).

Καίμενα όσον το δυνατόν άρτια και γνήσια, όχι αποσπά-
σματα ή διασκευαί, υποδειγματικά διά την γλωσσικήν ένότητα
και το ύφος των, και εξυπηρετούντα όλους τους σκοπούς του
μαθήματος. Εκ συλλογής ή όποια θά περιλαμβάνη :

α) Πεζογραφήματα αναφερόμενα εις λαογραφικά στοιχεία
του Έλληνικού Έθνους (παρμύθια, θρύλους, παροιμίας και
παράδοσεις του λαού), εις ταξιδιωτικές έντυπώσεις, άνακoi-
νώσεις ήλικα καθώς και άπλά σύντομα διηγήματα.

β) Ποιήματα εύληπτα, λυρικά και έπικά (ή έπικολυρικά).

Παραλλήλως προς τάς συλλογάς δέν αποκλείεται και ή
άναγνώσις και έρμηνεία αυτεπών έργων άναλόγων πάντοτε
προς την ήλικάν και την αντίληπτικήν ικανότητα των μα-
θητών της τάξεως.

Μετά την ζωηράν και έκφρατικήν άναγνώσιν άνάλοσις
και έπεξεργασία του περιεχομένου κατά τα πραγματικά, τα
μορφολογικά και τα ιδεολογικά στοιχεία του (βλ. πρόγραμμα
διδασκαλίας Αρχαίων καιμένων άνωτέρω).

Θά παρέχονται επίσης, κατά περίπτωσιν, σύντομοι και σύ-
στακτικοί πληροφορίαι περί της ζωής και του έργου των δι-
δασκόμενων συγγραφέων, ως και γενικαί τινες γνώσεις περί
των έστικών ειδών του πεζού και του ποιητικού λόγου.

Εκ της Μερικής θά διδασχθούν τα εξής στοιχεία: Τό-
νος, στίχος, στροφή, ομοιοκαταληξία και είδη αυτής, μέτρον,
ελαβικοί και τροχικοί στίχοι και ιδιαιτέρως ο ελαβικός δε-
καπεντασύλλαβος, τονή, χαρμωδία, συνίζησις και παράχησις.

3. Έκθεσις ιδεών (ώραι 1).

Καθοδήγησις των μαθητών εις τον τρόπον του έκφράζε-
σθαι με σαφήν, ακρίβειαν και καλίσυησιν.

Προφορικά και γραπτά κυρίως θεματικά ένθέματα, έ-
λευθερα και κατά παρηγγελίαν, εις τακτάς ημέρας και εκ
περιστάσεως, τούτων εις το σχολείον όσον και κατ' οίκον. Π-
μερολόγια τάξεως, άτομικά.

Χρησιμοποίησις πάσης προσφευόμενης ευκαιρίας διά την
άσκησιν των μαθητών εις προφορικήν ή γραπτήν ανάπτυξιν
και έπεξεργασίαν διαφόρων θεμάτων εκ της σχολικής, της
οικογενειακής και κοινωνικής ζωής (ή.χ. ο άστικός, ο άγρο-
τικός, ο ναυτικός και εν γενεί επανγλωσσικός βίος). Πα-
ραλλήλως προς ταύτα δέν αποκλείονται και έλευθερα ανέ-
ψεις και πλάσματα φαντασίας, καθώς και στοιχειώδης σπου-
δή της φύσεως υπό μορφήν πάντοτε μικρών άσκήσεων, περι-
γραφών όντων, φαινομένων, τόπων, γεγονότων, πράξεων,
κ.τ.δ., επιστολών και σπανιότερον υποτυπωδών διαλόγων.

Άσκήσις αυτών εις το όμιλιν εύκρινώς, συντόμως και
ευστόμως, και εις το γραφιν με απλότητα, διαύγειαν και
χαρην. Άποφυγή τετριμμένων ρητορικών τεχνασμάτων και
άκρίβειν ή άτόπων κατ' απομάρτην λυρικών έκφράσεων.

ΤΑΞΙΣ Β'.

1. Γλωσσική διδασκαλία (ώραι 2).

Εν τη τάξει ταύτη επιδιώκεται ή εξοικείωσις των μαθη-
τών προς την Καθαρεύουσάν διά της συστηματικής διδασκα-
λίας της Γραμματικής και του Συντακτικού αυτής, πλαισιου-
μένων άφροτέρων έκαστου διά των καταλλήλων και ειδικών
φραστικών γυμνασμάτων, λεξιλογικών άσκήσεων και υποδει-
γματικών καιμένων. Ενόητος συγχάει ο συνεχής παραλλή-
λισμός και ή σύγκρισις γραμματικών και συντακτικών φαινο-
μένων της Δημοτικής και της Καθαρεύουσας προς κατανό-

την και διάκρισιν αὐτῶν και πρὸς ἀποφυγὴν γλωσσικῆς συγχύσεως.

α) Γραμματική: Μετὰ σύντομον ἀναφορὰν εἰς τὸ φθολογικὸν ἀκολουθεῖ συστηματικὴ ἀλλὰ καὶ ὁπωσοῦν περιληπτικὴ διδασκαλία τοῦ τυπικοῦ μέρους καὶ δὴ τῶν τριῶν κλίσεων τῶν οὐσιαστικῶν καὶ τῶν ἐπιθέτων, τῶν συνηθεστέρων ἀνωμάλων οὐσιαστικῶν, τῶν ἀνωμάλων ἐπιθέτων, τῶν παραθετικῶν καὶ συντομώτερον τῶν ἀντωνυμιῶν, τῶν ἀριθμητικῶν, τῶν ἐπιρρημάτων, τῶν συνδέσμων, τῶν ἐπιφωνημάτων καὶ τῶν προθέσεων. Συστηματικώτερον διδάσκεται τὸ ρῆμα μετὰ τῶν παρεπομένων καὶ τῶν συστατικῶν αὐτοῦ μερῶν (θέμα-χαρακτήρ) μετὰ προηγουμένην ἐκμάθησιν τῶν βοηθητικῶν ρημάτων ἔχω καὶ εἶμαι.

Ἀκολουθεῖ ἡ διδασκαλία τῶν βαροτόνων, τῶν συνηρημένων, τῶν εὐχρηστοτέρων εἰς —μαι καὶ τῶν συνηθεστέρων ἀνωμάλων ρημάτων.

β) Συντακτικόν: Διδάσκονται κυρίως τὰ ἰδιάζοντα συντακτικὰ φαινόμενα τῆς Καθαρευούσης, ὡς εἶναι ἡ σύνταξις τῶν ρημάτων, ἡ σύνταξις τῶν προθέσεων καὶ αἱ ἐκ τούτου διάφοροι αὐτῶν σημασίαι, ἡ καθ' ὑπόταξιν σύνταξις, ἡ μετοχικὴ σύνταξις, ὁ μακροπερίοδος λόγος, κ.τ.δ.

γ) Λεξιλογικαὶ ἀσκήσεις: Συστηματικὴ προφορικὴ καὶ γραπτὴ λεξιλογικὴ ἐξάσκησις δι' ἰδιατέρων καταλλήλων καὶ εἰδικῶν ἀσκήσεων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐκαστοτε διδασκομένων κειμένων, ὡς καὶ ἐν τῇ Α' τάξει. (Συνώνυμα καὶ ἀντίθετα, κυριολεξίαι καὶ μεταφοραί, περιφράσεις, παρομοιώσεις, ὀρισμοί, παροιμιακαὶ ἐκφράσεις, παρώνυμα, ἀρχαῖοι, ἰδιωτισμοί, ἰδιωματισμοί κ.τ.δ.).

2. Κείμενα ἐκ τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας (ὥραν 2).

Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ καταλλήλου συλλογῆς ἐκλεκτῶν νεοελληνικῶν λογοτεχνικῶν κειμένων, ὡς καὶ ἐν τῇ Α' τάξει, ἀνταποκρινομένων πάντοτε εἰς τὴν ἀντιληπτικὴν ἰκανότητα τῶν μαθητῶν καὶ ἀναφερομένων εἰς τὸν θρησκευτικόν, οἰκογενειακόν, κοινωνικόν καὶ ἐν γένει τὸ ἐθνικόν βίον, τὴν φύσιν καὶ τὸν χώρον τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ κείμενα καὶ ἐν τῇ τάξει ταύτῃ εἶναι εὐληπτα ποιήματα καὶ πεζογραφήματα ὑπὸ μορφῇ περιγραφῶν, ἐντυπώσεων, ἐπιστολῶν, ἀνακοινώσεων, χρονογραφημάτων, αὐτοβιογραφιῶν, βιογραφιῶν, ἀφηγήσεων καὶ ἡθογραφικῶν κυρίως διηγημάτων, μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν αὐτοτελῶν ἔργων τῶν ἀναλόγων πάντοτε πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν ἀντιληπτικὴν ἰκανότητα τῶν μαθητῶν τῆς τάξεως.

Μετὰ ζῶηράν καὶ ἐκφραστικὴν ἀνάγνωσιν, ἀνάλυσις καὶ ἐπεξεργασία τοῦ περιεχομένου τῶν κειμένων, ὡς καὶ ἐν τῇ Α' τάξει.

Θὰ παρέχονται ἐγταῦθα καὶ κατὰ περίπτωσιν σύντομοι καὶ οὐσιαστικαὶ πληροφορίες περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τῶν διδασκομένων συγγραφέων, ὡς καὶ γενικαὶ τινες γνώσεις περὶ τῶν συνηθεστέρων εἰδῶν τοῦ πεζοῦ καὶ τοῦ ποιητικοῦ λόγου.

Ἐκ τῆς Μετρικῆς, ἐπανάληψις καὶ ἐμπέδωσις τῶν ἐν τῇ Α' τάξει κτηθεῖσων σχετικῶν γνώσεων δι' ἐφαρμογῆς αὐτῶν καὶ ἐπαληθεύσεως ἐπὶ τῶν ἀναγιγνωσκομένων ποιημάτων. Συμπλήρωσις μὲ τὴν ὁλοκληρώσιν τῶν δισυλλάβων καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν τρισυλλάβων μέτρων.

3. Ἐκθεσεῖς ἰδεῶν ("Ὁρα 1).

Καὶ ἐν τῇ τάξει ταύτῃ ἰσχύουσιν γενικῶς τὰ ἐν τῇ Α' ἐκτεθέντα. Εἰδικῶς ὁ κύκλος τῶν θεμάτων πλουτίζεται καὶ διὰ τῶν κάτωδι:

α) Περιλήψεις, ἀναπτύξεις καὶ συμπληρώσεις, ἀναδιηγήσεις, μεταπλάσεις ἢ διασκευαὶ καὶ δραματοποιήσεις ἀναγιγνωσκομένων κειμένων.

β) Παρώδησις πρὸς ἐκτενεστέραν καὶ πῶς συστηματικώτεραν ἐκφρασιν ὑποκειμενικῶν καταστάσεων (διανοημάτων, συναίσθημάτων καὶ βουλημάτων) ἐξ ἀφορμῆς περιγραφομένων ἀντικειμένων, φαινομένων, τόπων, γεγονότων, σκηνῶν καὶ πράξεων.

γ) Ἀπλὰι συγκρίσεις ἀντικειμένων, φαινομένων, γεγονότων καὶ καταστάσεων ἀπὸ τοῦ ἐμπειρίας ἢ αὐτοψίας πρὸς ἐθισμόν καὶ ἐκδημιάν μεταβάσιν ἐκ τῆς βιοματικῆς εἰς τὴν πραγματολογικὴν ἀντικειμενικὴν ἐκθεσιν.

δ) Ἀσκήσεις περὶ τὴν σύνταξιν ἐγγράφων πρακτικοῦ περιεχομένου, ὡς εἶναι αἱ αἰτήσεις, ἀναφοραί, κοιναὶ ἐπιστολαί,

"Ἀρθρον 6.

Ἱστορία.

1. Σκοπός:

Τὸ μέλημα τῆς Ἱστορίας σκοπὸν ἔχει: α) Νὰ διδάξῃ τοὺς ἀγῶνας καὶ διὰ μέσου πόσων δεινῶν ὁ ἄνθρωπος κατέκτησεν εἰς τὴν φύσιν τὴν δεσπόζουσαν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατέχει σήμερον καὶ διεμόρφωσε τὸν κοινωνικὸν καὶ πνευματικὸν κόσμον του, β) νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν ἱστορικῶν γεγονότων διὰ τοῦ συσχετισμοῦ αὐτῶν πρὸς τὰς παρούσας καταστάσεις καὶ διὰ τῆς ἀναλύσεως τῶν βαθύτερων αἰτίων, τὰ ὁποῖα προσδιορίζουν ἐκαστοτε τὰς ἱστορικὰς ζυμώσεις καὶ ἐξελίξεις.

Τὴν φαντασίαν καὶ τὴν κρίσιν πρέπει κατὰ κύριον λόγον νὰ καλλιεργῇ τὸ μέλημα καὶ ὅχι νὰ πλουτίζῃ ἀπλῶς τὴν μνήμην.

2. Διδακτέα ὕλη.

ΤΑΞΙΣ Α'

Ἱστορία τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τοῦ 146 π.Χ.

Ἀναλυτικώτερον:

1. Χρονολογικὸν Περίγραμμα: Ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς. Προϊστορία, Ἱστορία, Πηγαί. Περίοδοι τῆς Προϊστορίας.

2. Οἱ Ἀνατολικοὶ Λαοί: Αἰγύπτιοι, Σουμερίοι, Βαβυλώνιοι, Ἀσσύριοι. Οἱ Σημίται τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης (Ἑβραῖοι, Φοίνικες). Οἱ Χετταῖοι.

3. Ὁ Πολιτισμὸς τοῦ Αἰγαίου: Ἡ ἐποχὴ τοῦ λίθου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ σύντομον γεωγραφικὴν ἐπισκόπησιν τῆς Χώρας. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Χαλκοῦ εἰς τὸ Αἶγαίον. Πρώτοι χρόνοι 2600—1600. Κρητικὸς, Κυπριακὸς, Κυκλαδικὸς, Ἑλλαδικὸς Πολιτισμὸς. Ἡ ἄφιξις τῶν πρώτων Ἰνδοευρωπαίων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Μυκηναϊκὸς Πολιτισμὸς (1600—1100 π. Χ.).

4. Τὸ τέλος τοῦ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ ἐποχὴ τοῦ Σιδήρου: Αἰῶνες ἀναταραχῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα 1100—800 π.Χ. Ἡ καθόδος τῶν Δωριέων καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς.

5. Περίοδος τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τῆς πολιτιστικῆς ἐξελίξεως 800—500 π.Χ. Ἡ διαμόρφωσις τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. Ἡ Σπάρτη. Αἱ Ἀθῆναι. Ὁ πολιτισμὸς τῆς περιόδου (Γράμματα, Τέχναι, Θρησκεία).

6. Οἱ Κλασσικοὶ χρόνοι 5ος καὶ 4ος π.Χ. αἰών: Ἡ Σπάρτη καὶ ἡ Πελοποννησιακὴ Σόμμαχος. Αἱ Ἀθῆναι μέχρι τῶν Μηδικῶν. Οἱ Λυδοὶ καὶ οἱ Πέρσαι. Οἱ Περσικοὶ πόλεμοι. Ἡ Ἀθηναϊκὴ ἡγεμονία. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Περικλέους (ὁ πολιτισμὸς τοῦ 5ου π. Χ. αἰῶνος). Ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἡ ἡγεμονία τῆς Σπάρτης. Ἡ ἡγεμονία τῶν Θηβῶν. Ἡ παρακμὴ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων. Ἡ Κύπρος. Οἱ Ἕλληνες τῆς Δύσεως. Ὁ πολιτισμὸς κατὰ τὸν 4ον π.Χ. αἰῶνα.

7. Οἱ Μακεδόνες καὶ ἡ ὑπόλοιπος Ἑλλὰς 360—217 π.Χ. Ἡ Μακεδονία. Ὁ Φίλιππος. Ὁ Ἀλέξανδρος. Οἱ Διάδοχοι μέχρι τοῦ 217 π.Χ. Αἱ Συμπολιτεῖαι. Ἡ Σπάρτη καὶ αἱ Ἀθῆναι. Ὁ Πύρρος καὶ οἱ Ἕλληνες τῆς Δύσεως. Ἑλληνιστικὸς Πολιτισμὸς.

8. Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Ἑλλὰς 217—146 π.Χ. Ἡ παλαιότερη Ἱστορία τῆς Ρώμης. Περίοδος τῆς Βασιλείας. Περίοδος τῆς Δημοκρατίας. Ὑποταγὴ τῆς Ἰταλίας. Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Καρχηδών. Ἡ Ρώμη καὶ ἡ Ἀνατολή. Ὑποταγὴ τῆς Ἑλλάδος.

ΤΑΞΙΣ Β'.

Ρωμαϊκὴ καὶ Μεσαιωνικὴ Ἱστορία

ἀπὸ τοῦ 146 π.Χ. μέχρι τοῦ 1453 μ.Χ.

1. Τὸ τέλος τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ περίοδος τῆς Ἀυτοκρατορίας εἰς τὴν Ρώμην. Αἱ Ρωμαϊκαὶ κατακτήσεις τοῦ 1ου π.Χ. αἰῶνος. Αἱ συνέπειαι τῶν μεγάλων κατακτήσεων. Ἡ κρίσις καὶ τὸ τέλος τῆς Δημοκρατίας. Ἡ αὐτοκρατορία κατὰ τὸν 1ον καὶ 2ον μ.Χ. αἰῶνα. Ὁ 3ος μ.Χ. αἰών. Προσπάθειαι ἀνασυγκροτήσεως (Διοκλητιανός). Ὁ Ρωμαϊκὸς πολιτισμὸς κατὰ τοὺς αὐτοκρατορικοὺς χρόνους.

2. Ἡ μεταβατικὴ περίοδος ἀπὸ τῆς Ρωμαϊκῆς εἰς τὴν Βυζαντινὴν Ἀυτοκρατορίαν 4ος—7ος αἰών. Ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ἡ ἐποχὴ του. Ὁ Θεοδοσίος ὁ Μέγας, οἱ διάδοχοί του καὶ τὸ βαρβαρικὸν πρόβλημα. Ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ ἡ συμβολὴ του εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους. Ὁ διάδοχός του. Ὁ Βυζαντινὸς πολιτισμὸς κατὰ τὴν μεταβατικὴν

3. Τὸ Βυζάντιον ἀπὸ τοῦ 7ου μέχρι τοῦ 11ου αἰῶνος. Ὁ Ἡράκλειος καὶ ὁ ἐξαλληνισμὸς τῆς Αυτοκρατορίας. Οἱ Ἀρμένιοι. Τὸ Βυζάντιον κατὰ τὸ δεύτερον ἡμίστι τοῦ 7ου αἰῶνος. Περίοδος 717—867 μ. Χ. Ἡ Μακεδονικὴ Δυναστεία.

Ἡ Βυζαντινὴ πολιτισμὸς ἀπὸ τοῦ 7ου μέχρι τοῦ 11ου αἰῶνος

4. Πρὸς τὴν διάσπασιν τῆς Αυτοκρατορίας. Ἡ δυναστεία τῶν Κομνηνῶν. Αἱ πρῶται Σταυροφορίαι. Ἡ Τετάρτη Σταυροφορία καὶ ἡ ἐποχὴ τῆς Φραγκοκρατίας.

5. Ὁ Μεσαίων τῆς Δύσεως. Πρώτη περίοδος 5ος—11ος αἰών. Γενικὰ χαρακτηριστικά. Ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Καρόλου τοῦ Μεγάλου. Τὸ Φεουδαρχικὸν καθεστῶς. Ἡ ἰδρυσις τῆς Ἀγίας Ρωμαϊκῆς Αυτοκρατορίας τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους.

6. Ὁ Μεσαίων τῆς Δύσεως. Δευτέρα περίοδος 12ος—15ος αἰών. Αἱ Σταυροφορίαι καὶ ἡ ἀρχὴ ἀναπτύξεως πόλεων καὶ ἀστικῆς τάξεως. Ὁ Ἐκατονταετής πόλεμος.

7. Ἡ ἀνασύστασις τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας καὶ ἡ πτώσις.

Ἄρθρον 7.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

1. Σκοπός.

Ὁ νοῦς διὰ τῆς μαθηματικῆς σκέψεως, προσδιορίζων μεγέθη, συλλαμβάνων καὶ διατυπώνων μὲ ἀκρίβειαν σχέσεις ποσοτικὰς καὶ ποιοτικὰς, δεσπῶζει ἐπὶ τῆς πραγματικότητος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ μέτρον ἀναπτύσσει καὶ καλλιεργεῖ τὴν ἀναλυτικὴν καὶ συνθετικὴν δύναμιν του.

Σκοπὸς τῶν Μαθηματικῶν ὡς μαθήματος πραγματολογικοῦ καὶ εἰδολογικοῦ εἶναι νὰ διδάξῃ καὶ νὰ ἀσκήσῃ τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν μέθοδον τοῦ μαθηματικοῦ λογισμοῦ καὶ τῆς μαθηματικῆς σκέψεως.

2. Διδακτέα ὕλη.

ΤΑΞΙΣ Α'

Α) Ἀριθμητικὴ.

Περὶ Συνόλων: Ἐννοια τοῦ συνόλου καὶ καθορισμὸς τοῦ συνόλου. Ὑποσύνολα συνόλου. Τὸ κενὸν σύνολον. Βέννια διαγράμματα. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ σύνολα. Ἐνωσις συνόλων. Τομὴ συνόλων. Συμπλήρωμα συνόλου. Τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν. Τὸ μηδέν. Πληθικὸς ἀριθμὸς συνόλου. Σύνολον μὲ πεπερασμένον πλῆθος στοιχείων. Σύνολον μὲ μὴ πεπερασμένον πλῆθος στοιχείων (ἀπειροσύνολον).

Θὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ σύμβολα τῶν ἀνήκειν, εἶναι ὑποσύνολον, ἐνῶσις, τομὴ, «συνεπάγεται», αἰσοδυναμεῖ μὲν.

Τὸ σύστημα τῶν ἀκεραίων τῆς Ἀριθμητικῆς:

Προκαταρκτικὰ ἔννοιαι. Δεκαδικὸν σύστημα ἀριθμῆσεως, προφορικὴ καὶ γραπτὴ ἀρίθμηση. Σύντομος μνεία τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ρωμαϊκῆς γραφῆς τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν. Ἰσότης καὶ ἀνισότης ἀκεραίων καὶ ιδιότητες αὐτῶν (ἀνακλαστικὴ, συμμετρικὴ, μεταβατικὴ). Διάταξις τῶν ἀκεραίων τῆς ἀριθμητικῆς καὶ γεωμετρικῆ ἀπεικόνισις αὐτῶν ἐπὶ ἡμιευθείας.

Αἱ πράξεις μὲ ἀκεραίους τῆς Ἀριθμητικῆς:

1. Πρόσθεσις. Γεωμετρικὴ ἐρμηνεία τῆς προσθέσεως. Κατάδειξις (διὰ ἀριθμητικῶν παραδειγμάτων) τῶν βασικῶν ιδιοτήτων τῆς προσθέσεως, ἥτοι α) ἀντιμεταθετικὴ ιδιότης: $\alpha + \beta = \beta + \alpha$, β) προσεταιριστικὴ ιδιότης: $(\alpha + \beta) + \gamma = \alpha + (\beta + \gamma)$, γ) τὸ μηδέν ὡς οὐδέτερον στοιχεῖον τῆς προσθέσεως, δ) ἡ ιδιότης: ἂν $\alpha = \beta$, τότε $\alpha + \gamma = \beta + \gamma$ καὶ ἀντιστρόφως, ε) ἡ ιδιότης: ἂν $\alpha > \beta$, τότε $\alpha + \gamma > \beta + \gamma$ καὶ ἀντιστρόφως. Ἄλλαι ιδιότητες τῆς προσθέσεως ὑπὸ μορφήν ἀσκήσεων. Ἡ ἐξίσωσις $x + \alpha = \beta$. Σύντομος ἐξήγησις τοῦ κανόνος ἐκτελέσεως τῆς προσθέσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βασικῶν ιδιοτήτων. Ἀσκήσεις εἰς τὸν νοερὸν (τὸν ἀπὸ μνήμης) λογισμόν. Προβλήματα ἀναγόμενα εἰς τὰς ιδιότητας τῆς προσθέσεως καὶ λυόμενα μὲ χρῆσιν ἑνὸς ἀγνώστου x .

2. Ἀφαιρέσεις: Γεωμετρικὴ ἐρμηνεία τῆς ἀφαιρέσεως μὲ ἀκεραίους τῆς Ἀριθμητικῆς. Ἡ ἀφαιρέσις ὡς ἀντίστρο-

φὸς πρᾶξις τῆς προσθέσεως. Ἐπίλυσις ἐξισώσεων τῆς μορφῆς $x + \beta = \alpha$, $x - \beta = \alpha$, $\beta - x = \alpha$. Ἡ ιδιότης $\alpha - \beta = (\alpha + \gamma) - (\beta + \gamma)$. Ἄλλαι ιδιότητες τῆς ἀφαιρέσεως ὑπὸ μορφήν ἀσκήσεων. Σύντομος ἐξήγησις τοῦ κανόνος ἐκτελέσεως τῆς ἀφαιρέσεως. Δοκιμὴ τῆς ἀφαιρέσεως. Ἀσκήσεις εἰς τὸν νοερὸν λογισμόν. Ἀύσις ἀπλῶν προβλημάτων συνδυάζοντων πρόσθεσιν καὶ ἀφαιρέσιν ὡς καὶ ἀσκήσεων, τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἀνάγεται εἰς συνδυασμὸν ιδιοτήτων προσθέσεως καὶ ἀφαιρέσεως. Προβλήματα λυόμενα μὲ χρῆσιν ἑνὸς ἀγνώστου x . Ἀριθμητικὸν πολυώνυμον.

3. Πολλαπλασιασμός: Γεωμετρικὴ ἐρμηνεία τοῦ πολλαπλασιασμοῦ. Κατάδειξις (δι' ἀριθμητικῶν παραδειγμάτων) τῶν βασικῶν ιδιοτήτων τοῦ πολλαπλασιασμοῦ, ἥτοι ἂν α, β, γ εἶναι ἀκεραῖοι τῆς ἀριθμητικῆς, τότε:

α) ἀντιμεταθετικὴ ιδιότης: $\alpha \cdot \beta = \beta \cdot \alpha$,
β) προσεταιριστικὴ ιδιότης: $(\alpha \cdot \beta) \cdot \gamma = \alpha \cdot (\beta \cdot \gamma)$,
γ) ὁ 1 ὡς οὐδέτερον στοιχεῖον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ,
δ) ἡ ιδιότης: ἂν $\alpha = \beta$, τότε $\alpha \cdot \gamma = \beta \cdot \gamma$ καὶ ἂν $\alpha > \beta$,
τότε $\alpha \cdot \gamma > \beta \cdot \gamma$ καὶ ἀντίστροφως.

ε) ἐπιμεριστικὴ ιδιότης (τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ὡς πρὸς τὴν πρόσθεσιν):

$$\alpha (\beta + \gamma) = \alpha \beta + \alpha \gamma.$$

Σύντομος ἐξήγησις τοῦ κανόνος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ιδιοτήτων. Γινόμενον τριῶν ἢ περισσοτέρων παραγόντων καὶ αἱ κυριώτεραι ιδιότητες αὐτοῦ δι' ἀπλῶν ἀριθμητικῶν παραδειγμάτων ὑπὸ μορφήν ἀσκήσεων. Ἀσκήσεις εἰς τὸν νοερὸν λογισμόν. Προβλήματα συνδυάζοντα πράξεις περισσοτέρας τῆς μᾶς. Ἀσκήσεις λυόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει γνωστῶν ιδιοτήτων. Προβλήματα λυόμενα διὰ τῆς χρήσεως ἑνὸς ἀγνώστου x .

4. Διαίρεσις: Ἡ διαίρεσις μὲ ἀκεραίους τῆς Ἀριθμητικῆς ὡς ἀντίστροφος πρᾶξις τοῦ πολλαπλασιασμοῦ. Σαφὴς διακρίσις μεταξὺ τῶν ἔννοιῶν «μερισμός» καὶ «μέτρησης». Αἱ κυριώτεραι ιδιότητες τῆς διαίρεσεως βάσει ἀριθμητικῶν παραδειγμάτων καὶ ὑπὸ μορφήν ἀσκήσεων. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαίρεσεως καὶ ἡ δοκιμὴ αὐτῆς (διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ). Ἀπλᾶ προβλήματα συνδυάζοντα πράξεις περισσοτέρας τῆς μᾶς. Εἰσαγωγή τοῦ ἀγνώστου x κατὰ τὴν λύσιν διαφόρων ἀσκήσεων καὶ προβλημάτων. Δυνάμεις καὶ ιδιότητες αὐτῶν. Ὁρισμὸς τῶν δυνάμεων a^n , a^0 (α ἀδιάφορον τοῦ 0). Διαιρετότης. Ἀνάλυσις ἀκεραίων εἰς τοὺς πρώτους αὐτοῦ παράγοντας. Εὐρεσις τοῦ ΕΚΠ καὶ ΜΚΔ ἀκεραίων. Δοκιμὴ τῶν ἐξαγομένων τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τῆς διαίρεσεως μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ 9. Ἐννοια διατεταγμένου ζεύγους. Σύνολα διατεταγμένων ζευγῶν. Καρτεσιανὸν γινόμενον δύο συνόλων. Ἄλλα συστήματα ἀριθμῆσεως. Δεκαδικὸν σύστημα. Μετάβασις ἀπὸ τοῦ δεκαδικοῦ συστήματος εἰς τὸ δυαδικὸν καὶ ἀντιστρόφως.

Τὸ σύστημα τῶν ρητῶν ἀριθμῶν τῆς Ἀριθμητικῆς.

1. Τὸ κλάσμα α/β , ὅπου α ἀκεραῖος καὶ β ἀκεραῖος $\neq 0$. Τὸ κλάσμα ὡς διατεταγμένον ζεύγος (α, β) . Ἰσοδυναμικὰ κλάσματα. Διάταξις τῶν κλασμάτων κατὰ μέγεθος. Ρητοὶ (ἢ σύμμετροι) ἀριθμοί. Γεωμετρικὴ παράστασις τῶν ρητῶν ἐπὶ ἡμιευθείας.

2. Αἱ πράξεις εἰς τὸ σύνολον τῶν ρητῶν ἀριθμῶν: Ἰσχύς τῶν γνωστῶν θεμελιωδῶν ιδιοτήτων, ἥτοι τῆς ἀντιμεταθετικότητος καὶ προσεταιριστικότητος εἰς τὴν πρόσθεσιν καὶ τὸν πολλαπλασιασμόν ὡς καὶ τῆς ἐπιμεριστικότητος τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ὡς πρὸς τὴν πρόσθεσιν. Σύντομος θεώρησις τῶν 4 πράξεων μὲ ἀκεραίους, κλάσματα καὶ μικτοὺς. Ἐξίσωσις $x - \beta = \alpha$, ὅπου α ρητὸς $\neq 0$ καὶ β ρητὸς ἀριθμὸς. Ἐπίλυσις ἀπλῶν προβλημάτων μὲ τὴν βοήθειαν ἑνὸς ἀγνώστου x . Δυνάμεις μὲ βάσιν κλάσματα καὶ ἐκθέτην ἀκεραίων. Ἐπέκτασις τῶν γνωστῶν ιδιοτήτων τῶν δυνάμεων.

3. Οἱ δεκαδικοὶ ἀριθμοί: Δεκαδικὰ κλάσματα. Δεκαδικοὶ ἀριθμοί. Αἱ τέσσαρες πράξεις μὲ δεκαδικούς ἀριθμούς. Ἡ ἔννοια τοῦ δεκαδικοῦ περιδικτοῦ ἀριθμοῦ.

Λόγοι καὶ ἀναλογίαι: Ἐννοια τοῦ λόγου. Σύγκρισις δύο ποσῶν διὰ τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ λόγου αὐτῶν. Ἀναλο-

γίαι και κυριώτεροι ιδιότητες αὐτῶν. Ἐφαρμογαὶ τῶν ἀναλογιῶν εἰς τὴν ἐπίλυσιν προβλημάτων ἀπλῆς μεθόδου τῶν τριῶν καὶ ποσοστῶν.

Τετραγωνικὴ ρίζα: Τετραγωνικὴ ρίζα ἀκεραίου καὶ πρακτικὴ κατὰ προσέγγισιν εὗρεσις αὐτῆς. Ἐννοία τοῦ ἀσυμμέτρου ἀριθμοῦ. Εἰσχωγὴ εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ γεωμετρικοῦ συνεχοῦς.

B) Γεωμετρία

Τὰ κυριώτερα ἐπίπεδα σχήματα (σημεῖα, γραμμαί, γωνίαι, εὐθύγραμμα σχήματα, κύκλος) καὶ ἀναγνώρισις αὐτῶν ὡς στοιχείων εἰς τὰ γνωστὰ γεωμετρικὰ στερεά. Τὰ ἐπίπεδα σχήματα ὡς σύνολα σημείων (σημειοσύνολα) τοῦ ἐπιπέδου. Κυρτὰ καὶ μὴ κυρτὰ ἐπίπεδα σχήματα. Παράδειγματα. Μέτρησις γεωμετρικῶν μεγεθῶν (εὐθυγράμμων τμημάτων, γωνιῶν, τόξων περιφερείας). Βασικαὶ μονάδες μετρήσεως. Ἐννοία τοῦ συμμιγοῦς καὶ ἀπλᾶ πράξεις με συμμιγεῖς. Ἀπλὰ γεωμετρικὰ προβλήματα λύμενα διὰ κανόνος, γνώμονος, μοιρογνωμονίου, διαβήτη. Συμμετρία ὡς πρὸς σημεῖον εἰς τὸ ἐπίπεδον καὶ ιδιότητες αὐτῆς (πρακτικῶς διαπιστούμεναι). Κάθετοι εὐθεῖαι καὶ ἀπλὰ σχετικὰ προβλήματα λύμενα διὰ κανόνος καὶ διαβήτη. Συμμετρία ὡς πρὸς εὐθεῖαν εἰς τὸ ἐπίπεδον καὶ ιδιότητες αὐτῆς (πρακτικῶς διαπιστούμεναι). Ἰσα τρίγωνα. Γεωμετρικοὶ μετασχηματισμοὶ (συμμετρίαι, παραλλήλος μετατόπισις, στροφή) καὶ ἐφαρμογαὶ αὐτῶν. Χρῆσις τετραγωνισμένου χάρτου. Ὅμοια εὐθύγραμμα σχήματα. Ὅμοια τρίγωνα. Κλίμαξ. Σχεδιάσις ὑπὸ κλίμακα εὐθυγράμμου σχήματος. Μέτρησις εὐθυγράμμων ἐπιπέδων χωρίων (σχημάτων). Ἐμβαδὸν ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου, πλαγίου παραλληλογράμμου, τριγώνου, τραπεζίου, πολυγώνου. Μέτρησις κύκλου.

ΤΑΞΙΣ Β'

I. Σχετικοὶ ἀριθμοί:

Προσανατολισμένη εὐθεῖα. Διανύσματα ἐπὶ εὐθείας. Αἱ πράξεις τῆς προσθέσεως καὶ ἀφαιρέσεως εἰς τὸ σύνολον τῶν διανυσμάτων ἐπὶ εὐθείας. Βασικαὶ ιδιότητες τῶν πράξεων τούτων. Ἡ ἔννοια τοῦ σχετικοῦ ρητοῦ ἀριθμοῦ ὡς πολλαπλασιαστοῦ (ἐκτελεστοῦ) ἐφαρμοζομένου ἐπὶ διανύσματος ἀνήκοντος εἰς τὸ σύνολον τῶν διανυσμάτων ἐπὶ εὐθείας. Γεωμετρικὴ παράστασις τῶν σχετικῶν ρητῶν ἀριθμῶν ἐπὶ προσανατολισμένης εὐθείας. Ἰσότης καὶ ἀνισότης εἰς τὸ σύνολον τῶν σχετικῶν ρητῶν ἀριθμῶν καὶ ιδιότητες τῶν σχέσεων τούτων. Αἱ τέσσαρες πράξεις εἰς τὸ σύνολον τῶν σχετικῶν ρητῶν ἀριθμῶν καὶ αἱ βασικαὶ ιδιότητες τῶν πράξεων τούτων. Πρακτικαὶ ἐφαρμογαὶ τῶν σχετικῶν ρητῶν ἀριθμῶν. Ἐξίσωσις $x + \beta = \gamma$, ὅπου β καὶ γ σχετικοὶ ρητοὶ ἀριθμοί. Γενικώτερον: ἐξίσωσις $\alpha x + \beta = \gamma$, ὅπου α, β, γ σχετικοὶ ρητοὶ ἀριθμοί, $\alpha \neq 0$. Ἀπλὰ προβλήματα λύμενα μετὰ τὴν βοήθειαν ἐξισώσεων τῶν δύο ἀνωτέρω μορφῶν. Προσδιορισμὸς μετὰ ἑνα διατεταγμένον ζεύγος σχετικῶν ἀριθμῶν τῆς θέσεως ἑνὸς σημείου εἰς τὸ ἐπίπεδον. Προσανατολισμένον τόξον καὶ προσανατολισμένη γωνία, σχετικὸν μέτρον αὐτῶν.

II. Ἐπαναλήψεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὰ περὶ συνόλων.

Διμελεῖς σχέσεις. Ἀπεικονίσεις καὶ συναρτήσεις. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ (= ἰσοδύναμα) σύνολα. Σχέσις ἐγκλεισμοῦ. Τομὴ συνόλων καὶ σύζευξις ἰδιοτήτων. Ἐνωσις συνόλων καὶ διάζευξις ἰδιοτήτων. Καρτεσιανὸν γινόμενον δύο συνόλων καὶ γραφικὴ παράστασις του. Διαμερισμὸς συνόλου. Διμελεῖς σχέσεις. Ἀπεικονίσεις καὶ συναρτήσεις.

III. Συμπληρώσεις εἰς τὰ περὶ ἀναλογιῶν καὶ ἐφαρμογαί.

Κατ' εὐθεῖαν ἀνάλογα ποσά (μεγέθη). Γραφικὴ παράστασις τῆς σχέσεως μεταξὺ δύο κατ' εὐθεῖαν ἀναλόγων ποσῶν. Ἀναλογίαι καὶ κύριαι ιδιότητές των. Ποσά με μεταβολὰς κατ' εὐθεῖαν ἀναλόγους. Γραφικὴ παράστασις τῆς σχέσεως μεταξὺ δύο ποσῶν με μεταβολὰς κατ' εὐθεῖαν ἀναλόγους. Ἀντιστρόφως ἀνάλογα ποσά. Γραφικὴ παρά-

στασις τῆς σχέσεως μεταξὺ δύο ἀντιστρόφως ἀναλόγων ποσῶν. Ἐφαρμογαὶ εἰς τὰς μεθόδους τῶν τριῶν, εἰς τὰ ποσοστά, τὰ προβλήματα τόκου καὶ ἐξωτερικῆς ὑφαιρέσεως, εἰς τὸν μερισμὸν ἑνὸς ποσοῦ εἰς μέρη ἀνάλογα πρὸς δοθέντας ἀριθμούς, εἰς τὰ μείγματα καὶ κράματα. Ἀριθμητικὸς μέσος ὅρος.

IV. Συμπληρώσεις εἰς τὴν Ἐπιπεδομετρίαν.

Παράλληλοι εὐθεῖαι. Συγκλίνουσιν εὐθεῖαι εἰς τὸ τρίγωνον (μεσοκάθετοι, διχοτόμοι, ὕψη τριγώνου). Παραλληλόγραμμον, ὀρθογώνιον, ρόμβος, τετράγωνον. Ἀθροισμα γωνιῶν τριγώνου, ἄθροισμα γωνιῶν πολυγώνου. Σχετικὴ θέσις εὐθείας καὶ κύκλου. Σχετικὴ θέσις δύο κύκλων. Γωνία ἐγγεγραμμένη εἰς κύκλον.

V. Διανύσματα εἰς τὸ ἐπίπεδον.

Ἐφαρμοστὰ διανύσματα. Ἐλεύθερα διανύσματα. Πρόσθεσις διανυσμάτων εἰς τὸ ἐπίπεδον. Ἀφαιρέσις διανύσματος ἀπὸ διανύσματος εἰς τὸ ἐπίπεδον. Πολλαπλασιασμὸς διανύσματος με σχετικὸν ρητὸν ἀριθμὸν. Θεώρημα τοῦ Θαλή.

VI. Ὁμοθεσία καὶ ὁμοιότης εἰς τὸ ἐπίπεδον.

Ὁμοθεσία εἰς τὸ ἐπίπεδον. Ὁμόθετον εὐθείας, ἐφαρμοστοῦ διανύσματος, ἐπιπέδου σχήματος. Συγκλίνουσιν εὐθεῖαι τεμνόμεναι ὑπὸ παραλλήλων. Ἐφαρμογὴ εἰς τὸ τραπέζιον. Ὁμοιότης ἐπιπέδων σχημάτων. Ἀνασκόπησις τῶν περὶ ὁμοιότητος τριγώνων, περὶ ὁμοιότητος πολυγώνων καὶ περὶ σχεδιάσεως ὑπὸ κλίμακα.

VII. Συμπληρώσεις εἰς τὴν Ἐπιπεδομετρίαν.

Ἐμβαδὰ ἐπιπέδων εὐθυγράμμων σχημάτων. Σχέσις μεταξὺ τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων εὐθυγράμμων σχημάτων. Πυθαγόρειον Θεώρημα καὶ ἐφαρμογαὶ του. Ἐννοία τοῦ μῆ ρητοῦ (τοῦ ἀσυμμέτρου) ἀριθμοῦ. Κανονικὰ πολύγωνα (4-γωνον, 8-γωνον, 16-γωνον κλπ., 6-γωνον, 12-γωνον, 24-γωνον, κλπ.). Μῆκος κύκλου (= περιφερείας) καὶ ἐμβαδὸν κυκλικοῦ δίσκου.

Ἄρθρον 8

Φυσικὴ Ἐπιστήμη

Σκοπός.

A. Γενικὸς σκοπὸς τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι:

α) Νὰ καταστή ἡ γνώσις εἰς τοὺς μαθητὰς ἡ θέσις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Φύσιν καὶ νὰ καταδειχθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς μελέτης τῆς ὑπ' αὐτοῦ. Νὰ καταστή εἰς τὸν μαθητὴν οἰκείος ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι καὶ αἱ μέθοδοι ἐργασίας κατὰ τὴν ἔρευναν τῶν φαινομένων εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

β) Νὰ ἀποβῇ φανερόν εἰς τὸν μαθητὴν, ὅτι αἱ Φυσικαὶ Ἐπιστήμη (ἀμέσως ἢ διὰ τῶν τεχνικῶν ἐφαρμογῶν των) συνέβαλον εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνικῆς, πολιτιστικῆς καὶ οἰκονομικῆς διαβιώσεως τῶν λαῶν γενικῶς καὶ ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀνθρώπων μεμονωμένως. Νὰ κατανοηθῇ ὡσαύτως ἀπὸ τὸν μαθητὴν ὅτι αἱ Ἐπιστήμη αὐταὶ παρέχουν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἱκανότητα νὰ θέτῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως.

γ) Νὰ ἀντιληφθῇ ὁ μαθητὴς, κατὰ τὴν μελέτην τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν, ὅτι οἱ μεγάλοι ἐρευνηταὶ δὲν ἐφείσθησαν κόπων καὶ μόχθων διὰ τὴν σπουδὴν τῆς Φύσεως καὶ ὅτι αἱ πρόοδοι εἰς τὰς Ἐπιστήμας μόνον διὰ θυσιῶν ἐπιτυγχάνονται.

δ) Νὰ κατανοήσῃ ὁ μαθητὴς τὴν φύσιν ὡς ἑνιαῖον σύνολον, νὰ θαυμάσῃ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς αὐτὴν τάξιν καὶ ἁρμονίαν, με ἀποτέλεσμα τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ θρησκευτικοῦ φρονήματός του.

ε) Νὰ ἀντιληφθῇ τέλος ὁ μαθητὴς, ὅτι εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν ὑπάρχουν ὅρια, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπερβληθοῦν.

Β. Ειδικώτεροι σκοποί τῶν Βιολογικῶν Ἑπιστημῶν.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν Βιολογικῶν Ἑπιστημῶν εἶναι :

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ : α) γνῶσις τῶν φαινομένων ἅτινα λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν ζῶσαν φύσιν καθὼς καὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῶν λειτουργιῶν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς τῶν ὁργανισμῶν (φυτῶν, ζώων, ἀνθρώπου), καὶ β) κατανόησις τῶν σχέσεων μεταξὺ κατασκευῆς τοῦ σώματος καὶ τῶν λειτουργιῶν τῶν ὁργανισμῶν καὶ τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τὰς συνθήκας τοῦ περιβάλλοντος.

2. Ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἀγάπης τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὴν ζῶσαν φύσιν καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ πρὸς μελέτην καὶ προστασίαν αὐτῆς.

3. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ μαθητοῦ πρὸς ἐπιδεξιὰς προσωπικὰς παρατηρήσεις καὶ κρίσεις.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ κατανόησις τῆς σημασίας, ἣν ἔχει ἡ μελέτη τῶν ἐμβίων ὄντων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν γνώσεών μας περὶ τῆς περιβαλλούσης ἡμᾶς φύσεως καθὼς καὶ ἡ ἐκ τῆς σπουδῆς ταύτης πρακτικὴ ὠφέλεια ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν φυτῶν καὶ ζώων διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

Γ. Εἰδικώτεροι σκοποί τῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας.

Εἰδικώτεροι σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας εἶναι :

α) Ἡ ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ γνῶσις τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν φαινομένων, ἡ κατανόησις τῶν διεπόντων αὐτὰ νόμων καὶ τέλος ἡ διερεύνησις καὶ ἐρμηνεία τῶν φαινομένων τούτων.

β) Ἡ ἄσκησις τοῦ μαθητοῦ πρὸς τὴν παρατήρησιν καὶ τὴν χρῆσιν τῆς πειραματικῆς μεθόδου καὶ τοῦ λογισμοῦ κατὰ τὴν μελέτην τοῦ ἀνοργάνου κόσμου, ἐτι δὲ ἡ κατὰ τὴν ἐρευναν ταύτην ἀνάπτυξις τῆς ἀντικειμενικῆς κρίσεως, τῆς φαντασίας καὶ τῆς ἐφευρετικότητος τοῦ μαθητοῦ.

2. Διδακτέα ὕλη.

ΤΑΞΙΣ Α'.

Α. Ζωολογία.

1. Ἡ Γαλῆ (Γαλῆ ἡ οἰκοδίαυτος).

α) Περιγραφὴ, β) ἀναπνοή, γ) κυκλοφορία τοῦ αἵματος, δ) πεπτικά ὅργανα, ε) πολλαπλασιασμός καὶ στ) ὠφέλεια.

Εἰς τὸ πρῶτον μάθημα περὶ τῆς γαλῆς, θὰ πρέπει νὰ ἀναπτυχθῶν τὰ διάφορα συστήματα τῆς λειτουργίας τῆς θρέψεως, πέψεως, ἀπομυζήσεως καὶ ἀφομοιώσεως ὡς καὶ ἡ περιγραφὴ τοῦ ζώου τούτου ἀπὸ ἀπόψεως μορφολογικῆς, ἀνατομικῆς καὶ φυσιολογικῆς εἰς τρόπον ὥστε τὸ ζῶον τοῦτο νὰ ἀποτελέσῃ ὑπόδειγμα ζωολογικὸν ὡς καὶ εἰς τὴν φυσιολογίαν τοῦτο γίνεται μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ φασιόλου.

2. Ὁ Κύν (Κύν ὁ οἰκιστής).

α) περιγραφὴ, β) τροφή, γ) ἰδιαιτέροι χαρακτῆρες, δ) ἀσθένεια.

3. Ὁ Κύνικος.

α) περιγραφὴ, β) ἐχθροί, γ) πολ/σμός, δ) ἀσθένεια, ε) χρησιμότης.

4. Τὸ πρόβατον (Πρόβατον τὸ οἰκοδίαυτον).

α) περιγραφὴ, β) πεπτικά ὅργανα, γ) πολ/σμός, δ) ὠφέλεια, ε) ἐχθροί, καὶ στ) προστασίαι.

5. Ἡ Αἰξ (Αἰξ ἡ γνήσια).

α) περιγραφὴ, β) ποικιλία, γ) τροφή, δ) πολ/σμός, ε) χρησιμότης.

6. Ὁ Χοῖρος (Χοῖρος ὁ οἰκοδίαυτος).

α) περιγραφὴ, β) τροφή, γ) πολ/σμός, δ) ἀσθένεια, ε) χρησιμότης.

7. Ὁ Ἴππος (Ἴππος ὁ ἡμέτερος).

α) καταγωγή, β) περιγραφὴ, γ) ἐχθροί, δ) πολ/σμός, ε) ἰδιαιτέροι χαρακτῆρες, στ) χρησιμότης.

8. Ὁ Ὄνος (Ὄνος ὁ κατοικίδιος).

α) περιγραφὴ, β) προέλευσις, γ) διαστροφῆς, δ) πολ/σμός, ε) χρησιμότης.

9. Ἡ Ὄρνις (Ὄρνις ἡ κατοικίδιος).

α) προέλευσις, β) περιγραφὴ, γ) ἀναπνοή, δ) τροφή, ε) ἰδιαιτέροι χαρακτῆρες ὀρνίθων, στ) πεπτικά ὅργανα, ζ) πολ/σμός, η) τεχνικὴ παραγωγή, θ) ὠφέλεια, ι) πρῶτος ὀρνίθων, ια) ἀσθένεια, ιβ) τὰ πτερὰ, ιγ) χρησιμότης.

10. Ἡ Περίστερα (Περίστερα ἡ ἡμέτερος).

α) προέλευσις, β) περιγραφὴ, γ) τροφή, δ) πολ/σμός, ε) χρησιμότης.

11. Ἡ Χελιδὼν (Χελιδὼν ἡ ἀποδημητική).

α) περιγραφὴ, β) μετανάστευσις, γ) πολ/σμός, δ) χρησιμότης.

12. Ἡ Νῆσσα (Νῆσσα ἡ ἡμέτερος).

α) περιγραφὴ, β) τροφή, γ) πολ/σμός, δ) χρησιμότης.

13. Ἡ Χελώνη (Χελώνη ἡ χερσαία).

α) περιγραφὴ, β) τροφή, γ) ἀναπνοή, δ) πολ/σμός, ε) ἰδιοὶ χαρακτῆρες, στ) χειμῆριος ὕπνος, ζ) ὠφέλεια, η) χρησιμότης.

14. Ἡ Ἐχιδνα (Ἐχιδνα ἡ κοινή).

α) περιγραφὴ, β) τόπος διαμονῆς, γ) τροφή, δ) πολ/σμός, ε) τὸ δηλητήριον τῆς ἐχιδνῆς, στ) χειμῆριος νάρκη, ζ) προστασία καὶ προφυλάξεις, η) ἰδιαιτέροι χαρακτῆρες.

15. Ὁ Βάτραχος (Βάτραχος ὁ κοινὸς ἡ τοῦ κήπου)

α) περιγραφὴ, β) ἀναπνοή, γ) τροφή, δ) βιολογικὸς κύκλος, ε) ὠφέλεια.

16. Ἀβραξ ὁ λύκος.

α) κατασκευὴ τοῦ σώματος καὶ περιγραφὴ αὐτοῦ, β) ἀναπνοή, γ) τὰ βράγχια, ε) πλαγία γραμμὴ, στ) νηκτικὴ κύστις, ζ) λέπια, η) πολ/σμός, θ) χρησιμότης.

17. Ἐγγελος ὁ κοινός.

α) περιγραφὴ, β) τροφή, γ) βιολογικὸς κύκλος καὶ πολ/σμός, δ) ἀσθένεια καὶ προφυλάξεις, ε) χρησιμότης.

18. Ὁ Καρχαρία (Καρχαρία ὁ γλαυκός).

α) κατασκευὴ καὶ περιγραφὴ τοῦ σώματος, β) ὅργανα ἀναπνοῆς, γ) γενικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἐχθρῶν.

19. Ὁ Μύτιλος (Μύτιλος ὁ ἐδάδιμος).

α) τόπος ζωῆς, β) κατασκευὴ τοῦ σώματος, γ) νευρικὸν σύστημα, δ) τρόπος καὶ εἶδος τροφῆς, ε) πολ/σμός, στ) ὠφέλεια καὶ χρησιμότης, ζ) ταξινόμησις.

20. Ὁκτάπους ὁ κοινός.

α) τόπος καὶ τρόπος ζωῆς, β) κατασκευὴ τοῦ σώματος, γ) τροφή καὶ πέψις, δ) ἐχθροὶ καὶ προφυλάξεις, ε) κυκλοφορία τοῦ αἵματος, στ) ταξινόμησις, ζ) γενικὸι χαρακτῆρες τῶν μαλακίων, η) χρησιμότης.

21. Μελισσα ἡ μελιτοφόρος.

α) Μελισσοκομία, β) μορφή καὶ κατασκευὴ τοῦ σώματος, γ) ἡ κοινωνία τῆς μελίττης, δ) τὸ μέλι, ε) ἡ κηρήθρα, στ) ὠφέλεια, ζ) ἐχθροί, η) πολλαπλασιασμός, θ) ἡ νέα κυψέλη.

22. Ἡ Μοῦα (Μοῦα ἡ οἰκιστή).

α) κατασκευὴ τοῦ σώματος, β) τροφή, γ) πολ/σμός, δ) ἀσθένεια.

23. 1) Μεταξοσκώληξ (Βόμβυξ ὁ σηρικὸς).

2) Πιερίς ἡ φιλόκραμβος.

α) βιολογικὸς κύκλος, β) πολ/σμός, γ) τροφή, δ) ἰδιαιτέροι χαρακτῆρες, στ) χρησιμότης.

24. 1) Ἀράχνη ἡ σταυρόστικτος ἡ τὸ διάδημα.

α) κατασκευὴ, β) ἰσθὸς τῆς ἀράχνης, γ) τροφή, δ) ἀναπνοή, ε) πολ/σμός, στ) ὅμοια ἔντομα, ζ) ὠφέλεια.

2) Ἡ Ὑδραράχνη.

25. Ὁ Ἀστακός (Ἀστακός τῆς θαλάσσης).

α) κατασκευὴ, β) μέρη τοῦ σώματος, γ) κίνησις, δ) τροφή καὶ ἀπορρόφησις, ε) κυκλοφορία, στ) πολλαπλασιασμός, ζ) ἐχθροί, η) ὠφέλεια, θ) ταξινόμησις.

26. Σκώληξ ὁ γήινος.

α) κατασκευὴ, β) τόπος διαμονῆς, γ) τροφή, δ) κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ε) νευρικὸν σύστημα, στ) πολ/σμός, ζ) σημασία διὰ τὴν γεωργίαν, η) ταξινόμησις.

27. Άσπερίδα ο κοινός ή σπυρρός της θαλάσσης.
α) κατασκευή, β) κίνησης, γ) τροφή, δ) κυκλοφορία του υδατος και αίματος, ε) πολλαπλός, στ) ταξινομήσεις.

28. Ύδρα ή περσίνη.
α) τρόπος ζωής, β) τροφή, γ) ανατομική εξέταση, δ) καταμερισμός του φυσιολογικού έργου, ε) πολλαπλός, στ) χρησιμότης.

29. Κοράλλινα.
α) τόπος ζωής, β) σχηματισμός αποικίας, γ) καταμερισμός του φυσιολογικού έργου, δ) χρησιμότης, ε) απόλαυ.

30. Η Μέδουσα (Μέδουσα ή ωτόεσσα).
α) τόπος ζωής, β) κατασκευή, γ) βιολογικός κύκλος, δ) καταμερισμός του φυσιολογικού έργου, ε) γενικά γνωρίσματα των κοίλεντερων.

31. Ο Σπόγγος (Σπόγγος ο κοινός).
α) τόπος ζωής, β) αποικία των σπόγγων, γ) πολλαπλός, δ) άλιεία, ε) χρησιμότης, στ) είδη σπόγγων, ζ) καταμερισμός του φυσιολογικού έργου.

32. Άμοιβάδες 1) Άμοιβάς ή Πρωτεύς.
α) τόπος ζωής, β) λειτουργία, γ) τροφή, δ) πολλαπλός, ε) σημασία και ώφέλεια, στ) παθογόνα πρωτόζωα, ζ) απόβληται.
2) Πλασμώδιον της έλονοσίας ή LAVERAN.
α) τόπος ζωής, β) τρόπος μεταδόσεως, γ) πολλαπλός και βιολογικός κύκλος.

Β'. Φυτολογία.

Ιον Γενική Φυτολογία.

Ο φατίολος ως υπόδειγμα μελέτης της Γενικής Φυτολογίας.

Το σπέρμα του, συνθήκες της ελαστέσεως, όργανα των φυτών.

I. Η ρίζα: Μορφολογία, αύξησις, διεύθυνσις, ανατομία και φυσιολογία της ρίζης.

II. Ο ελαστός: Μορφολογία, μέρη του ελαστού, αύξησις, διεύθυνσις, ανατομία και φυσιολογία του ελαστού.

III. Τα φύλλα: Μορφολογία, σχήμα και μέγεθος, ανατομία, φυσιολογία, χλωροφυλλόκοκκοι, διαπνοή, άφομοίωσις, φωτοσύνθεσις, μεταβολισμός, αναπνοή.

IV. Σχέσις λειτουργιών ζώου—φυτού: σχέσις αναπνοής και άφομοιώσεως, ύλικά απαιτούμενα υπό του φυτού, ο ρόλος των συστατικών του εδάφους, λίπανσις του εδάφους, ο ρόλος του εδάφους δια τὸ φυτόν.

V. Το άνθος: μέρη του άνθους, γραμική παράστασις, ο ρόλος του άνθους, ο τύπος του άνθους, ο καρπός του φυτού, τὸ σπέρμα, οί κοτυληδόνες, ή μητρική τροφή.

VI. Η σημασία των ψυχανθών δια τὸν άνθρωπον.

2ον) Συστηματική Φυτολογία.

Η Μηλέα, ή Αμυγδαλέα, ή Κερατέα, Ροδή ή άγρία ή άγριοτριανταφυλλιά, Βάμβαξ ή πώδης, Κράμβη ή κεραλωτή, Άμπελος ή οινοφόρος, ή Πορτοκαλλέα, τὸ Γεώμηλον, ή Καπνός, ή Έλαία, ή Λύκος ή Όροβάγγη, ή Κολοκύνθη ή ήμερος, ή Άνθεμς (μαργαρίτα), Ηλίανθος ή έτήσιος (ήλιος), ή Συκή, Δρύς ή Έλληνική (ελανιδιά), ή Σίτος, ή Άραβόσιτος, Λείριον τὸ Λευκόν (κρίνος), Πιτύς ή χαλέπιος (πέυκη), ή Κυπάρισσος, ή Πτέρις, τὸ Πολύτριχον, Φύκος τὸ κυστοειδές, Άγαρίκον τὸ πεδινόν (μανιτάρι), Λειχήνες (συμβίωσις φύκους - μυκήτος).

Άνακεφαλαίωσις: Τά σπουδαιότερα συτά της Έλλάδος.

Τὸ δάσος και ή συμβολή του εἰς τὴν ζώην του ανθρώπου από έμπορικῆς, βιομηχανικῆς και κοινωνικῆς απόψεως.

Σημειώσεις: Μετά τὸ πέρας της διδασκαλίας έκάστου ζώου ή φυτού, ως αντιπροσώπου ενός μεγάλου άθροίσματος, θά γίνεται ταξινομήσις των κυριωτέρων όμοίων ειδών και θά εξαχωνται τὰ κοινὰ χαρακτηριστικά γνωρίσματα ἐπὶ τῇ ἐάσει των όποίων γίνεται ή συστηματική ταξινομήσις αὐτῶν.

ΤΑΞΙΣ Β'.

A. Φυσική.

Εἰσαγωγή: Μονάδες μετρήσεως. Καταστάσεις της ύλης. Ύδωρ (έξέτασις του υδατος δι' εξαγωγήν των ιδιοτήτων των υγρών, της έννοίας του καθαρού σώματος και των μει-

γμάτων). Διαλυτική ικανότητες του υδατος. Άήρ (έξέτασις του αέρος δι' εξαγωγήν των ιδιοτήτων των αερίων σωμάτων). Σύστασις του αέρος.

Δύναμις: Βάρος των σωμάτων (έξέτασις του βάρους δι' εξαγωγήν της έννοίας της δυνάμεως). Κατακόρυφος. Μέτρησις του βάρους. Ζυγός ελατηρίου. Αποτελέσματα της δυνάμεως. Χαρακτηριστικά της δυνάμεως. Ισορροπία δύο αντιθέτων δυνάμεων. Δυνάμεις παράλληλοι. Συνισταμένη. Κέντρον Βάρους. Πειραματική εύρεσις του κέντρου βάρους. Ισορροπία σώματος στηριζομένου ἐπὶ όριζοντίου επιπέδου. Αντίδρασις του υποστηρίγματος. Αντίδρασις του κεκλιμένου επιπέδου. Ροπή δυνάμεως ως προς άξονα. Μοχλοί. Έργαλεία-μοχλοί.

Μάζα: Ζυγός με ίσους βραχίονας. Σταθμισις σταθμά. Ζυγοί με άνισους ή με μεταβλητούς βραχίονας. Ιδιότητες ζυγού. Διπλή σταθμισις. Μάζα σώματος. Πυκνότης. Είδικόν βάρος. Σχετική πυκνότης στερεών, υγρών και αερίων.

Πίεσις: Έννοια της πίεσεως. Μονάδες πίεσεως. Ύδροστατική πίεσις. Θεμελιώδης άρχή της υδροστατικής. Δυνάμεις ασκούμεναι εἰς τὸν πυθμένα και εἰς τὰ τοιχώματα του δοχείου. Μετάδοσις των πιέσεων. Ύδραυλικόν πιεστήριον. Πειραματική απόδειξις της άρχῆς του Αρχιμήδους. Επιπλέοντα σώματα. Ισορροπία επιπλέοντων σωμάτων. Πυκνόμετρα. Αρχιόμετρα. Ατμοσφαιρική πίεσις. Βαρομέτρα υδραργυρικά και μεταλλικά. Μεταβολή της ατμοσφαιρικής πίεσεως μετά του ύψους. Έφαρμογὰί του βαρομέτρου. Πίεσις περιωρισμένων αερίων. Ιδιότητες των αερίων. Η άνωσις του Αρχιμήδους εἰς τὰ αέρια. Πραγματικόν και φαινουμενικόν βάρος. Αερόστατα. Ανοψωτική δύναμις. Νόμος του BOYLE-MARIOTTE.

Θερμότης: Ύδραργυρικόν θερμόμετρον. Οίνοπνευματικόν και άκροβάθμια θερμόμετρα. Έννοια της θερμοκρασίας. Διαστολή. Σημείωσις της θερμοκρασίας. Ποσότης θερμότητος. Θερμίδ. Θερμιδομέτρον υδατος. Αρχή του θερμιδομέτρου. Μέθοδος των μειγμάτων. Είδική θερμότης στερεών και υγρών και προσδιορισμός αὐτῆς. Θερμική ίσχύς καυσίμων. Προσδιορισμός της θερμικῆς ίσχύος. Πῆξις και τήξις. Νόμοι. Μεταβολή του όγκου κατά τὴν τήξιν και πῆξιν. Έπίδρασις της πίεσεως εἰς τὴν τήξιν του πάγου. Θερμότης τήξεως του πάγου. Υπολογισμός ταύτης. Εξαέρωσις—έξαερίωσις. Ταχύτης εξαερίσεως. Κεκορεσμένοι ατμοί. Ιδιότητες των ατμών. Ύγρασία του αέρος. Όργανα μετρήσεως της υγρασίας. Βραχυμός. Νόμοι του βραχυμού. Χύτρα πίεσεως. Θερμόμετρον εξαερίωσης. Διάδοσις της θερμότητος.

B. Χημεία

Όξικόν όξύ. Ύδροχλωρικόν όξύ. Θεϊκόν όξύ. Νιτρικόν όξύ. Όξέα. Καυστική σόδα. Άσβεστος. Αμμωνία. Βάσεις. Όξέα και βάσεις. Άλατα. Ανάλυσις του υδατος. Σύνθεσις του υδατος. Όξυγόνον (παρσκευαί, φυσικά ιδιότητες) Όξυγόνον (επίδρασις ἐπὶ των μεταλλοειδών). Όξυγόνον (επίδρασις ἐπὶ των μετάλλων. Φαινόμενα φυσικά και χημικά. Μόρια και άτομα. Γραμμομόριον και γραμμοάτομον. Χημικός τύπος του υδατος. Χημική όνοματολογία. Άσκήσεις άριθμητικά. Χημικά έξισώσεις. Ο Γαίανδραξ. Προϊόντα του λιθάνθρακος. Άνθραξ. Διοξειδίου του άνθρακος (παρσκευή, φυσικά ιδιότητες).

Κυριώτεροι χημικά ιδιότητες του διοξειδίου του άνθρακος. Αναγωγική ιδιότης του άνθρακος. Αναγωγική ιδιότης του μονοξειδίου του άνθρακος. Άσβεστόλιθος. άνθρακικόν άσβέστιον και δισάνθρακικόν άσβέστιον.

Γ'. Άνθρωπολογία.

α) Τὸ σῶμα του ανθρώπου και αἱ αἰσθήσεις:

- 1) Η λεπτή όργάνωσις του σώματος. Κύτταρα - Ιστοί - Όργανικά συστήματα.
- 2) Τὸ έρειστικό σύστημα. Ύγιεινή του έρειστικού συστήματος.
- 3) Ο σκελετός της κεφαλῆς.
- 4) Ο σκελετός του καρμού.
- 5) Ο σκελετός των άκρων.
- 6) Τὸ μυϊκόν σύστημα. Ύγιεινή του μυϊκού συστήματος.

- 7) Τὸ νευρικὸν σύστημα. Τὰ ἀντανακλῆστικὰ. Ὑγιεινὴ τοῦ ν. σ.
 - 8) Τὸ σύστημα τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων. Ὑγιεινὴ τῶν αἰσθ. ὀργάνων.
 - 9) Τὸ αἰσθητηρίον τῆς ἀρθρ.
 - 10) Τὸ αἰσθητηρίον τῆς ὀράσεως.
 - 11) Τὸ αἰσθητηρίον τῆς ἀκοῆς.
 - 12) Τὸ αἰσθητηρίον τῆς ὁσμώσεως.
 - 13) Τὸ αἰσθητηρίον τῆς γεύσεως.
- β) Ἡ ὁρμή καὶ αἱ λειτουργίαι τῆς:
- 1) Ἡ συντήρησις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ὀργανισμοῦ.
 - 2) Ἡ διατροφή τοῦ ἀνθρώπου.
 - 3) Τὰ ὄργανα καὶ αἱ λειτουργίαι τῆς πέψεως. Ὑγιεινὴ τῆς πέψεως.
 - 4) Τὸ κυκλοφορικὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ κυκλοφορικοῦ συστήματος.
 - 5) Τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα καὶ ἡ ἀναπνοή. Ὑγιεινὴ τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.
 - 6) Τὸ ἀπεικρυστικὸν σύστημα καὶ αἱ ἀπεικρίσεις. Ὑγιεινὴ.
 - 7) Οἱ ἀδένες.

Ἄρθρον 9.

Γεωγραφία.

1. Σκοπός :

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας εἶναι :

α. Νὰ παράσχῃ εἰς τὸν μαθητὴν σαφῆ, κατὰ τὸ δυνατόν, εἰκόνα τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς ἐν τῷ συνόλῳ τῆς καὶ τῶν ἐπὶ μέρους περιοχῶν αὐτῆς.

β. Νὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς τὸν μαθητὴν τὴν ἀλλήλοσχεσησὶν τῶν γεωγραφικῶν στοιχείων ἐκάστης περιοχῆς καὶ νὰ δείξῃ τὴν σχέσιν μεταξὺ τῶν φυσικῶν δεδομένων αὐτῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἀνθρώπων τῶν κατοικούντων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀφ' ἑτέρου.

γ. Νὰ δημιουργήσῃ τὰς ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης τοῦ μαθητοῦ, νὰ προκαλέσῃ τὴν συμπάθειαν αὐτοῦ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ τέλος νὰ καλλιεργήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀμοιβαίας βοήθειας καὶ συνεργασίας μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν.

δ. Νὰ διεγείρῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ εἰς τὴν διατήρησιν καὶ διαφύλαξιν τῆς ἰδιαιτέρας μορφῆς τοῦ τοπίου τῆς Πατρίδος ὡς φυσικοῦ θεμελίου τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ του.

2. Διδακτέα Ὑλη :

Τάξις Α'.

Α) Στοιχεῖα Γενικῆς καὶ Φυσικῆς Γεωγραφίας: Ἡ Γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα, σχῆμα, μέγεθος, κινήσεις τῆς Γῆς. Γεωγραφικαὶ συντεταγμέναι: ἐνὸς τόπου. Ἐνδογενὴ καὶ ἐξωγενὴ γεωλογικὰ φαινόμενα. Σύντομος γεωλογικὴ ἱστορία τῆς Γῆς. Τὸ κλίμα καὶ οἱ παράγοντες αὐτοῦ. Οἱ κυριώτεροι τύποι κλίματος. Τὰ θαλάσσια ρεύματα. Ἀναπλάσεις τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς. Γεωγραφικοὶ χάρται. Ἀνάγνωσις καὶ χρῆσις τῶν χαρτῶν. Ἡ ἀνάγνωσις εἰκῶν τῆς Γῆς (πεδιάδες, ὁροπέδια, ὕδατα). Τὰ ὄρη καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν. Αἱ ἥπειροι καὶ οἱ ὠκεανοί. Αἱ ἄτρακτοι καὶ ἡ διεθνὴς ὥρα.

Β) Ἡ Εὐρώπη: Ἡ Εὐρώπη ἐν τῷ συνόλῳ τῆς (φυσικογεωγραφικὴ ἐξέτασις αὐτῆς). Τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης (ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ρωσίας) κατὰ μεγάλαν γεωγραφικὰς περιοχὰς (Βαλκανικὴ Χερσόνησος, Νότιος, Δυτικὴ, Κεντρικὴ καὶ Βόρειος Εὐρώπη). Ἀνακόπησις τῆς Εὐρώπης ἀπὸ Ἐθνογεωγραφικῆς καὶ Οἰκονομικῆς ἀπόψεως.

Τάξις Β'.

Αἱ ἥπειροι ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης. Ἀσία καὶ Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία, Ἀφρικὴ, Ἀμερικὴ, Ὁκεανία καὶ Πολικαὶ Περιοχαί.

Ἐκάστη ἥπειρος θὰ ἐξετασθῇ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτικῆς διαιρέσεώς της, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξαχθοῦν τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ αὐτῆς καὶ τῶν γεωγραφικῶν φυσικῶν περιοχῶν της.

Ἡ ἐπακόλουθον καὶ ἕκαστον ἐξέτασις τῶν κρατῶν ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς Γεωγραφίας θὰ περιο-

ρισθῇ εἰς τὰ σπουδαιότερα τούτων καὶ εἰς τὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ ὑπόλοιπα κράτη θὰ ἐξετασθῶν ὁμαδικῶς κατὰ Φυσικὰς Γεωγραφικὰς περιοχὰς, ὥστε νὰ ἐξαχθοῦν τὰ κοινὰ χαρακτηριστικὰ καὶ αἱ οὐσιώδεις ἰδιομορφίαι αὐτῶν.

Τὰ σπουδαιότερα χαρακτηριστικὰ προϊόντα ἐκάστης ἥπείρου. Τὰ μεγάλὰ κέντρα ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας. Αἱ οἰκονομικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν. Αἱ σπουδαιότεραι ὁδοὶ συγκοινωνίας κλπ.

Ἄρθρον 10.

Ὑγιεινὴ.

1. Σκοπός :

α. Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς ἐπιστημονικὴ ἐξήγησις τῶν ἀποκτηθεισῶν ὑπ' αὐτῶν ὑγιεινῶν συνηθειῶν καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν ὑγιεινολογικῶν αὐτῶν γνώσεων, τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὸν ἀτομικὸν καὶ τὸν κοινωνικὸν τῶν βίον.

β. Ἡ αὔξησις τοῦ ἐνδιαφέροντός των πρὸς διαμόρφωσιν τῶν γνώσεων τούτων εἰς σταθεράς συνηθείας τῆς ζωῆς των.

γ. Ἡ μετάδοσις εἰς τοὺς μαθητὰς πρακτικῶν ὑγιεινολογικῶν γνώσεων διὰ τὴν ἀτομικὴν των προφύλαξιν ἐκ σωματικῶν ἀτυχημάτων καθὼς καὶ ἡ καθοδήγησις καὶ ἄσκησις αὐτῶν διὰ τὴν πρόχειρον μὲν, ἄμεστον δὲ καὶ ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν κυριωτέρων καὶ συνηθεστέρων ἐν τῷ ἀτομικῷ καὶ κοινωνικῷ βίῳ ἀπαιτωμένων ἀτυχημάτων.

2. Διδακτέα Ὑλη :

Τάξις Β'.

Α' τετράμηνον (Γενικὴ Ὑγιεινὴ).

I. Εἰσαγωγή: Ἀντικείμενον τῆς Ὑγιεινῆς. Ὑγεία καὶ σημασία αὐτῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον.

II. Γενικὴ Ὑγιεινὴ: α) Ἡ κατοικία (ἀναγκαῖοι: χώροι, βοήθητικά: ἐγκαταστάσεις, ὕδρευσις, ἀποχέτευσις, ἀερισμός, φωτισμός).

β) Ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ (ἐπίδρασις τῆς θερμοκρασίας, τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως, τῆς ὑγρασίας, τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ φωτός, τοῦ κλίματος καὶ τῆς συνθέσεως τοῦ ἀέρος ἐπὶ τῆς υγείας).

γ) Τὸ ὕδωρ (Γενικὰ περὶ ὕδατος, σύστασις καὶ ἰδιότητες τοῦ ὑγιεινοῦ ὕδατος, βελτίωσις τῆς ποιότητος αὐτοῦ).

δ) Ἡ διατροφή τοῦ ἀνθρώπου (ὅροι καλῆς διατροφῆς, διατηρήσις τροφίμων, ὑγεινικὴ ἀξιὰ τῶν ζώων καὶ φυτικῶν τροφίμων).

ε) Ἡ ἐνδυμασία (Ἡ περιβολὴ τοῦ σώματος ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως).

στ) Κίνδυνοι διαταραχῆς τῆς υγείας: Λοιμώδη καὶ παρυσιακά νοσήματα. Τρόποι μεταδόσεως αὐτῶν. Μικροβία, παρὰ τὰ καὶ ἱοί. Ἐστίαι μικροβίων. Προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῶν μικροβίων (ἀπολύμανσις, ἀποστείρωσις, ἐμβόλια). Καταπολέμησις τῶν μικροβίων (ἀντισώματα, ἀντιβιοτικά, φάρμακα).

Β' τετράμηνον (Πρακτικὴ Ὑγιεινὴ).

Πρῶται βοήθειαι:

Τί εἶναι πρῶται βοήθειαι.

Κακώσεις μηχανικαί. Θλάσις, διάστρεμμα, ἐξάρθρωμα, κάταγμα, τραῦμα, αἱμορραγία ἐκ τραυμάτων. Πρῶται βοήθειαι. Ἐπίδεσμοι. Ἑγκεφαλικὴ διάσεισις.

Τραύματα ἐξ ἐμβόλων ὕψους. Διήρηματα λυττώντων ζώων.

Κακώσεις θερμοκρασιαί. Ἑγκαυμα, κρυοπαγήματα, καύση ψύξις, ἡλίασις.

Κακώσεις ἐξ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος.

Ἑσωτερικαὶ αἱμορραγίαι. Ρινικὴ ἐπίσταξις. Πνευμονικὴ αἱμορραγία. Στομαχικὴ αἱμορραγία.

Αἰσθητική. Ἐπιληψία, σπασμοί.

Ἀσφυξία. Τεχνητὴ ἀναπνοή. Πρακτικὴ ἄσκησις τεχνητῆς ἀναπνοῆς. Διάσωσις πνιγμένων.

Διηλητηριάσεις ἐξ οἰνοπνεύματος, ἐκ τροφῶν, ἐκ μονοξειδίου τοῦ ἀνθράκος.

Μεταφορά τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν.

"Αρθρον 11.

Γαλλικά.

1. Σκοπός :

Σκοπός της διδασκαλίας της Γαλλικής γλώσσας είναι :

α) Νά καταστή ὁ μαθητὴς ἰκανὸς ὥπως κατανοῇ τὴν ὁμιλουμένην Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀναγινώσκῃ ὁρθῶς καὶ κατανοῇ τὰ γραπτὰ ταύτης καίμενα ἄνευ ἐπικουρίας ἢ μετὰ μικρᾶς καὶ χρησιμοποιοῇ ὁρθῶς ταύτην προφορικῶς καὶ γραπτῶς.

β) Νά ἀναπτύξῃ ὁ μαθητὴς τὰς πνευματικὰς καὶ βουλευτικὰς τοῦ δυνάμεις διὰ τῆς κατανοήσεως τῆς ὕψους τῆς Γαλλικῆς γλώσσας καὶ τῆς συγκρίσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς.

γ) Νά ἀποκτήσῃ συνείδησιν τῶν διὰ τῆς γλώσσας κυρίως ἐκφραζομένων στοιχείων καὶ ἰδιωτικῶν τοῦ Γαλλικοῦ πνευματικοῦ βίου καὶ πολιτισμοῦ καὶ νά κατανοήσῃ τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν σύγχρονον πολιτισμόν.

δ) Νά ἀποκτήσῃ διακρίσιν πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἐκτίμησιν ἔργων τῶν κυριωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς κλασσικῆς καὶ νεωτέρας Γαλλικῆς λογοτεχνίας καὶ ἐπιστήμης.

2. Διδακτέα ὕλη :

ΤΑΞΙΣ Α'.

Α'. Προφορά: Φωνητικὰ καὶ συλλαβικὰ ἀκτῆσεις ἀποβλέπουσαι ὥπως ὁ μαθητὴς ἀκούῃ ἀκριβῶς καὶ προσφέρῃ ὁρθῶς καὶ μετὰ τὸν πρέποντα τόνον τὰς λέξεις καὶ φράσεις τῆς Γαλλικῆς γλώσσας.

Β'. Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία: α) Φράσεων καὶ ἀπλουστάτων περιγραφῶν καὶ διηγήσεων ἐν ἁμέσῳ καὶ ἐποπτικῇ τῶν πραγμάτων διδασκαλίᾳ καὶ β) ἀναγνωσμάτων καὶ ποιημάτων ἐκ καταλλήλου βιβλίου. Τὸ περιεχόμενον τοῦ διδασκόμενου ὕλικου θὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν σχολικὴν ζωὴν, τοὺς ἀριθμοὺς, τὰ χρώματα, τὰς διαστάσεις, τὴν διαίρεσιν τοῦ χρόνου, τὰς ἐποχὰς, τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, τὴν τροφήν, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν οἰκίαν, τὰ ἐπιπλᾶ, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὰς ἀπλουστέρως κοινωνικὰς σχέσεις. Τὰ ἀναγνώσματα θὰ εἶναι συντεταγμένα εἰς γλῶσσαν ὁμαλὴν καὶ σύγχρονον, τὰ δὲ ποιήματα καὶ ἄσματα θὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς λογοτεχνίας.

Γ'. Λεξιλόγιον: Ἀπομνημόνευσις τῶν ἐκάστοτε ἀπαντωσὼν νέων λέξεων καὶ φράσεων καὶ ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους ἐνίων ἐκ τῶν ποιημάτων. Συσχέτισις τῶν λέξεων κατὰ τὴν ἐτυμολογικὴν καὶ ἐννοιολογικὴν τῶν συγγένειαν.

Τὸ λεξιλόγιον τῆς τάξεως ταύτης δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ πλείονας τῶν 500 - 600 λέξεων (οὐσιαστικῶν, ἐπίθετων, ρημάτων κλπ.) ἐκλεγμένων ἐκ τῶν μᾶλλον εὐχρηστών.

Δ'. Γραμματικὴ καὶ Συντακτικόν: Θὰ διδασκῶσι τὰ ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ ἰδίως τυπικοῦ τῆς Γραμματικῆς ἀπαραίτητα στοιχεῖα (ἄρθρον, κλίσεις ὀνομάτων, βαθμοὶ συγκρίσεως, τὰ μᾶλλον εὐχρηστα ρήματα εἰς τὸν ἐνεστώτα, μέλλοντα καὶ παρακείμενον, αἱ κυριώτεραι ἀντωνυμίαι, αἱ προθέσεις) καὶ ἐκ τοῦ συντακτικοῦ ἡ θέσις τῶν λέξεων ἐν τῇ φράσει ἐπὶ τῇ θέσει τῶν ἐκάστοτε ἀναγινωσκομένων.

Ε'. Προφορικὴ ἀκτῆσις: Συγγαὶ ἀκτῆσεις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι, διὰ συνομιλίας ἀναφερομένης εἰς τὰ ἐκάστοτε διδασκόμενα.

Ἀπομνημονεύσεις ἐκλεκτῶν χωρίων τῶν διδασκόμενων κειμένων καὶ ἰδιωματικῶν γαλλικῶν φράσεων. Χρῆσις ἐρωτηματικῶν καὶ ἀρνητικῶν προτάσεων. Διάλογοι μαθητῶν, ἀπαγγελίαι, ἄσματα.

ΣΤ'. Γραπτὰ ἀκτῆσις: Ἀντιγραφὴ κειμένου κατ' οἶκον, συμπλήρωσις ἢ τροποποίησις φράσεων, ἀντικαταστάσεις λέξεων, ἀπαντήσεις εἰς στοιχειώδεις ἐρωτήσεις σχετικῶς πρὸς τὰ ἀναγινωσκόμενα, γραφὴ καὶ ὑπαγόρευσις.

ΤΑΞΙΣ Β'.

Α'. Προφορά: Ἀκτῆσις εἰς τὴν ὁρθὴν προφορὰν τῶν φθόγγων τῆς Γαλλικῆς γλώσσας, τὸν ὀρθόν τονισμόν καὶ τὴν ρυθμικὴν ἐκφορὰν τῶν προτάσεων.

Β'. Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία: Ἐκ καταλλήλου βιβλίου περιγραφῶν, διηγήσεων καὶ ποιημάτων ἀναφερομένων εἰς τὸ

περιβάλλον τοῦ μαθητοῦ (σχολεῖον, οἰκία, οἰκογένεια, κήπος, ζωα καὶ φυτά, ἐξοχὴ, φύσις, ὄρη, θάλασσα, ταξίδια, ἡ πόλις καὶ τὸ χωρίον, ὁ δρόμος καὶ τὰ ἐπαγγέλματα). Μεταξὺ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἅτινα θὰ εἶναι συντεταγμένα εἰς γλῶσσαν ὁμαλὴν καὶ σύγχρονον, θὰ περιλαμβάνωνται καὶ μῦθοι, διηγήσεις, ἱστορικὴ ζῶν, ἄσματα καὶ παροιμίαι.

Γ'. Τὸ λεξιλόγιον τοῦ ἀνωτέρου ὕλικου πρέπει νὰ περιέχῃ 400 τοὐλάχιστον νέας λέξεις πέραν τῶν τοῦ διδασκικοῦ βιβλίου τοῦ προηγούμενου ἔτους. Ἀπομνημόνευσις τῶν ἐκάστοτε ἀπαντωσὼν λέξεων καὶ ἰδιωτικῶν γαλλικῶν ἐκφράσεων καὶ ἀπαγγελία ἀπὸ στήθους ἐνίων ἐκ τῶν ποιημάτων. Κατάρτισις ὁμαδῶν λέξεων ἐτυμολογικῆς καὶ ἐννοιολογικῆς συγγένειας καὶ συλλογῆς ἐκφράσεων, ἰδίᾳ ἐπιρρηματικῶν ἐκ τῶν λίαν συνήθων καὶ ἀπαραιτήτων διὰ τὴν διεξερῶγὴν συνομιλίας ἐπὶ θεμάτων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου.

Δ'. Γραμματικὴ καὶ Συντακτικόν: Ἀναθεώρησις, συμπλήρωσις καὶ ταξινόμησις τῶν προσημασιῶν γνώσεων. Διδασκαλίᾳ τῶν μᾶλλον εὐχρηστών ρηματικῶν τύπων εἰς τοὺς ἄλλους χρόνους. Ἐπίθετα, ἐπιρρήματα. Ἐκ τοῦ συντακτικοῦ διδασκαλίᾳ τῶν ἀπλουστέρων συντακτικῶν φαινομένων ἐπὶ τῇ θέσει τῆς προφορικῆς διδασκαλίας καὶ τῶν ἐκάστοτε ἀναγινωσκομένων.

Ε'. Προφορικὴ ἀκτῆσις: Ὡς ἐν τῇ προηγούμενῃ τάξει, εἰς δὲ ἀποδύσεως ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ ἀπλουστάτης περιλήψεως ἀναγινωσκομένων τεμαχίων.

ΣΤ'. Γραπτὰ ἀκτῆσις: Ὡς ἐν τῇ προηγούμενῃ τάξει.

"Αρθρον 12.

Ἀγγλικά.

1. Σκοπός :

Σκοπός τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσας εἶναι :

α) Νά καταστή ὁ μαθητὴς ὥπως κατανοῇ τὴν ὁμιλουμένην Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀναγινώσκῃ ὁρθῶς καὶ κατανοῇ τὰ γραπτὰ τῆς καίμενα καὶ χρησιμοποιοῇ ὁρθῶς ταύτην προφορικῶς καὶ γραπτῶς.

β) Νά ἀναπτύξῃ ὁ μαθητὴς τὰς πνευματικὰς καὶ βουλευτικὰς τοῦ δυνάμεις διὰ τῆς κατανοήσεως τῆς ὕψους τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσας καὶ τῆς συγκρίσεως αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς.

γ) Νά ἀποκτήσῃ συνείδησιν τῶν διὰ τῆς γλώσσας ἐκφραζομένων στοιχείων καὶ ἰδιωτικῶν τοῦ πνευματικοῦ βίου τῶν ἀγγλοφώνων λαῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Ἀμερικανικοῦ καὶ νά κατανοήσῃ τὴν ἐπίδρασιν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν σύγχρονον πολιτισμόν καὶ

δ) Νά ἀποκτήσῃ ἐνδιαφέρον πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ ἐκτίμησιν ἔργων τῶν κυριωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς κλασσικῆς καὶ νεωτέρας Ἀγγλικῆς λογοτεχνίας καὶ ἐπιστήμης.

2. Διδακτέα ὕλη :

ΤΑΞΙΣ Α'.

Α'. Προφορά: Φωνητικὰ ἀκτῆσεις ἰδίᾳ ἐξ ἀφορμῆς συνομιλίας ἐπὶ θεμάτων τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς τῶν μαθητῶν, ἀποβλέπουσαι ὥπως ὁ μαθητὴς ἀκούῃ ἀκριβῶς καὶ προσφέρῃ ὁρθῶς καὶ μετὰ τὸν πρέποντα τόνον τοὺς ἰδιάζοντας εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν φθόγγους καὶ τὰς λέξεις καὶ φράσεις αὐτῆς. Δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις καὶ ρωμητικῶν συμβόλων.

Β'. Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία: α) Φράσεων καὶ ἀπλουστάτων περιγραφῶν καὶ διηγήσεων, ἐκλεγμένων ἐξ ἁμέσου καὶ ἐποπτικῆς τῶν πραγμάτων διδασκαλίας καὶ

β) Ἀναγνωσμάτων καὶ μικρῶν ποιημάτων ἐκ καταλλήλου βιβλίου. Τὸ περιεχόμενον τοῦ διδασκόμενου ὕλικου θὰ ἀναφέρεται εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν σχολικὴν ζωὴν, τὴν οἰκογένειαν, τὰς ἀπλουστέρως κοινωνικὰς σχέσεις, τοὺς ἀριθμοὺς, τὰ χρώματα, τὰς διαστάσεις, τὴν διαίρεσιν τοῦ χρόνου, τὰς ἐποχὰς, τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, τὴν τροφήν, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν κατοικίαν καὶ τὰ ἐπιπλᾶ. Τὰ ἀναγνώσματα θὰ εἶναι συντεταγμένα εἰς γλῶσσαν ἁπλὴν καὶ ὁμαλὴν, τὰ δὲ ποιήματα καὶ ἄσματα θὰ ληφθῶσιν ἐκ τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς λογοτεχνίας.

Γ'. Λεξιλόγιον: Ἀπομνημόνευσις τῶν ἐκάστοτε ἀπαντωσὼν λέξεων καὶ φράσεων, μικρῶν ἱστορημάτων, διαλόγων, ἰδιωματικῶν ἐκφράσεων καὶ ἐνίων ποιημάτων καὶ ἁσμάτων.

Τὸ λεξιλόγιον τῆς τάξεως ταύτης θὰ περιλαμβάνῃ πεντακοσίας λέξεις (οὐσιαστικά, ἐπίθετα, ρήματα κλπ.) ἐκλεγμένας ἐκ τῶν μᾶλλον εὐχρηστών.

Δ'. Γραμματική και Συντακτικόν: Θα διδασκῶσιν ἐκ τοῦ ὁμαλοῦ ἰδίως τυπικοῦ τῆς Γραμματικῆς τὰ κυριώτερα στοιχεῖα ᾠκρότον, οὐσιαστικόν, ἐπίθετον, ἀντωνυμία, προθέσεις, ἐπιρρηματικά, τὰ εὐχρηστότερα ῥήματα καὶ τὰ βοηθητικά) καὶ ἐκ τοῦ Συντακτικοῦ ἡ θέσις τῶν λέξεων ἐν τῇ προτάσει. Ἡ ἀφόρμησις θὰ γίνεταί πάντοτε ἐκ τοῦ διδακτικοῦ βιβλίου.

Ε'. Προφορικαὶ ἀσκῆσεις: Συχναὶ ἀσκῆσεις εἰς τὸ ἀγγλιστὶ διαλέγεσθαι διὰ συνομιλιῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἐκάστοτε διδασκόμενα. Χρησιμοποίησις ἐρωτηματικῶν καὶ ἀρνητικῶν προτάσεων. Διάλογοι μαθητῶν καὶ ἀπαγγελία. Σύνοψις ἀπλῶν φράσεων, ἀποδιδόμενη ἐξ ἰδιαίτερης σημασίας εἰς τὴν θέσιν τῶν λέξεων ἐντὸς τῆς προτάσεως καὶ ἀσκήσεις εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀπαντήσεων. Αἱ ἀσκῆσεις τῆς συνομιλίας θὰ ἀναφέρονται εἰς τὰ συνήθη θέματα τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ εἰς τὰ διδασκόμενα ἀντικείμενα.

ΣΤ'. Γραπτὰ ἀσκῆσεις: Ἀντιγραφή κειμένου κατ' οἶκον, συμπλήρωσις ἢ τροποποίησις φράσεων, ἀντικατάστασις λέξεων καὶ τύπων, μεταβολὴ προτάσεων εἰς ἀρνητικά καὶ ἐρωτηματικά, ἀπαντήσεις εἰς στοιχειώδεις ἐρωτήσεις, σχετιζόμενας πρὸς τὰ ἀναγινωσκόμενα ἐν τῇ τάξει, γραφὴ καὶ ὑπαγόρευσις.

ΤΑΞΙΣ Β'

Α'. Προφορά: Ἀσκήσεις εἰς τὴν ὀρθὴν προφορὰν τῶν λέξεων καὶ εἰς τὸν ὀρθὸν τονισμὸν τῶν προτάσεων καὶ τὴν ρυθμικὴν ἐκφορὰν αὐτῶν, συμφώνως πρὸς τὸν ἰδιαίτερον χαρακτῆρα τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης.

Β'. Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία: Θὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐκ κατὰλληλου βιβλίου ἀπλὰ περιγραφαί, διηγήσεις καὶ ποιήματα ἀναφερόμενα εἰς τὸ περιβάλλον τοῦ μαθητοῦ (σχολεῖον, οἶκός, οἰκογένεια, ἡ πόλις καὶ τὸ χωρίον, τὰ ἐνδύματα, ὁ δρόμος, τὰ ἐπαγγέλματα, ὁ καιρὸς κλπ.). Μεταξὺ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἅτινα δεόν νὰ εἶναι συντεταγμένα εἰς γλώσσαν ὁμαλήν καὶ σύγχρονον, θὰ περιλαμβάνονται καὶ μῦθοι, διηγήσεις, ἱστορίαι ζώων, ἄσματα καὶ παροιμίαι. Τὸ περιεχόμενον τῶν ἀναγινωσκόμενων ἀποδίδεται ἀγγλιστί.

Γ'. Τὸ λεξιλόγιον τοῦ ἀνωτέρου ὕλικου πρέπει νὰ κινῆται ἐντὸς ἡλίων λέξεων, ὧν 500 αἱ διδασκόμεναι κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος καὶ 500 νέαι.

Ἀπομνημόνευσις τῶν ἐκάστοτε ἀπαντῶσιν λέξεων καὶ ἰδιωτικῶν ἐκφράσεων, ἱστορημάτων καὶ ποιημάτων. Κατάρτισις ὁμάδων λέξεων ἐτυμολογικῆς καὶ ἐννοιολογικῆς συγγενείας.

Δ'. Γραμματικὴ καὶ Συντακτικόν: Συστηματικώτερα διδασκαλία τῆς Γραμματικῆς ἐν τῇ τάξει ταύτῃ καὶ τοῦ Συντακτικοῦ καί. ὅπου τοῦτο ἐνδείκνυται, ἀντιπαράθεσις πρὸς τὰ ἀντίστοιχα φαινόμενα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης. ἵνα γίνῃ σαφὴς ἡ κατασκευὴ ἐκαστῆς τῶν γλωσσῶν. Ἐπανάληψις τῶν διδασκέντων καὶ συμπλήρωσις τοῦ ἀνωμαλοῦ τυπικοῦ, χρῆσις τῶν ῥημάτων εἰς ὅλους τοὺς χρόνους τῆς ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς φωνῆς, χρῆσις τῶν ἀλλότων λέξεων καὶ ἀσκήσεις εἰς τὰς ἰδιωματικὰς ἐκφράσεις τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς τῆς Ἀγγλικῆς συντάξεως.

Ε'. Προφορικαὶ ἀσκῆσεις: Ἀπόδοσις περιλήψεων ἀναγινωσκόμενων τεμαχίων. Ἀσκήσεις εἰς τὴν ρυθμικὴν ἐκφορὰν τοῦ λόγου, συνδιαλέξεις ἐπὶ γνωστῶν καὶ δεδιδυγμένων θεμάτων καὶ ἐραχθεῖσι ὁμιλίαι ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ, ἀπαντήσεις εἰς τιθεμένους ἐρωτήσεις, ἀπαγγελία ποιημάτων, ἀπομνημόνευσις ἐκλεκτῶν χωρίων καὶ ἁσμάτων.

ΣΤ'. Γραπτὰ ἀσκῆσεις: Γραπτὴ περίληψις ἀναγινωσθείσης ὕλης, γυμνάσματα ἐπὶ τῆς διδασκείσης Γραμματικῆς καὶ Συντακτικῆς, ἀπλὰ γραπτὰ συνθέσεις ποικίλου περιεχομένου, παραλληλισμένη ἀπόδοσις διδασκέντων κειμένου, σύνταξις ἀπαντήσεων εἰς ἐρωτήσεις, συμπλήρωσις προτάσεων, μετατροπὴ ἀποφατικῶν εἰς καταφατικά, ἀνασύνθεσις μικρῶν διηγημάτων, μετατροπὴ κειμένου ποιημάτων εἰς πεζὴν ἀπόδοσιν, μεταφράσεις ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Ἀγγλικήν, σύνταξις ἐπιστολῶν καὶ συντόμων περιγραφῶν καὶ διηγήσεων ἐπὶ θεμάτων τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς.

"Αρθρον 13.

Καλλιτεχνικὸν σχέδιον.

1. Σκοπός:

Τὸ μάθημα τῶν Τεχνικῶν σκοπὸν ἔχει: α) Νὰ διεγείρῃ, καλλιέργησιν, πλουτίσῃ καὶ προαγάγῃ τὰς δημιουργικὰς καλλιτεχνικὰς δυνάμεις τῶν μαθητῶν, αἵτινες διὰ τοῦ μαθήμα-

τος τούτου τίθενται εἰς ἐνέργειαν κατὰ τρόπον ἄμεσον. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς καθοδηγήσεως τῶν δεξιότητων τοῦ ὁφθαλμοῦ καὶ τῆς χειρὸς τῶν μαθητῶν, διὰ τῆς ἐξασκήσεως αὐτῶν περὶ τὰς ποικιλίας τῆς μορφῆς καὶ τοῦ χρώματος, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φαντασίας καὶ διὰ τῆς καλλιέργειας τῶν πλαστικῶν καὶ ἐκφραστικῶν αὐτῶν ἱκανότητων. β) νὰ ἀρτυρίσῃ καὶ καλλιεργήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μαθητῶν πρὸς πρακτικὰ καὶ ἐν ταύτῃ καλλιτεχνικὰς κατασκευὰς, χρησιμωτάτας εἰς τε τὰς θεωρητικὰς—ἐπιστημονικὰς ἀσχολίας καὶ εἰς τὰς τοῦ καθ' ἡμέραν βίου.

2. Διδακτέα ὕλη.

ΤΑΞΙΣ Α'

Α'. Καλλιγραφία (μία ὥρα κατὰ 15ῃήμερον).

Διδασκαλία τῶν στοιχειωδῶν κανόνων με σκοπὸν τὴν διὰ τῆς ἀσκήσεως καλλιέργειαν τοῦ ατομικοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος τῶν μαθητῶν, διακρινομένου διὰ τὸ καθαρόν, ἀπλοῦν, συμμετρικὸν καὶ εὐανάγνωστον. Μέριμνα πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν τυχόν ἐμφυτῶν ἱκανότητων καλλιγραφικῆς δεξιότητάς. (Ἀσκήσεις κυρίως περὶ τὴν ἱσοπαχίαν, ὀρθὴν, στρογγύλην, Ἑλληνικὴν γραφὴν). Ἐφ' ὅσον βεβαίως διατίθεται χρόνος, δὲν πρέπει νὰ παραλειφθῇ ἡ διδασκαλία καὶ τῶν διακοσμητικῶν γραφικῶν στοιχείων.

Β'. Σχέδιον (μία ὥρα ἐβδομαδιαίως).

Εἰσαγωγὴ: Ἡ ἐννοια τοῦ σχεδίου.

Ἀσκήσεις κατὰλληλοι, ἵνα οἱ μαθηταὶ ἀποκτήσουν τὴν ἱκανότητα νὰ ἐλέγουν σχεδιαστικῶς, νὰ μετροῦν καὶ νὰ παρατηροῦν τὸν χαρακτῆρα τῶν μορφῶν. Βασικὰ χρώματα: Τρόπος χρησιμοποίησεως αὐτῶν. Ἡ σημασία τοῦ χρώματος εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν Τέχνην.

α) Ἐλεύθερον ἐγχρωμον σχέδιον:

Ἐλευθέρα σχέδιασις ἐξ ἀφορμῆς περιγραφῶν, μύθων, ποιημάτων, ἐορταστικῶν ἐκδηλώσεων, σκηνῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου κ.τ.δ. Τοποθέτησις σχημάτων καὶ χρωμάτων κατὰ τὴν προσωπικὴν ἀρέσκειαν τοῦ μαθητοῦ.

β) Σχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν προτύπων: Σχεδιάσις τῶν χαρακτηριστικῶν καὶ ἀπλουστερῶν μνημείων τῆς τέχνης ἐκ τῆς ἐν τῇ τάξει διδασκόμενης ἱστορίας, ὡς κίονων, τύπων ἀρχαίων Ἑλληνικῶν ναῶν κλπ.

Γ'. Χειροτεχνία (μία ὥρα κατὰ 15ῃήμερον).

α) Χαρτοτεχνία (χαρτοκοπτική — χαρτοκολλητική): Κατασκευὴ γεωμετρικῶν σχημάτων, ἐν τῇ τάξει διδασκόμενων, δι' ἐγχρώμου χάρτου (γλασσὲ) καὶ ἐπικόλλησις αὐτῶν ἐπὶ φύλλων τοῦ BLOCK ἢ ἐπὶ θαλάσσιου χρώματος χαρτονίου, ὥστε νὰ σχηματίζεται ἐν ἀρμονικῶν σύνολον. Συνθέσεις ὑποτυπώδεις διὰ συναρμολογήσεως καὶ ἐπικολλήσεως ἐγχρώμων τεμαχίων χάρτου εἰς φύλλον τοῦ BLOCK ἢ ἐπὶ χαρτονίου θαλάσσιου χρώματος πρὸς κατασκευὴν μοταϊκῶν πλοκοσμημάτων, προσόψεων οἰκιῶν, κλαδίσκων μετ' ἀνθέων καὶ φύλλων κλπ.

Κατασκευὴ στοιχειωδῶν στερεῶν διὰ συναρμολογήσεως τεμαχίων χαρτονίου ἢ διαφανῶν πλαστικῶν φύλλων. Ἰσοτυπώδης κατασκευὴ οἰκίσκων.

β) Πλαστική: Εἰσαγωγὴ: Ἐννοια πλαστικῆς — Σκοπὸς καὶ σημασία αὐτῆς. Ὑλικά καὶ ἐργαλεία.

Κατασκευὴ ἀπὸ μνήμας ἢ ἐκ τοῦ φυσικοῦ ἀπλῶν ἀντικειμένων διὰ πηλοῦ ἢ δι' ἄλλων ἐν χρήσει πλαστικῶν ὕλων.

ΤΑΞΙΣ Β'

Α'. Καλλιγραφία (μία ὥρα ἐβδομαδιαίως κατὰ τὸ Α' τετράμηρον).

Ὡς ἐν τῇ Α' τάξει. Ἀσκήσεις καὶ εἰς τὴν ἱσοπαχίαν ὀρθὴν — στρογγύλην Ἀττικὴν γραφὴν.

Β'. Σχέδιον. (Α' καὶ Β' ἐξάμηρον 1 ὥρα).

Εἰσαγωγὴ: Ἀνάλυσις χρώματος, διακρίσις διὰ διαμέτρων τῶν τῶν χρωμάτων. Ἀσκήσεις εἰς τὴν στοιχειώδη διάκρισιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς συμμετρίας τῶν μερῶν καὶ τῆς σχέσεως τῶν διαστάσεων τῶν ἀντικειμένων. Στοιχεῖα ἐλευθέρας σχεδίασεως προσώπων.

α) Ἐλεύθερον σχέδιον: Ἐλευθέρα ἐγχρωμος σχεδίασις σκηνῶν συνθετικῶν ἐξ ἀφορμῆς ἱστορημάτων, ποιημάτων, περιγραφῶν κλπ. ὡς ἐν τῇ Α' τάξει. Ἀσκήσεις πρὸς διάκρισιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ κυριάρχου αὐτῶν χαρακτῆρος.

β) Σχέδιον ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν προτύπων : Σχεδιάσις ἀπλῶν μνημείων τέχνης ἐκ τῶν ἐν τῷ μαθήματι τῆς ἱστορίας διδασκομένων. Σπουδαί πτυχολογίας.

γ) Γραμμογραφία: Σχεδιάσις μετ' BIC μελανοῦ χρώματος ἢ γραμμοσύρτου τῇ βοηθείᾳ χάρακος ἢ διαβήτη καὶ ἐν συνεχεῖα χρωματισμοῦ γεωμετρικῶν ἐπικληλῶν σχημάτων (διαφάνεια), ὡς ῥόμβων, παραλληλογράμμων, τετραγώνων, τριγώνων, πολυγώνων, κύκλων, ἐλλείψεων καὶ ὑπὸ τοιαύτην διάταξιν, ὥστε νὰ σχηματίζεσθαι ἐντὸς τοῦ περιθωρίου ἐν ἀρμονικῶν συνθετικῶν σύνολον.

Ἀπλούστατα ἑγγράμματα διακοσμητικὰ σχέδια μετ' γεωμετρικὰ σχήματα ὑπὸ τύπον λαϊκῶν ὑφαντῶν, κιγκλιδώματα, κίονες, ἀπλαῖ γέφυραι κατὰ μέτωπον, κωδωνοστάσια κλπ. εἰς ἐλευθέραν καὶ ἄνευ μετρήσεων ἀπόδοσιν.

Γ'. Χειροτεχνία. (Β' τετράμηρον μία ὥρα καὶ ἑβδομάδα).

α) Χαρτοτεχνία: Κατασκευαὶ στερεῶν διὰ διαφανῶν πλαστικῶν φύλλων (ἐκ ζελατίνης), οἰκίσκων ἐκ χαρτονίου κ.ά.

Κατασκευαὶ κλαδίσκων ἀνθέων ἐκ τῶν διδασκομένων ἐν τῇ τάξει κατὰ τὸ μάθημα τῆς φυτολογίας δι' εἰδικῶν ἐγχρώμων τεμαχίων καὶ σύρματος.

Χαρτοκοπτική — Πανοκολλητική.

Κατασκευὴ κυτίων, καλυμμάτων βιβλίων (COUVRE-LIVRE) διὰ κολλησεως ὀδόντης καταλλήλως διακοσμουμένης ἐπὶ χονδροῦ χαρτονίου.

Κατασκευὴ χαρτοφυλάκων, ἀπλῆ δέσις βιβλίων.

β) Πλαστική: Ἐλεύθεραι ἐργασίαι ἀπὸ μνήμης:

Κατασκευὴ ἀντικειμένων ἐκ τοῦ ζωικοῦ καὶ τοῦ φυτικοῦ κόσμου ὡς καὶ γεωφυσικῶν μορφῶν.

Ἄρθρον 14.

Μουσική.

1. Σκοπός :

Τὸ μάθημα τῆς Μουσικῆς ἔχει σκοπὸν νὰ ἀναπτύξῃ τὰς μουσικὰς προδιαθέσεις τοῦ μαθητοῦ καὶ νὰ καταστήσῃ τοῦτον ἱκανόν. ὅπως κατανοήσῃ τὴν γλῶσσαν τῆς μουσικῆς καὶ οἰκειωθῇ αὐτήν. ἵνα θυνηθῇ νὰ ἐκφρασθῇ ὅχι μόνον μετ' τὴν ἐθνικὴν του γλῶσσαν τῆς ὁμιλίας, ἀλλὰ καὶ μετ' τὴν πανανθρωπίνην γλῶσσαν τῆς Μουσικῆς, εἰς τὴν ἐξεφράσθη ὁ λαὸς διὰ τῶν ἀσμάτων του καὶ οἱ μεγάλοι μουσικοὶ διὰ τῶν ἀθανάτων ἔργων των, διὰ τῶν ὁποίων ἐμορφοποίησαν οὗτοι τὸ βῆθος τῶν ἀνθρωπίνων διανοημάτων καὶ τῶν συναισθημάτων.

Οὕτω ἡ Μουσικὴ καλεῖ τὸν μαθητὴν νὰ στραφῇ πρὸς τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἐσωτερικὰς δυνάμεις, νὰ ἐκλεπτύνῃ τὰς αἰσθητικὰς του καταβολὰς καὶ ἀντιλήψεις καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν προτίμησιν του πρὸς τὸ ὠραῖον καὶ ὅχι πρὸς τὸ κοινὸν καὶ τὸ ἀγοραῖον. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Μουσικὴ βοηθεῖ εἰς ὁλοκληρώσιν τῆς μορφώσεως. ἣν ὁ μαθητὴς λαμβάνει διὰ τῶν λοιπῶν μαθημάτων, καὶ δημιουργεῖ ἀντιστάθμισμα αἰσθητικὸν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν καὶ τὴν μηχανοποίησιν τῆς ζωῆς.

2. Διδακτέα Ὑλη :

ΤΑΞΙΣ Α'

Α'. Θεωρία τῆς Μουσικῆς—Μελωδικοὶ ἀσκήσεις: Ὅρισμός τῆς Μουσικῆς. Ἦχοι καὶ φθόγγοι. Ὑψος φθόγων. Ὀνόματα φθόγων. Μουσικὴ ἑκτασις. Πεντάγραμμος, ἐοικητικαὶ γραμμαί. Γνώμονες. Γνώμων τοῦ σόλ. Ὀνομασία φθογγοσῆμων. Διάρκεια ἢ ἀξία τῶν φθόγων. Σχήματα φθογγοσῆμων. Ρυθμός. μελωδία. Μουσικὴ ἀνάγνωσις. Ρυθμικὴ καὶ μελωδικὴ ἀνάγνωσις ἀσκήσεων εἰς μέτρον 2)4 ἐπὶ διαστημάτων 2 (τῆς μείζονος κλίμακος τοῦ Ντό) μετ' ἡμίση καὶ τέταρτα. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις ἐπὶ διαστημάτων 3ης καὶ 4ης. Παύσεις. Σύνδεσις διαρκείας. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις. Περί μέτρου ἐν γένει. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις εἰς μέτρον 4)4. Τί εἶναι κλίμαξ. Κλίμαξ τοῦ Ντό. Μείζων κλίμαξ (τόνοι καὶ ἡμιτόνοι). Ἑλλειπὲς μέτρον. Ρυθμικὴ ἀγωγή καὶ συνηθέστεροι ὅροι αὐτῆς. Κερῶνα. Στιγμὴ διαρκείας. Παρεστιγμένα φθογγοσῆμα. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις μετ' παρεστιγμένα ἡμίση. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις εἰς μέτρον 3)4. Χρωματισμοὶ καὶ συνηθέστεροι ὅροι αὐτῶν. Προσφάδια. Ὅροι καὶ σημεῖα τῆς προσφάδιας. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα μονόφωνα. Ὀγδοα καὶ παύσεις ὀγδῶν. Παρε-

στιγμένα τέταρτα. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα μονόφωνα, ἐπὶ διαστημάτων 5ης, 6ης, 7ης καὶ 8ης. Κανόνες δίσκων. Δέκατι ἑκτα καὶ παύσεις δεκάτων ἑκτῶν. Ὀγδοον παρεστιγμένον. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα μονόφωνα μετ' συνδυασμοῦ ὀγδῶν καὶ δεκάτων ἑκτῶν.

Β'. Ἄσματα — Ἀκροάσεις δίσκων κλπ.: Ἐκμάθησις ἀσμάτων ἐθνικοῦ, θρησκευτικοῦ καὶ ἡθικοπλαστικοῦ ἐν γένει περιεχομένου καθευρωμένων ξένων καὶ Ἑλλήνων μουσουργῶν ἢ μουσικῶν παιδαγωγῶν. Ἐκμάθησις ἀσμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς παραδόσεως, ὡς καὶ λαϊκῶν ἀσμάτων ἄλλων χωρῶν. Ἀκροάσεις ἐκ δίσκων, μαγνητοφωνημένων ἐκτελέσεων ἢ ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν, συνθευρωμένων ὑπὸ συντόμων ἀναλύσεων, ἔργων δι' ἄσμα (μονοφωνῶν, χορωδιακῶν ἔργων, ἀποσπασμάτων μελοδραμάτων καὶ ὁρατορίων, θεμωδῶν ἀσμάτων κλπ.).

ΤΑΞΙΣ Β'

Α'. Θεωρία τῆς Μουσικῆς—Μελωδικοὶ ἀσκήσεις: Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα ἐπὶ τῆς διδαχθείσης κατὰ τὸ προηγούμενον σχολικὸν ἔτος ὕλης. Σημεῖα ἐπαναλήψεως καὶ παραπομπῆς. Μεσαῖοι φθόγγοι τῶν τόνων. Σημεῖα ἀλλοιώσεως. Ἐναρμόνιοι φθόγγοι. Χρωματικὴ κλίμαξ τοῦ Ντό. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα μονόφωνα καὶ δίφωνα μετ' ἡλλοιωμένους φθόγγους. Διπλὴ στιγμὴ διαρκείας. Συγκοπὴ καὶ ἀντιχρονισμός. Μείζων κλίμαξ τοῦ Σόλ. Ὀπλισμός τοῦ γνώμονος ἢ τῆς κλίμακος. Σχηματισμός τῆς μείζονος κλίμακος τοῦ Ρέ. Μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα μονόφωνα καὶ δίφωνα εἰς τὰς μείζονας κλίμακας Σόλ καὶ Ρέ. Τρίτηχον. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα. Σχηματισμός τῆς μείζονος κλίμακος τοῦ Λά. Μέτρον 3)8 καὶ 6)8. Αἱ μείζονες κλίμακες τοῦ Φά καὶ Σι ὕφ. Σχετικαὶ μελωδικοὶ ἀσκήσεις καὶ ἄσματα μονόφωνα καὶ δίφωνα. Μετατροπία καὶ μεταφορά.

Β'. Ἄσματα — Ἀκροάσεις ἐκ δίσκων κλπ.: Ἐκμάθησις ἀσμάτων, ὡς ἐν τῇ Α' τάξει. Ἀκροάσεις ἐκ δίσκων ἢ ἀπὸ μαγνητοφώνου ἐκτελέσεων SOLO ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὀργάνων τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας μετὰ κατατοπιστικῶν πληροφοριῶν ἐπ' αὐτῶν. Ἀκροάσεις ἐκ δίσκων κλασσικῶν, ἀπλῶν καὶ εὐλήπτων συμφωνικῶν ἔργων.

Ἄρθρον 15.

Γυμναστική καὶ Ἐθνικοὶ Χοροί.

Διδακτέα Ὑλη.

ΤΑΞΙΣ Α'

Ἡ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν Γυμνασίων Α' βαθμίδος προβλεπομένη ὕλη τοῦ μαθήματος τούτου (Β. Δ. 672)1961 Φ.Ε.Κ. 160) διδομένης ἐμφάσεως εἰς τὴν Ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς Παιδιάδας.

ΤΑΞΙΣ Β'

Ἡ διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν Γυμνασίων Α' βαθμίδος προβλεπομένη ὕλη τοῦ μαθήματος τούτου (Β. Δ. 672)1961 Φ.Ε.Κ. 160) διδομένης ἐμφάσεως εἰς τὴν Ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς Παιδιάδας.

Ἄρθρον 16.

Στοιχεῖα Οἰκονομικῆς Οἰκονομίας

Νοσηλευτικῆς καὶ Παιδοκομίας.

(Διὰ τὰς μαθητείας)

1. Σκοπός :

Σκοπὸς τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ καλυτέρευσις τῶν ὄρων διαβιώσεως τῶν ἀτόμων ἐν γένει καὶ εἰδικῶς τῆς οἰκογενείας διὰ τῆς μεταδόσεως εἰς τὰς μαθητείας τῶν ἀπαραιτήτων θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων τῶν σχετικῶν μετ' τὴν διατροφήν, τὴν κατοικίαν, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν νοσηλευτικὴν καὶ τὴν παιδοκομίαν.

2. Διδακτέα Ὑλη :

ΤΑΞΙΣ Α'

Ἐνδυμασία — Ὑφάσματα — Πρῶται ὕλαι.

Ι. Θεωρητικὸν μέρος.

Α) Βαμβακερά: Εἰς τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἀνήκουν ἀπὸ ἀπόψεως γενικῆς ἐπεξεργασίας τὰ Λινὰ καὶ τὰ Τσελβόλ (τεχνικὸν ἔριον).

α) Μηχανική έπεξεργασία: Έκκομιστήρια, έπεξεργασία εἰς χάντζια, προγεστήρια, κλώστρες, νηματοποίησις, κολάρισμα στημονιού, ύφανσις.

β) Χημική έπεξεργασία: Άποκολλάρισμα, ύδροφιλία, λεύκανσις (διὰ τὰ λευκὰ με ύπεροξειδίου τοῦ ύδρογόνου ἢ ύποχλωριώδες νάτριον), διὰ δὲ τὰ προσριζόμενα διὰ βαφὴν, προλεύκανσις — βαφὴ — φινίρισμα (δηλαδὴ στερέωμα χρώματος καὶ σιδερώμα).

γ) Μηχανική καὶ άπορρυπαντική κάθαρσις: Σάπων ἢ άπορρυπαντικὰ κοκκώδη, άλκαλικὸς σάπων, θερμὸν ύδωρ, σιδερώμα διὰ θερμοκρασίας οἰκισήποτε ἐντὸς τῶν ὁρίων.

δ) Ὑγιεινὴ τῶν ύφασμάτων — Παιδικὰ έσώρουχα: Βαφὴ διὰ βιοχημικῶν προϊόντων άτινα προσδίδουν μακροχρονίους βακτηριοκτόνους ιδιότητες καὶ προφυλάσσουν αὐτὰ ἀπὸ τὸν σκῶρον.

Σημειώσεις: Τὰ τελεθὰ δὲν δέχονται οὔτε άποκολλάρισμα οὔτε εἶναι άνάγκη νὰ καταστῶν ύδρόφιλα.

Β) Ἔριον: Άποβολὴ λαυολίνης, διαχωρισμὸς α) εἰς Κερντὲ καὶ β) εἰς Πεννιέ, διαχωρισμὸς ξένων συτικῶν ύλῶν (30)ο διάλυμα θειικοῦ ὀξέος), λίπανσις τῶν (α) δι' ὀρυκτελαίου τῶν (β) διὰ ἐλαίνης πρὸς άπόκτησιν μηχανικῆς άντοχῆς διὰ τὴν νηματοποίησιν. Πορεία ὡς τὰ άκρυβακερά καὶ λινά.

Βαφὴ: Βαφὴ μονοχρώμων πρὸ τῆς νηματοποίησεως (χακὶ στρατοῦ, γκρι κλπ.). Βαφὴ ποικίλλουσα άκολουθεῖ τὴν διαδικασίαν τῶν άκρυβακερῶν — λινῶν (άπολίπανσις διὰ σόδας ἢ γαλακτώματος — βαφὴ — φινίρισμα).

Μηχανική καὶ άπορρυπαντική κάθαρσις: Σάπων μόνον άπορρυπαντικὸς κοκκώδης, ἐλαχίστης άλκαλικότητος ἢ μᾶλλον ὀξίνος, ύδωρ θερμοκρασίας 60°—80° C. Θερμοκρασία σιδερώματος ποικίλλουσα ἐκ τοῦ πάχους καὶ τοῦ χρώματος.

Γ) Μέταξα: Συνδυασμὸς έπεξεργασίας δάμβακος καὶ έρίου. Λεύκανσις μόνον δι' ύπεροξειδίου τοῦ ύδρογόνου, βαφὴ ὡς καὶ τὸ έριον, κάθαρσις καὶ θερμοκρασία ὡς καὶ τὸ έριον.

Δ) Μέταξα τεχνητή: (Ζέρσεϋ). Ἡ μέθοδος έγκαταλείπεται. Πρώτη ύλη ξυλοδάμβαξ, βαφὴ εἰς μάζας, έπεξεργασία ὡς έριον ἢ δάμβαξ, νηματοποίησις δι' ὀπῶν ἐξ άδαμάντων μετὰ μεγάλης πιέσεως.

Ε) Νάυλον. Πολυμεριζόμενα άκρυλικὰ ρητίναι: μικρὰ μηχανικὴ άντίστασις, λίπανσις, εξουδετέρωσις στατικού ἡλεκτρισμοῦ διὰ γαλακτώματος μονωτικοῦ (γαλακτοποιημένη παραφίνη), νημάτωσις — στρέψις — πολλαπλασιασμὸς — βαφὴ — ύφανσις.

Μηχανική καὶ άπορρυπαντική κάθαρσις: Ἐκπλυσίς δι' ύδατος 25°—30° C, δι' άπορρυπαντικοῦ ὀξίνου σάπωνος. Θερμοκρασία σιδερώματος ἕως 48° C.

ΣΤ) Γιούτα: Λίπανσις, έπεξεργασία εἰς χάντζια. Σχοινοποίησις — νηματοποίησις (σπάγγροι) — ύφανσις (σάκκοι κλπ.).

Αἰσθητική ένδυμασία: Τί πρέπει νὰ επιδιώκωμεν καὶ νὰ προσέχωμεν εἰς τὴν ένδυμασίαν. Τὸ χρῶμα εἰς τὴν ένδυμασίαν — συνδυασμοί, άναλογία. Ἡ μόδα ὡς έκφρασις άτομικῆ καὶ αἰσθητικῆς. Ἡ ύγιεινὴ τῆς ένδυμασίας. Καθαριότης καὶ έμφάνισις τῆς ένδυμασίας.

II. Πρακτικὸν μέρος.

α) Βελοναὶ άπλαῖ καὶ διανοσητικαί, Παραί, έμβολώματα, συρραφαί (μανταρίσματα).

β) Πλέξιμον με βελόνας καὶ βελονάκι.

γ) Πλύσις εἰδῶν ένδύσεως άκρυβακερῶν, λινῶν, μαλλίνων, μεταξωτῶν, συνθετικῆς ύλης καὶ δαντελλῶν. Άρσίρεσις συνήδων κηλίδων.

δ) Σιδερώμα ἐκάστου εἶδους. Διάφοροι τύποι σιδήρων καὶ χρήσις αὐτῶν.

ε) Χρήσις ραπτομηχανῆς καὶ βοηθητικῶν έξαρτημάτων αὐτῆς. Στοιχεῖα κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς. Κοπή καὶ ραφή άπλῶν άτομικῶν καὶ βρεφικῶν ένδυμάτων.

ΤΑΞΙΣ Β'.

I. Θεωρητικὸν μέρος.

Διατροφή.

Ἀξία τῆς τροφῆς διὰ τὸν άνθρωπον. Ὑποσιτισμὸς, ύπερσιτισμὸς, κακοσιτισμὸς. Ἀνάγκαι τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ

καὶ θρεπτικαὶ οὐσίαι: έξυπηρετοῦσαι αὐτάς. Πηγαὶ θρεπτικῶν οὐσιῶν καὶ άπαιτούμεναι ποσότητες ἐκάστης.

Γενικὰ περὶ θερμίδων. Διαιτολόγιον καὶ ἄξια αὐτοῦ. Τί πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ.

Πῶς ὁ οἰκικὸς λαχνοόκηπος καὶ ἡ οἰκόσιτος κτηνοτροφία βοηθοῦν εἰς τὴν καλύτεραν διατροφήν τῆς οἰκογενείας (ιδίως προκειμένου περὶ άγροτικῆς οἰκογενείας).

Μελέτη διαφόρων τροφίμων. Ὀργανικαὶ οὐσίαι (ζωϊκαὶ τροφαί, φυτικά τροφαί, σακχαρώδεις τροφαί). Ἀνόργανοι οὐσίαι (ύδωρ, άλατα). Θρεπτικὴ ἄξια, παρασκευῆ, νοθεία, συντήρησις.

II. Πρακτικὸν μέρος.

α) Συνήθειαι τρόποι παρασκευῆς τροφῆς: ποιοὶ οἱ ύγιεινότεροι. Ἀπλὴ ζαχαροπλαστική.

β) Στρώσιμον τραπέζιου καὶ κανόνες συμπεριφορᾶς εἰς τὸ τραπέζι. Γενικοὶ κανόνες καλῆς συμπεριφορᾶς.

γ) Νοσηλευτική.

Ἡ σπουδαιότης τῶν γνώσεων τῆς νοσηλευτικῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Περιποίησις τοῦ άσθενοῦς εἰς τὸ σπίτι.

Ὑγιεινὴ τοῦ δωματίου νοσηλείας τοῦ άσθενοῦς.

Άερισμὸς, φωτισμὸς, θέρμανσις, έπιπλ., καθαριότης.

Καθημερινὴ περιποίησις τοῦ άσθενοῦς, καθαριότης τῶν ὀφθαλμῶν, ύγιεινὴ τοῦ στόματος καὶ ρινοφάρυγγος, ύγιεινὴ τῶν ὠτῶν, οὐρῶν καὶ κόμης.

Ὑγιεινὴ τῆς ένδυμασίας τοῦ άσθενοῦς καὶ κλινოსκεπασμάτων.

Άπολύμανσις τοῦ δωματίου, μέτα καὶ τρόποι άπολυμάνσεως.

Άπεστείρωσις. Νυκτερινὴ περίθαλψις τοῦ άσθενοῦς.

Στάσις τοῦ άσθενοῦς. Ἐντριβὰί ξηραὶ ἢ ὕγραί.

Ἐπαλείψεις με βάμμα ιωδίου. Καταπλάσματα, βεντούζαι ξηραὶ καὶ αἰματηραί. Περιτυλίξεις.

Ἐπιθέματα ψυχρὰ καὶ θερμά.

Ὑποκλυσμοί. Λουτρά.

Διατροφή τοῦ άσθενοῦς εἰς ἐκάστην περίπτωσιν.

Θρεπτικοὶ ζωμοί, ροφήματα.

Φάρμακα: Οἰκιακὸν φαρμακεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Νυκτερινὸν Γυμνάσιον.

Ἄρθρον 17.

Ὁρολόγιον πρόγραμμα Α' καὶ Β' τάξεως.

Μαθήματα:	Ὁραὶ έβδομαδιαίας διδασκαλίας	
	Τάξις	
	Α'	Β'
1. Θρησκευτική	2	1
2. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία	4	4
3. Νέα Ἑλληνικὰ (Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία)	4	4
4. Ξένη Γλῶσσα (Γαλλ., Ἀγγλ.)	2	2
5. Ἱστορία	2	2
6. Μαθηματικά	4	3
7. Φυσικὴ Ἐπιστήμη	2	3
8. Γεωγραφία	1	1
9. Ὑγιεινὴ	—	1
10. Καλλιτεχν. Σχέδιον	1	1
11. Μουσική	1	1
12. Γυμναστική καὶ ἐθνικοὶ χοροὶ	1	1
Σύνολον		24 24

Ἄρθρον 18.

Τὸ αναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκόμενων μαθημάτων εἰς τὰς Α' καὶ Β' τάξεις τῶν Νυκτερινῶν Γυμνασίων καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 19.

Διδασκαλὴ ὕλης.

ΤΑΞΙΣ Α'.

1. Θρησκευτική: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ άρθρου 3 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων.

2. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γραμματεία.

3. Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία.

4. 'Ιστορία.
 5. Μαθηματικά.
 6. Φυσικαὶ 'Επιστῆμαι.
 7. Γεωγραφία.
 8. Γαλλικά.
 9. 'Αγγλικά.
 10. Καλλιτεχνικὸν Σχέδιον.
 11. Μουσική.
 12. Γυμναστική καὶ 'Εθνικοὶ χοροί.
- Ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων ἄρθρων 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

ΤΑΞΙΣ Β'.

1. Θρησκευτικά
 2. Νέα 'Ελληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία.
 3. 'Ιστορία
 4. Μαθηματικά
 5. Φυσικαὶ 'Επιστῆμαι
 6. Γεωγραφία
 7. Γαλλικά
 8. 'Αγγλικά
 9. Καλλιτεχνικὸν σχέδιον
 10. Μουσική
 11. Γυμναστική καὶ 'Εθνικοὶ χοροί.
- Ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων ἄρθρων 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 12, 13, 14 καὶ 15 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.
12. 'Αρχαία 'Ελληνικὴ Γραμματεία.
 13. 'Υγιεινή.
- Ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 10 τοῦ παρόντος Βασ. Δ) τοῦ διὰ τὴν Β' τάξιν τῶν ἡμερησίων Γυμνασίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἡμερήσιον Λύκειον (ἐνιαίου τύπου).

"Αρθρον 20.

Ἐρολόγιον Πρόγραμμα Α' τάξεως

Μαθήματα	Ὡραι ἐβδομ. διδ/λίας
1. Θρησκευτικά	2
2. 'Αρχαία 'Ελληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	9
3. Νέα 'Ελληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	4
4. Ξένη Γλῶσσα ('Αγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ)	3
5. Γενικὴ 'Ιστορία καὶ 'Ιστορία Πολιτισμοῦ	3
6. Μαθηματικά	5
7. Φυσικαὶ 'Επιστῆμαι	4
8. Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καὶ Δικαίου	2
9. 'Υγιεινή	1
10. Γυμναστική	3
Σύνολον	36
11. Νοσηλευτικὴ, Παιδοκομία καὶ Οἰκιακὴ Οἰκονομία (διὰ τὰς μαθητρίδας)	1
Σύνολον	37

"Αρθρον 21.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκομένων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τοῦ ἡμερησίου Λυκείου ἐνιαίου τύπου καθορίζεται ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

"Αρθρον 22.

Θρησκευτικά

1. Σκοπός :

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος τῆς Χριστιανικῆς Ἀληθείας εἶναι ἡ κατὰ τὰ διδάγματα καὶ δόγματα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐμβάθυνσις εἰς τὸ πνεύ-

μα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ἡ μόρφωσις τῶν μαθητῶν εἰς ἀρετὰς τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπους πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένους (Β' Τιμ. γ' 17).

2. Διδακτέα ὕλη :

α) Ἱστορία τοῦ ἔργου α) τῶν Ἀποστόλων μετ' ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας οὐσιαστικῶν περιληπτῶν ἐκ τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων καὶ β) τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ἐξαιρουμένων ἰδίᾳ τῶν μεγάλων θρησκευτικῶν φυσιογνωμιῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς δι' αὐτὴν ἀναπτύξεως τῆς διδασκαλίας αὐτῆς, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν κυριωτέρων στοιχείων τῆς ἐξελίξεως τῆς Χριστιανικῆς τέχνης καὶ τοις ἐκείνων τῶν σημειωθῶν σχέσεων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας πρὸς τὰς λοιπὰς (ἐνωτικὴ κίνησις) καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας κοινωνίας τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν (Πανορθόδοξον συνέδριον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἢ Ὁρθόδοξος προσκύνησις ἐν Ἀγίῳ Ὄρει).

β) Μετὰ σύντομον εἰσαγωγὴν εἰς τὸν βίον, τὴν δραστὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκίμου μεταφράσεως τῆς παιδαγωγικῆς πραγματείας αὐτοῦ πρὸς τοὺς νέους: «Ὅπως ἂν ἐξ ἐλληνικῶν ὠρελοῦντο λόγων», διατιθεμένων πρὸς τοῦτο 6-8 διδακτικῶν ὥρων.

"Αρθρον 23.

"Αρχαία 'Ελληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία

Α. Ἀνάγνωσις συγγραμμάτων. α) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐνὸς ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν Φιλιππικῶν τοῦ Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ σύνθεσις τῶν ἐκάστοτε ἀναγινωσκομένων μερῶν ἐκάστου λόγου πρὸς συναγωγὴν τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς συναγωγὴν, ταξινόμησιν καὶ ἐκτίμησιν τόσον τῶν γενικῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπρόκαλεσαν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ συμβουλευτικοῦ εἴδους τοῦ ρητορικοῦ λόγου, ὅσον καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγινωσκομένους λόγους πολιτικῶν, πολιτικῶν κλπ. συνθηκῶν.

Καλαισθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγινωσκομένων πρὸς καθάρωτάς διὰ γραφὴν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὕφους, τῶν μέτρων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κλπ.

Ὁ Δημοσθένης ὡς ρήτωρ. Ἡ ρητορεία ἐν Ἀθήναις.

β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τῆς Α' καὶ Β' Ἐπιστολῆς τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον, κατ' Ἰανουάριον.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ πραγματικὴ ἐκτίμησις αὐτῶν.

γ) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Φεβρουαρίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατ' ἐκλογὴν ἱστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδου ἀποτελούντων ἐνιαῖα τμήματα (λ.χ. Πλαταικά, Λεσβιακά).

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκίμου μεταφράσεως τῶν Σικελικῶν (ΣΤ' καὶ Ζ' βιβλ.) τοῦ Θουκυδίδου (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως).

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγινωσκομένων.

Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἱστορικὸς συγγραφεύς. Γενικὴ τις σύγκρισις τούτου πρὸς τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν Ξενοφῶντα. Συμπλήρωσις τῆς ἐννοίας τῆς Ἱστοριογραφίας.

δ) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία δύο ραψωδιῶν τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεύς (κατὰ προτίμησιν τῶν α καὶ ζ). Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Μαρτίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία μιᾶς ραψωδίας τοῦ Ὀμήρου Ἰλιάδος (κατὰ προτίμησιν τῆς α).

ε) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκίμου μεταφράσεως 3-4 ραψωδιῶν τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεύς (κατὰ προτίμησιν τῶν ι, λ, π καὶ ψ καὶ τῶν μὴ ἐνδεχομένων διδαχθέντων ἐκ τοῦ πρωτοτύπου μερῶν τῶν α καὶ στ, τῶν ἐνδιαμέσων μερῶν παρεχόμενων ὑπὸ μορφῇ συντομωτάτων γλαφυρῶν περιλήψεων μὴ ἀποκλεισμένης καὶ τῆς ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας ὠρισμένων ἐξ αὐτῶν σκηνῶν, αἱ ὁποῖαι συμπληροῦν ἢ καὶ προσθέτουν νέα εἰς τὰ ἤδη διδαχθέντα οὐσιαστικὰ στοιχεῖα (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως).

Λογική επεξεργασία των εκάστοτε αναγινωσκομένων προς συμπλήρωσιν των κυρίων νοημάτων αὐτῶν.

Πραγματική επεξεργασία των αὐτῶν προς συναγωγήν καὶ ταξινόμησιν των κυριωτέρων στοιχείων τοῦ πολιτισμοῦ, των ἀπαντώντων εἰς αὐτά. Ὁ Ὀμηρικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα. Ἐκτίμησις τῆς ἐξελίξεως.

Ἐπὶ τῇ ἐλάττει τῆς μέχρι τοῦδε ἀναγνώσεως τοῦ Ὀμήρου καὶ ἐν παραλλήλῳ καὶ προς τὸ νεοελληνικὸν ἔπος καθορισμὸς τῆς ἐννοίας τοῦ ἔπους, καὶ διὰ τοῦ ἥρωϊκοῦ, καὶ των μέσων τῆς ἐπικῆς παραστάσεως. Ὁ Ὀμηρὸς ὡς πρότυπον τῆς ἐπικῆς ποιήσεως. Στοιχειώδης ἐξέτασις τῆς σχέσεως τῆς ἐπικῆς ποιήσεως προς τὰ γνωστά λογοτεχνικὰ εἶδη (ἱστορίαν, μυθιστορίαν, ρητορίαν) καὶ προς τὰς εἰκαστικὰς τέχνας καὶ τὴν Πλαστικὴν καὶ Γραφικὴν. Ἀνεύρεσις μερῶν μεταξὺ των ἀναγινωσκομένων, διδόντων ἀφορμὴν εἰς πλαστικὴν καὶ γραφικὴν παράστασιν καὶ χρησιμοποίησιν αὐτῶν εἰς ταύτην.

Σύντομος ἐξέτασις τοῦ θαυτοῦ ἐκθέτου καὶ ἀπικῆς των μαθητῶν εἰς τὴν ἑμμετρον ἀνάγνωσιν τοῦ εκάστοτε ἐρμηνευμένου μέρους.

Β. Γλωσσικὴ διδασκαλία. α) Γραμματική. Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Ὀμήρου σύντομος ἀντιπαράθεσις τῆς Ὀμηρικῆς Γραμματικῆς προς τὴν τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου. Γλωσσολογικὴ ἐρμηκία ἐνίων Γραμματικῶν φαινομένων.

β) Συντακτικόν. Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις των κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ποικίλαι ἐργασίαι των μαθητῶν προς ἐφαρμογὴν των εκάστοτε ἐξεταζομένων, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει των ἐξαταξίων γυμνασίων.

Σημ. Ὡς προς τὸν τρόπον διδασκαλίας τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Γραμματικῆς ἰσχύουν καὶ ἐνταῦθα τὰ ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐκτεθέντα. Εὐνόητον γυγάνει ὅτι ἐν τῷ Λυκείῳ ἡ ἐπεξεργασία των κειμένων προχωρεῖ περαιτέρω εἰς ἐμβάθυνσιν καὶ συστηματικοποίησιν των εκάστοτε ἐπιστημονομένων στοιχείων, κυρίως των ἱστολογικῶν καὶ μορφολογικῶν, καὶ διὰ ἐκείνων τὰ ὅποια ἐμφανίζουσι διακαιρικὴν καὶ ἐκδηλῶς ἐθνικὴν ἢ καὶ παγκόσμιον σημασίαν καὶ ἀξίαν.

Ἄρθρον 24.

Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία.

1. Σ κ ο π ό ς :

Ὁ Σκοπὸς τοῦ μαθήματος τούτου ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐν τῷ Λυκείῳ, ὡς ἐν τῷ Γυμνασίῳ γλωσσικός, εὐρύτερον φρονηματιστικός καὶ πολιτιστικός καὶ ἰδιαίτερος αἰσθητικός.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι ἐν τῷ Λυκείῳ ἡ γλωσσικὴ, λογικὴ, πραγματικὴ καὶ αἰσθητικὴ επεξεργασία των κειμένων καθίσταται βαθύτερα καὶ συστηματικώτερα ἀποσκοπούσα εἰς:

α) τὴν βαθύτεραν οἰκείωσιν προς τὰ προβλήματα τοῦ πλουτισμοῦ καὶ καθαρότητος τῆς γλώσσης.

β) τὴν διερεύνησιν καὶ ἐκτίμησιν των διαφόρων ἰδεῶν, ἀξιών καὶ πολιτιστικῶν στοιχείων, τὰ ὅποια χαρακτηρίζουσι τὸν νεοελληνικὸν πολιτισμὸν κυρίως, ὡς καὶ των ἱστολογικῶν ρευμάτων καὶ τάσεων των ἐκφραζομένων διὰ τῆς λογοτεχνίας.

γ) τὴν διάκρισιν καὶ μελέτην τοῦ ὕφους, των χαρακτηρισμῶν, των λογοτεχνικῶν εἰδῶν, των τεχνολογιῶν, των σχολῶν καὶ των διαφόρων ἐπιδράσεων ἐπὶ τῆς λογοτεχνικῆς δημιουργίας καὶ δ) τὴν συστηματικὴν καὶ συνολικὴν θεώρησιν τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας, ὡς βασικῆς πνευματικῆς ἐκδηλώσεως τοῦ ἔθνους, ἐν τῇ ἱστορικῇ ἐξελίξει τῆς μέχρι των καθ' ἡμᾶς χρόνων.

2. Δ ι δ α κ τ έ α Ὑ λ η.

Α' Κείμενον (ὄροι 2).

Ἀνάγνωσις ἐκ καταλλήλου συλλογῆς ἢ καὶ ἐξ αὐτοτελῶν βιβλίων πεζῶν (ἰδίως ἐκτενεστερῶν διηγημάτων, ἐκλογῶν ἐξ ἀπομνημονευμάτων, βιογραφιῶν, χαρακτηρισμῶν, στοιχειωδῶν κριτικῶν, ἐπιστολῶν) καὶ ποιητικῶν (ἰδίως λυρικῶν ἢ ἐπικο-λυρικῶν) νεοελληνικῶν ἀναγνωσμάτων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ὁρησκευτικὴν, ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν των Ἑλλήνων, τὴν φύσιν καὶ τοὺς τόπους τῆς Ἑλλάδος. Ἀνάγνωσις προς

τούτοις ἐκλεκτῶν ἀποσπασμάτων ἐκ τοῦ δηλωδεστεροῦ λόγου τῆς Βυζαντινῆς περιόδου, πεζοῦ καὶ ἐμμέτρου.

Ἀνάγνωσις καὶ επεξεργασία των ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰ πραγματικά, μορφολογικά καὶ ἱστολογικά στοιχεία των. Βα-δυτέρω ἐξέτασις των μέσων τῆς λογοτεχνικῆς παραστάσεως. Χαρακτηρισμὸς τοῦ ὕφους των ἀναγινωσκομένων πεζογράφων (πυκνόν, νευρῶδες, ἀνθηρόν, ἀπλοῦν, ἐπιτηδευμένον, ἄτονον, πλατάρδον).

Σύντομοι καὶ οὐσιαστικοὶ πληροφορίαι περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου των διδασκομένων συγγραφέων καὶ περὶ των ἀναγινωσκομένων εἰδῶν τοῦ πεζοῦ λόγου καὶ των διαφόρων εἰδῶν τῆς ποιήσεως.

Καλλισθητικὴ ἀνάγνωσις πεζογραφημάτων. Ἀπαγγελία ποιημάτων. Μετρικὴ ἀνασκόπησις καὶ ἐμπέδωσις τῆς ὅλης νεοελληνικῆς στιχογραφικῆς.

Β' Γλωσσικὴ διδασκαλία.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ των ἀναγινωσκομένων, ἀλλὰ καὶ συστηματικώτερον, κατεύθυνσις τῆς προσοχῆς των μαθητῶν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ πλουτισμοῦ τῆς γλώσσης καὶ των παραγόντων αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς ζητήματα τῆς καθαρότητος τῆς γλώσσης, ἐπιστημονομένων εκάστοτε των ποικίλων ἱδωματισμῶν, ἱδωτισμῶν, νεολογισμῶν, ἀρχαϊσμῶν, ξενισμῶν, εἰδικῶν ὀρολογισμῶν.

Γ' Ἐκθέσεις ἰδεῶν (ὄροι 2).

Προφορικαὶ ἐκθέσεις των μαθητῶν ὑπὸ μορφήν ἀφηγήσεων, ἀνακινώσεων ἢ καὶ στοιχειωδῶν ρητορικῶν γυμνασμάτων μετὴν βοήθειαν ἐλαχίστων ἢ καὶ ἀνευ σημειώσεων.

Παραλλήλως προς ταύτας καὶ γραπτὰ ἐκθέσεις ἐπὶ θεμάτων ὀρισμένων ἢ καὶ ἐλευθέρως ἐκ μέρους των μαθητῶν ἐπιλογῆς παντοειδούς καὶ διὰ πραγματολογικοῦ περιεχομένου, ἤτοι:

α) Ἐκφράσεις ἢ καὶ ἐντυπώσεις ἐξ ἀφορμῆς ἐπισκέψεως ἱστορικῶν μνημείων, ἔργων τέχνης, τεχνικῶν ἔργων, ταξι-δίων κλπ.

β) Προβληματισμοί, σκέψεις καὶ κρίσεις.

γ) Σκιαγραφαὶ ἢ καὶ χαρακτηρισμοὶ προσώπων, ομάδων, τάξεων, καταστάσεων καὶ ἐνεργειῶν.

δ) Παραλληλισμοί, συγκρίσεις, ἀντιθέσεις προσώπων, ομάδων, τάξεων, χαρακτήρων, ἐπαγγελμάτων, γεγονότων, φαινομένων, καταστάσεων καὶ ἐνεργειῶν.

ε) Περιλήψεις ἀναγνωσμάτων, ἀκροαμάτων καὶ θεαμάτων, ταξινομήσεις, κριτικὴ καὶ σχόλια.

στ) Μικραὶ ἐργασίαι καὶ ἀπλᾶ πραγματεῖαι ἐπὶ λογοτεχνικῶν ἢ ἄλλων καλλιτεχνικῶν θεμάτων, ὡς καὶ ἐπὶ θεμάτων τῆς ἐθνικῆς καὶ ὁρησκευτικῆς ζωῆς ὡς λ.χ. ἱστορικῶν, λαογραφικῶν, ἐθνογραφικῶν κ.τ.λ.

ζ) Σύνθεσις ἀπλῶν καὶ μικρῶν διηγημάτων καὶ ποιημάτων.

η) Ἀπλᾶ γενικὰ θέματα περιεχομένου θεωρητικοῦ, καὶ τοῦτο προς βαθμιαῖον ἐθισμὸν καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν διανοη-μάτων.

Ἄρθρον 25.

Μαθηματικά.

Α. Ἀλγεβρα. Ἐπίλυσις συστημάτων πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μετὰ ἰσαριθμοὺς ἀγνώστους. Προβλήματα. Ρίζαι καὶ ἰδιότη-τες αὐτῶν.

Παράστασις των ριζῶν ὡς δυνάμεων. Δυνάμεις μετὰ ἰσὺν ἀριθμὸν καὶ ἐκθέτην ρητὸν ἀριθμὸν. Ὅρια μετα-ἐλητῶν ποσοτήτων καὶ σχετικὰ θεωρήματα. Ἀσύμμετροι ἀριθμοί. δεκαδικὴ παράστασις αὐτῶν. Μικροί ἀριθμοί. Ἐπί-λυσις δευτεροβαθμίου ἐξισώσεως μετὰ ἑνᾷ ἀγνώστῳ. Προβλή-ματα.

Β'. Στοιχειώδεις γνώσεις περὶ συνόλων. Ἐννοια τοῦ συνόλου καὶ σχετικοὶ συμβολισμοί. Τὸ κενὸν σύνολον. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικά (ισοδύναμα) σύνολα. Σχέσις ἐγκλεισμοῦ. Τομή συνόλων καὶ σύζευξις ἰδιοτήτων. Ἐνωσις συνόλων καὶ διάζευξις ἰδιοτήτων. Καρτεσιανὸν γινόμενον συνόλου ἐπὶ σύνολον καὶ γραφικὴ παράστασις του. Διαμερισμὸς συνόλου. Δι-μετεῖς σχέσεις. Ἀπεικονίσεις καὶ συναρτήσεις.

Γ'. Γεωμετρία. (Ἀπὸ τὴν Ἐπιπεδομετρίαν). Σημεῖα εὐ-θείας των ὁρίων αἱ ἀποστάσεις ἀπὸ δύο δοθέντα σημεῖα αὐτῆς ἔχουν δοθέντα λόγον. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τεμνουσῶν δοθείσας εὐθείας. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν

τεταγμένων υπό συγκλινουσών εὐθειῶν (δηλαδή διερχομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου). Σχετικὰ προβλήματα. Ὅμοια τρίγωνα καὶ πολύγωνα. Γνωρίσματα ὁμοιότητος τριγώνων καὶ ὁμοιότητος πολυγώνων. Σχέσις μεταξὺ τῶν περιμέτρων δύο ὁμοίων πολυγώνων. Μετρικαὶ σχέσεις εἰς τὸ ὀρθογώνιον τρίγωνον (Πυθαγόρειον Θεώρημα). Σχετικὰ γεωμετρικὰ προβλήματα. Ἰδιότητες διχοτόμου ἐσωτερικῆς ἢ ἐξωτερικῆς γωνίας τριγώνου. Ζεύγος σημείων εὐθείας ἀρμονικὸν ὡς πρὸς ἄλλο ζεύγος σημείων τῆς αὐτῆς εὐθείας. Κανονικὰ πολύγωνα. Μέτρησις περιφερείας. Ἐμβαδὰ εὐθυγράμμων σχημάτων. Σχέσις μεταξὺ τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων πολυγώνων. Ἐμβαδὸν κύκλου.

"Αρθρον 26.

Φυσικαὶ Ἐπιστήμηαι.

Α'. Φυσικὴ (ὥρα 2).

α) Εἰσαγωγή: Θέμα τῆς Φυσικῆς. Ἡ ὕλη. Αἱ καταστάσεις τῆς ὕλης (στερεά, ὑγρὰ καὶ ἀέρια καταστάσεις). Μεταβολὴ τῆς καταστάσεως τῶν σωμάτων. Ἡ δομὴ τῶν στερεῶν, τῶν ὑγρῶν καὶ τῶν ἀερίων. Ἄτομα καὶ μόρια. Ἡ κινητικότητα τῶν μορίων εἰς τὰς 3 καταστάσεις τῶν σωμάτων. Στοιχειώδης ἔννοια τῆς ἡρεμίας καὶ τῆς κινήσεως ἐνὸς σώματος.

β) Στατική τῶν στερεῶν: Βάρος καὶ μᾶζα τῶν σωμάτων. Αἱ μετρήσεις εἰς τὴν Φυσικὴν. Μονάδες μετρήσεως τοῦ μήκους, τῆς ἐπιφανείας, τοῦ ὅγκου, τοῦ χρόνου, τῆς μᾶζης καὶ τοῦ βάρους. Ὅρισμός τῆς δυνάμεως, στατικὴ μέτρησις τῶν δυνάμεων. δυνάμευμα. Συστήματα μονάδων C.G.S., M.K.S. καὶ M.K.S.A. Ἰσορροπία δύο δυνάμεων. Σύνθεσις δυνάμεων. Ροπή δυνάμεως ὡς πρὸς σημεῖον ἢ ἄξονα. Ζεύγος δυνάμεων.

Κατακόρυφος. Κέντρον βάρους ἐνὸς ὕλικου σώματος. Ἀρχὴ τῆς δραστικῆς καὶ ἀντιδραστικῆς. Ἰσορροπία.

Ἔργον σταθερᾶς δυνάμεως. Ἰσχύς. Μονάδες ἔργου καὶ ἰσχύος. Ἐνέργεια καὶ διατήρησις αὐτῆς. Ἀπλαῖ μηχαναὶ (μοχλός, τροχαλία, κεκλιμένον ἐπίπεδον, βαροῦλκον). Ἀπόδοσις ἀπλῆς μηχανῆς. Ζυγός (περιγραφή καὶ μέθοδοι ζυγίσεως). Εἶδη ζυγῶν. Πυκνότης καὶ εἰδικὸν βάρος τῶν σωμάτων. Μέθοδοι μετρήσεως αὐτῶν.

γ) Στατική τῶν ὑγρῶν. Ἡ ἔννοια τῆς πίεσεως. Μέτρησις αὐτῆς. Τὰ ρευστὰ σώματα καὶ διακρίσεις αὐτῶν εἰς ὑγρὰ καὶ ἀέρια. Ἰσορροπία ὑγροῦ, ὑδροστατικὴ πίεσις. Μετάδοσις τῶν πιέσεων. Συγκοινωνοῦντα δοχεῖα. Δυνάμεις ἀσκούμεναι ὑπὸ τοῦ ὑγροῦ ἐπὶ τοῦ ὀριζοντίου πυθμένος καὶ τῶν τοιχωμάτων δοχείου. Δυνάμεις ἀσκούμεναι ἐπὶ κυρτοῦ στερεοῦ σώματος. Ἀνωσις. Μέτρησις τῆς πυκνότητος στερεῶν καὶ ὑγρῶν. Σχετικὴ πυκνότης στερεῶν καὶ ὑγρῶν.

δ) Στατική τῶν ἀερίων. Ἀτμοσφαιρική πίεσις. Βαρόμετρα. Σχέσις μεταξὺ τῆς πίεσεως καὶ τοῦ ὅγκου ἀερίου, μανόμετρα. Ἀντλία ἀερίων καὶ ὑγρῶν. Ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς γῆς (ὕψος καὶ ζῶναι αὐτῆς, μεταβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως μετὰ τοῦ ὕψους, ἀερόστατα).

ε) Θερμότης: Θερμοκρασία. Θερμόμετρα. Διαστολὴ τῶν στερεῶν καὶ ὑγρῶν. Νόμοι αὐτῆς. Πειραματικὴ μελέτη τῶν ἀερίων. Τέλεια ἀέρια. Χαρακτηριστικὴ ἐξίσωσις αὐτῶν. Μείγματα τελείων ἀερίων. Ἀπόλυτον μηδέν καὶ ἀπόλυτος κλίμαξ θερμοκρασιῶν. Εἰδικὴ θερμότης τῶν σωμάτων (στερεῶν, ὑγρῶν, ἀερίων) καὶ μέτρησις ποσοτήτων θερμότητος (Θερμιδομετρία). Μεταβολαὶ τῆς καταστάσεως τῶν σωμάτων (τήξις, πήξις, ἐξαερίωσις τῶν ὑγρῶν, ὑγροποίησης ἀερίων, βρασμός, ἰδιότητες τῶν ἀτμῶν, ἐξάχνωσις). Μέτρησις θερμότητος τήξεως καὶ ἐξαερίωσεως. Ἰγγρασία τῆς ἀτμοσφαίρας. Διάδοσις τῆς θερμότητος. Μετατροπὴ τῆς μηχανικῆς ἐνεργείας εἰς θερμότητα. Μηχανικὸν ἰσοδύναμον τῆς θερμότητος. Θερμομηχαναὶ ἐμβολοφόροι.

Σημ. Ὅπου εἶναι δυνατόν, δὲ δίδεται πάντοτε γραφικὴ παράστασις τοῦ φυσικοῦ νόμου. Νὰ παρεμβάλλωνται ἀκτῆσις καὶ προβλήματα εἰς τὸ τέλος ἐκάστου κεφαλαίου καὶ νὰ δίδωνται σύντομοι ὁδηγικοὶ διὰ πειραματικὴν ἀπόδειξιν ὠρισμένων φυσικῶν νόμων. Ἐπισκέψεις εἰς ἐργαστήσια καὶ ὑδροηλεκτρικὰ ἔργα εἶναι ἀναγκαῖαι.

Β'. Χημεία (ὥρα 1).

α) Εἰσαγωγή: Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Χημείας.

β) Ὑδωρ. 1) Φυσικὸν ὕδωρ, καθαρισμός (καθίζησις, διήλυσις, ἀπόσταξις). Καθαρὸν ὕδωρ, φυσικαὶ ἰδιότητες τοῦ ὕδατος. Τὸ ὕδωρ ὡς διαλυτικὸν μέσον. 2) Ἀνάλυσις τοῦ ὕδατος. Σύνθεσις τοῦ ὕδατος. Σύστασις κατ' ὄγκον καὶ κατὰ βάρος. Νόμος τοῦ LAVOISIER. Σύνθετα σώματα. Ἀπλὰ σώματα (στοιχεῖα). Ἄτομα καὶ μόρια. Χημικὰ σύμβολα. Χημικοὶ τύποι. Χημικαὶ ἐξισώσεις. Ἀτομικὸν βάρος. Μοριακὸν βάρος. Γραμμοάτομον. Γραμμομόριον. Γραμμομοριακὸς ὄγκος. Ὑπόθεσις AVOGADRO. Ἐκατοστιαία σύστασις.

γ) Ἀήρ. α) Φυσικὴ ἐξέτασις τοῦ ἀέρος. Βάρος, ὑγροποίησις, βρασμός ὑγροῦ ἀέρος. Ὁ ἀήρ εἶναι μείγμα κυρίως ὀξυγόνου καὶ ἀζώτου. β) Σύστασις τοῦ ἀέρος κατ' ὄγκον καὶ κατὰ βάρος. Μεταβλητὰ καὶ σταθερὰ στοιχεῖα τοῦ ἀέρος.

δ) Μείγματα καὶ Χημικαὶ ἐνώσεις (διαφοραὶ μετὰ παραδειγμάτων). Νόμος τοῦ PROUST.

ε) Ὄξυγόνον (παρασκευαί, φυσικαὶ καὶ χημικαὶ ἰδιότητες, Βραδεία καὶ ταχέα ὀξειδωσις). Ὄξειδωτικὰ μέσα, φαινόμενα φυσικὰ καὶ χημικὰ.

στ) Ὑδρογόνον (παρασκευαί κλπ.). Ἀναγωγή. Ἀναγωγικὰ μέτα. Ὄξειδωτικὰ ἀναγωγικὰ μέτα. Ὄξειδωσις καὶ ἀναγωγή. Γενίκευσις τῶν ἐννοιῶν τούτων. Ὄξειδο—ἀναγωγή. Ἀριθμὸς ὀξειδώσεως ἢ σθένος.

ζ) Σθένος καὶ χημικὴ συγγένεια.

Δομὴ τῶν ἀτόμων. Περιοδικὸς πῖναξ τῶν στοιχείων. Μέταλλα καὶ ἀμέταλλα. Σύνθεσις τῶν ἀτόμων.

η) Χλωριούχον νάτριον. Φυσικαὶ καὶ Χημικαὶ ἰδιότητες. Ἠλεκτρόλυσις αὐτοῦ.

θ) Χλώριον—ὑδροχλώριον—Ὄξέα—Ἰδιότητες ὀξέων.

ι) Καυστικὸν νάτριον. Βάσεις. Ἰδιότητες βάσεων. Ρίζαι.

ια) Ἀσβεστός καὶ ἀνθρακικὸν ἀσβεστόν. Ἀλατα.

ιβ) Θεῖον, ὑδρόθειον, διοξειδίου καὶ τριοξειδίου τοῦ θείου, θεικὸν ὀξύ.

ιγ) Ἀμμωνία, ἄζωτον, νιτρικὸν ὀξύ.

ιδ) Φωσφόρος καὶ τὰ παράγωγά του.

ιε) Ἀνθράξ, μονοξειδίου καὶ διοξειδίου τοῦ ἀνθράκος.

ιστ) Πυρίτιον, διοξειδίου πυρίτιου. Βιομηχανικαὶ ἐφαρμογαὶ αὐτοῦ.

Γ'. Ἀνθρωπολογία (Α' Τετράμηνον, ὥρα 1)

Μορφολογία καὶ γενικὴ ὁργάνωσις τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Τὸ κύτταρον. Οἱ ἱστοί. Τὰ ὄργανα. Τὰ ὁργανικὰ συστήματα. Τὸ ὀστικὸν σύστημα (ὁ σκελετός). Ὑγιεινὴ τοῦ ὀστικοῦ συστήματος. Τὸ μυϊκὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ μυϊκοῦ συστήματος. Τὸ πεπτικὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος.

Αἱ τροφαὶ καὶ ἡ πέψις. Ὑγιεινὴ τῆς πέψεως. Αἱ διταμίαι. Τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα καὶ ἡ λειτουργία τῆς ἀναπνοῆς. Ὑγιεινὴ τῆς ἀναπνοῆς. Τὸ ἀγγειακὸν σύστημα. Τὸ αἷμα. Τὰ ὄργανα τῆς κυκλοφορίας. Ὁ μηχανισμός τῆς κυκλοφορίας. Ἀδένες καὶ ἐκκρίσεις. Ἀπεκκρίσεις. Τὸ λεμφικὸν σύστημα. Ὑγιεινὴ τοῦ ἀγγειακοῦ συστήματος.

Τὸ νευρικὸν σύστημα. Τὰ μέρη τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ὑγιεινὴ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.

Αἱ αἰσθήσεις καὶ τὰ αἰσθητήρια ὄργανα. Τὸ αἰσθητήριον τῆς ὁράσεως. Τὸ αἰσθητήριον τῆς ἀσφρήσεως. Τὸ αἰσθητήριον τῆς γεύσεως. Τὸ αἰσθητήριον τῆς ἀκοῆς καὶ τοῦ χώρου. Τὸ αἰσθητήριον τῆς ἀρῆς. Ὑγιεινὴ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων.

Δ' Γεωλογία — Ὁρυκτολογία (Β' τετράμηνον, ὥρα 1)

α) Γεωλογία

Εἰσαγωγή. Ἡ Γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα. Σημερινὴ ἀπόψις τῆς Γῆς. Ἐσωτερικὸν τῆς Γῆς καὶ μέρη αὐτοῦ. Σύστασις τῆς λιθοσφαίρας. Πετρώματα (σύστασις, γένεσις, τεκτονικὴ καὶ κατάταξις τῶν πετρωμάτων). Ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων πετρωμάτων ἐκ τῶν ὑδατογενῶν, πυριγενῶν καὶ κρυσταλλογενῶν. Ἐπιδρῶντες ἐπὶ τῆς λιθοσφαίρας παράγοντες ἐξωγενεῖς (ἀήρ, ὕδωρ καὶ ὁργανικὸς κόσμος) καὶ ἐνδογενεῖς (γῆγενής θερμότης, ἡφαιστειότης, σεισμοί). Χρόνια ἐξάρσεις καὶ συνιζήσεις τῆς λιθοσφαίρας. Πτυχαὶ καὶ ρήγματα. Σχηματισμός τῶν ὄρεων. Γένεσις τῆς Γῆς. Μέθοδοι μελέτης τῆς Ἱστορίας τῆς Γῆς, γεωλογικοὶ αἰῶνες, ἀπολιθώματα.

β) Όρυκτολογία.

Μορφολογικά καὶ φυσικά γνωρίσματα τῶν ὀρυκτῶν. Σηληρομετρικὴ κλίμαξ MOHS. Κατάταξις τῶν ὀρυκτῶν. Ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων ὀρυκτῶν τῆς χώρας μας. Όρυκτὸς πλούτος τῆς Ἑλλάδος.

"Άρθρον 27

Υγίεινή.

α) Εἰσαγωγή: Θέμα τῆς Υγίεινῆς. Υγεία καὶ σωματικὴ αὐτῆς διὰ τὸν ἄνθρωπον.

β) Γενικὴ Υγίεινή: Περὶ κατοικίας. Περὶ ἀέρος. Περὶ ὕδατος. Περὶ διατροφῆς. Περὶ ἐνδυμασίας.

γ) Κίνδυνοι διατραχῆς τῆς ὑγείας: Λοιμώδη καὶ παρασιτικὰ νοσήματα. Παράσιτα, μικροβία καὶ ἰοί. Εἶδη μικροβίων (κόκκοι, βάκιλλοι, σπειρίλια κλπ.). Ἑστία μικροβίων, τρόποι μεταδόσεως τῶν μικροβίων. Προφυλακτικὰ μέτρα κατὰ τῶν μικροβίων (ἀποστείρωσις, ἀπολύμανσις, ἐμβόλια). Καταπολέμησις τῶν μικροβίων (ἀντισώματα, ἀντιβιοτικὰ φάρμακα). Λοιμώδη νοσήματα (δυστερικὰ, ἰκτερά, ἐρυθρά, ὁλγία, ἀνεμοσυλογία, παρωτίτις, θιφθερίτις, κοκκύτης, γρίπη, τυφός, παράτυφος, δυσεντερία, τέτανος, λύσσα, φυματίωσις, ἐλονοσία).

Κακώσεις ἐκ φυσικῶν παραγόντων (ψύχους, ὑψηλῆς θερμότητος, ἐξωτερικῆς πίεσεως, ραδιενεργείας κλπ.).

Δηλητηριάσεις. Ἀτυχήματα καὶ πρῶται βοήθειαι. Ὁργανωμένη μέριμνα διὰ τὴν προστασίαν τῆς Δημοσίας ὑγείας.

"Άρθρον 28.

Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καὶ Δικαίου.

1. Σκοπός.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ ἐντυνείδητος ἐνταῖξις τοῦ νέου ὡς ἐλευθέρου πρωτοπικότητος εἰς τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν κοινότητα:

α) Διὰ τῆς μύησεως εἰς τοὺς βασικοὺς θεσμοὺς καὶ τὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τῆς συγχρόνου Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

β) Διὰ τῆς συνευθετοποίησεως τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Ἑλλήνου πολίτου.

γ) Διὰ τῆς κατανοήσεως τῶν βασικῶν ἀρχῶν καὶ κανόνων δικαίου, ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ ἐν γένει ἑλληνικὴ δραστηριότης εἰς τοὺς διαφόρους τομεῖς.

2. Διδακτέα ὕλη.

Α. Τὰ Κράτος καὶ ἡ καταγωγή του.

Ἀπὸ τὴν πατριαρχικὴν οἰκογένειαν εἰς τὸ σύγχρονον Κράτος. Κράτος καὶ ἔθνος. Στοιχεῖα τοῦ Κράτους: λαός, χώρα, ἐξουσία. Σχέσεις μετὰ ἄλλα Κράτη. Κράτος καὶ Ἐκκλησία.

Β. Τὸ πολίτευμα.

Τὰ πολιτεύματα εἰς τὴν ἀρχαιότητα. Τὰ πολιτεύματα εἰς τὴν ἐποχὴν μας. Ἀναδρομὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νέας Ἑλλάδος.

Γ. Ἡ πολιτικὴ δημοκρατία.

Ἀμεσος συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ δημοσίου βίου. Σύνταγμα. Διόριστις ἐξουσιῶν. Καθολικὴ ψηφοφορία. Ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα. Κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις. Δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ πολίτου. Ὑπεροχὴ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος.

Δ. Ἀτομικὰ ἐλευθερία. Ἡ συνταγματικὴ κατοχύρωσις τῶν. Αἱ δι' ἑκαστον ἐλευθερία. Πότε ἀναιρέλλονται αἱ συνταγματικὰ ἐλευθερία. Προστασία τῆς ἰδιοκτησίας.

Ε. Ἡ κοινωνικὴ δημοκρατία.

Κοινωνικὰ δικαιώματα. Κοινωνικὰ ἀσφαλίσεις. Κοινωνικὴ πρόνοια. Πλήρης ἀπαγόρευσις. Οἱ πολῖται συγκατατεμένοι εἰς ομάδας, (συνδιορίσεις, σωματεία, συνδικάτα, εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διεθνῶς. Συνεταιρισμοί, εἶδη, σημασία τῶν).

ΣΤ. Νομοθετικὴ Ἐξουσία.

Ἐκλογικὸν σῶμα. Ἐκλογικὰ συστήματα. Τὰ κόμματα καὶ ὁ ρόλος αὐτῶν. Ἡ Βουλὴ. Νόμοι, Νομοθ. Διατάγματα, Ἐφ' ἡμερ. Κυβερνήσεως, ἀρίθμησις τῶν Νόμων.

Ζ. Ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.

Ὁ Βασιλεὺς. Κυβερνήσεις καὶ Ὑπουργοί.

Η. Διοικητικὴ Ὁργάνωσις τοῦ Κράτους.

Διορίσεις εἰς κλάδους (Ὑπουργεῖα). Διορίσεις εἰς γεωγραφικὰ διαμερίσματα καὶ Νομούς. Δημόσιοι ὑπάλληλοι. Σώματα Ἀσφαλείας.

Θ. Τοπικὴ αὐτοδιοίκησις.

Ὁρισμός, ἀξία καὶ σημασία τῆς. Ἱστορία τῶν Δήμων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις σήμερον. Κοινότητες. Δήμοι.

Ι. Δικαστικὴ ἐξουσία.

Συνταγματικὰ ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἀνομίαν τῆς δικαιοσύνης. Ἀστικὸν Δίκαιον καὶ ἡ ἐφαρμογὴ του. Πολιτικὰ Δικαστήρια. Τὸ ποινικὸν Δίκαιον καὶ ἡ ἐφαρμογὴ του. Ποινικὰ Δικαστήρια. Διοικητικὰ Δικαστήρια. Ἀρειοτ. Πάγκτος. Συμβούλιον Ἐπικρατείας. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

ΙΑ'. Ἡ Ἀμυνα τῆς Χώρας.

Στρατός, στόλος, ἀεροπορία. Οἱ ἀξιωματικοί.

ΙΒ'. Διεθνεῖς σχέσεις.

Διεθνὲς Δίκαιον. Τὸ δίκαιον τοῦ πολέμου. Ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία. Ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον. Ὁ Ὁργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἄλλοι διεθνεῖς ὀργανισμοί. Περιφερειακὰ σύμφωνα. Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότης. Διπλωματικὰ Ὑπηρεσία.

Ἀσκήσεις. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐμπειρίας εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ζωὴν, ὁ διδάσκων τὸ μάθημα ἐνδείκνυται ὅπως προβῇ εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἐλευθέρου σχολικοῦ συνεταρισμοῦ μετὰ μέλη τοὺς μαθητὰς τῆς πρώτης τάξεως τοῦ Λυκείου καὶ βασικὸν σκοπὸν τὴν διαπραγμαματοποίησιν μικρῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ μορφήν συστηματικῆς συνεργασίας καὶ αὐτοβοήθειας.

"Άρθρον 29.

Γενικὴ Ἱστορία καὶ Ἱστορία Πολιτισμοῦ.

I. Σκοπός

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς ἱστορίας εἶναι:

α') Ἡ μόρφωσις τῆς ἱστορικῆς σκέψεως τῶν μαθητῶν ἔστι τῆς ἰκανότητος, ὅπως ἀντιλαμβάνονται ἐκάστην μὲν ἐποχὴν τῆς ζωῆς ἐνὸς λαοῦ ὡς σταθμὸν ἐξελίξεως τοῦ ἐκ τῆς προηγουμένης διὰ τὴν μέλλουσαν, ἐκάστην δὲ ἐκδηλώσιν τῆς ζωῆς τοῦ εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ὡς συνεχόμενῃ αἰτιωδῶς πρὸς τὰς λοιπὰς, πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος τοῦ καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων λαῶν, μετὰ τὸν τρόπον δὲ αὐτὸν ἀντιληφθεὶς καὶ τὸ παρὸν διὰ τοῦ παρελθόντος ὡς σταθμὸν προσπάθειας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς πρὸς περαιτέρω ἐξέλιξιν. β) ἡ ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα κατανόησις ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς συνεχόμενης πρὸς αὐτὴν ἱστορίας τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἰδίως δὲ ἡ κατανόησις τῆς ἐξελίξεως τῶν κυριωτέρων στοιχείων τοῦ τοῦ πνευματικοῦ καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πολιτισμοῦ, ἰδίως δὲ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ γ) ἡ διὰ τῆς προστηκούσης ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἐκτιμήσεως τῆς μέχρι τοῦδε ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἔθνεως καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν συντελεσθείσης ἐργασίας εἰς τὰ διάφορα πεδία τοῦ πολιτισμοῦ ἀνάπτυξις 1) τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ ποικίλον εἶδη τῶν συμπεριόντων τῶν, τοῦ ὀργανιστικοῦ, τοῦ οἰκονομικοῦ, τοῦ ἐπιστημονικοῦ, τοῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ τῶν ποικίλων ἐκφάνσεων τοῦ ἡθικοῦ. 2) ὅπως ἰδιαίτερος τῆς ἀποσιώσεως πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὰ ἐκπολιτιστικὰ τῆς ἰδεώδη καὶ τῆς ἐρέσεως, ὅπως, ἐν σαφῇ ἐπιγνώσει τῶν πρὸς αὐτὴν πολιτιστικῶν ὑποχρεώσεων τῶν, συμμετάσχουσιν ἐνεργῶς εἰς τὴν πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς πολιτείας κατεσκευασμένην κοινὴν ὁδὸν τῶν πολιτῶν τῆς, ἐργασίαν, ἡ ὁποία εἶναι

ήττον θα δίδη την προσήκουσαν σημασίαν και εις την ανάλογον ἐργασίαν τῶν ξένων ἐθνῶν και τῶν προηγυθεισῶν ἐπιχωρίων, μήτε υποτιμῶσα μήτε υπερτιμῶσα αὐτήν.

2. Διδασκαλία ὁλ. η.

Ἱστορία τῶν μέσων χρόνων, ἀπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, μέχρι τῆς ἀνακλήσεως τῆς Ἀμερικῆς, εὐρύτερον ἐκτιθεμένης τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας, μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Ἀρθρον 30.

Γαλλικά.

1. Σκοπός.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῶν Γαλλικῶν εἶναι:

α) Ἡ ἐπαρκὴς ἐξοικείωσις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ὥστε οὗτοι ἐν τέλει 1) νὰ ἔχουν ἀποκτήσει ἱκανὴν εὐχέρειαν, εἰς τὴν προφορικὴν καὶ τὴν γραπτὴν χρῆσιν αὐτῆς, 2) νὰ δύνανται νὰ κατανοῶν εὐκόλῃ Γαλλικὰ κείμενα ἄνευ ἐπικουρίας ἢ μετὰ μικρᾶς.

β) Ἡ δι' ἰδίας τῶν μαθητῶν ἀναγνώσεως κατανόησις καὶ ἐκτίμησις ἔργων τῶν κυριωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς κλασσικῆς καὶ νεωτέρας Γαλλικῆς λογοτεχνίας καὶ ἐνίσχυσις τοῦ διαφέροντος αὐτῶν πρὸς τὸ λογοτεχνικῶς ὥριον, καὶ

γ) Ἡ δι' ἰδίας τῶν μαθητῶν ἀναγνώσεως κατανόησις καὶ ἐκτίμησις καὶ τῶν λοιπῶν πλὴν τῆς Λογοτεχνίας στοιχείων τοῦ νέου Γαλλικοῦ πολιτισμοῦ, ὡς καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ εἰς τὸν σύγχρονον πολιτισμόν.

2. Διδασκαλία ὁλ. η.

1. Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία περιγραφῶν καὶ διηγήσεων ἀναφερομένων εἰς τὴν ἡθικὴν, πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν δράσιν τοῦ ἀνθρώπου. Ζωηραὶ καὶ παραστατικαὶ περιγραφαὶ ἐκ τῆς Γαλλικῆς ζωῆς, Ἱστορίας καὶ Μυθολογίας. Βιογραφικαὶ προσωπογραφίαι μεγάλων ἀνδρῶν. Λογοτεχνικὰ ἀποσπάσματα ποιητικοῦ περιεχομένου ἐκ νεωτέρων συγγραφέων.

Ἀπομνημόνευσις τῶν ἐκάστοτε ἀπαντωσῶν νέων λέξεων καὶ φράσεων καὶ ἀπαγγελίαι ἀπὸ στήθους ἐνίων ποιημάτων.

2. Γραμματικὴ: Ἀναθεώρησις τῶν διδαχθέντων καὶ συμπλήρωσις αὐτῶν. Χρῆσις τῆς υποτακτικῆς. Συμφωνία χρόνων καὶ ἐγκλίσεων. Συνθετώτερα συντακτικὰ φαινόμενα, ἐν ἀντιπραβόλῃ πρὸς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς συντάξεως, ἐπὶ τῇ βάσει διδομένων ἀσκήσεων καὶ τῶν ἐκάστοτε ἀναγιγνωσκόμενων.

3. Ἀσκήσεις εἰς τὸ Γαλλιστὶ διαλέγεσθαι, ὡς ἐν ταῖς προηγούμεναις τάξεσι.

4. Ἀσκήσεις εἰς τὸ Γαλλιστὶ γράφειν: α) δι' ἐγγράφου περιλήψεως ἀναγνωσθείσης ὕλης, β) διὰ διαφόρων γυμνασμάτων ἐπὶ τῶν διδαχθέντων ἐκ τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ, γ) δι' ἐγγράφων μεταφράσεων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ εἰς τὸ Γαλλικόν καὶ τὸ ἀνάπαλιν καὶ δ) δι' ἐγγράφων συνθέσεων ποιητικοῦ περιεχομένου.

Ἀρθρον 31.

Ἀγγλικά.

1. Σκοπός.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης εἰς τὴν Μέσῃν Ἐκπαίδευσιν εἶναι:

1. Ἡ ἐξοικείωσις τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἥτοι ἡ ἱκανότης κατανόησεως τῆς ὁμιλουμένης Ἀγγλικῆς γλώσσης, ἡ ἱκανότης ὁρθῆς ἀναγνώσεως καὶ κατανόησεως τῶν γραπτῶν κειμένων, ὅπως ἐπίσης ἡ ἱκανότης προφορικῆς καὶ γραπτῆς χρήσεως αὐτῆς.

2. Ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις τῆς γλωσσικῆς ἱκανότητος καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ διαφέροντος διὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐκτίμησιν λογοτεχνικῶν ἔργων εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν.

3. Ἡ κατανόησις τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ, ὡς καὶ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ εἰς τὸν σύγχρονον πολιτισμόν.

2. Διδασκαλία ὁλ. η.

1. Ἀνάγνωσις. Μελέτη βιβλίου ἢ βιβλιαρίων ποιητικοῦ περιεχομένου καὶ λεξιλογίου 2.000 περίπου λέξεων, ἐξ ὧν

500 λέξεις νὰ εἶναι νέαι. Ὡρέλιον εἶναι ὅπως μέρος τοῦ περιεχομένου ἀναφέρεται εἰς χαρακτηριστικὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς ζωῆς.

2. Γραμματικὴ σύνταξις. Ἐπανάληψις τῶν διδαχθέντων καὶ περαιτέρω ἀσκήσεις εἰς τὴν παθητικὴν φωνήν, τὰ ἀνώμαλα ῥήματα, τὴν χρῆσιν τῶν ἀκλίτων λέξεων, ὅπως καὶ εἰς εἰδικὰς δυσκολίας καὶ εἰς συνθετώτερα συντακτικὰ φαινόμενα.

3. Προφορικὴ ἀσκήσεις. Ὀλιγόλεπτοι ὁμιλῆαι ὑπὸ τῶν μαθητῶν εἰς τὴν τᾶξιν καὶ συζητήσεις Ἀγγλιστὶ, ὅπως ἐπίσης δραματοποιήσεις τῶν ἀναγνωσθέντων ἢ ἄλλων γεγονότων διὰ τὴν ἀσκήσιν εἰς τὴν προφορικὴν χρῆσιν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης.

Μεταξὺ τῶν συνθεστέρων θεμάτων πρὸς συζήτησιν περιλαμβάνονται ἡ χώρα μας, αἱ διάφοραι χώραι, ἡ κοινωνικὴ ζωὴ, τὰ ἐπαγγέλματα.

4. Γραπτὰ ἀσκήσεις. Αὗται θὰ ἔχωσι τὴν μορφήν συμπληρώσεως προτάσεων μὲ κενὰ, μεταβολῆς τοῦ χρόνου τῶν ῥημάτων, μεταβολῆς τῶν καταρατικῶν προτάσεων εἰς ἀποφατικὰς, εἰς ἐρωτηματικὰς ἢ θὰ ἔχωσι τὴν μορφήν ἀπαντήσεως εἰς ἐρωτήσεις.

5. Ἐκθέσεις. Σύνταξις συνήθων ἐπιστολῶν, μικρὰ περιγραφαί, ἀπόδοσις καὶ παράφρασις ἀναγνωσθέντων. Οἱ μαθηταὶ θὰ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὴν κατ' οἶκον ἀνάγνωσιν βιβλιαρίου ἐκ 50 τοῦλάχιστον σελίδων καὶ μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους θὰ ὑποβάλωσι περίληψιν Ἀγγλιστὶ.

Ἀρθρον 32.

Γυμναστική.

Διδασκτέα ὁλ. η'. Ἡ προβλεπόμενη διὰ τὴν Δ' τάξιν τῶν ἐξατάξιων Γυμνασίων (Π.Δ. 5) 9.11.1935 ΦΕΚ 537), διδομένης ἐμφάσεως εἰς τὴν Ἀγωνιστικὴν καὶ τὰς Παιδιάς.

Ἀρθρον 33.

Οἰκικὴ Οἰκονομία, Νοσηλευτικὴ καὶ Παιδοκομία
(διὰ τὰς μαθητρίδας)

Διατροφή

Κατάλληλος διατροφή εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας καὶ καταστάσεις (ἐγκύου, γαλουχούσης, ἐρέφους, νηπίου, παιδός, ἐφήβου, ἐνήλικος, γέροντος).

Ἐπιβιόσεις ὑποδειγματικῶν δίσκων πλήρους γεύματος ἀνδρῶν πρὸς τὴν ἐκάστοτε διδασκαλίαν καὶ κριτικὴ αὐτῶν ὑπὸ τῶν μαθητριῶν. Ομαδικὴ διατροφή (μαθητικὰ συσσίτια καὶ παιδικὰ κατασκηνώσεις).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΡΙΤΑΞΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ (ἡμερήσιον)

Ἀρθρον 34.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΤΑΞΕΩΣ

Μαθήματα

Ὡραι ἐβδομαδικαὶ διδ/λίας

1. Θεωρητικὰ	2
2. Ἀρχαῖα Ἑλληνικά	6
3. Νέα Ἑλληνικά	3
4. Ἱστορία	2
5. Ἀγγλικά	4
6. Μαθηματικά	3
7. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά	2
8. Φυσικὰ	3
9. Γεωγραφία—Γεωλογία—Ὀρυκτολογία	1
10. Γυμναστική	2
11. Λογιστική	4 1) 2
12. Τεχνικὴ τῶν Συναλλαγῶν (Ἐμπορικὴ λογική)	2
13. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου	1
14. Φορολογικὸν Δίκαιον καὶ Δημόσιον Λογιστικὸν	1
15. Τεχνικά	1) 2
16. Στενογραφία	1
17. Δακτυλογραφία—Μηχανολογιστικὴ	1

Σύνολον

39

Άρθρον 35.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκόμενων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Οἰκονομικῶν Λυκείων καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

1. Θρησκευτικά: ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ άρθρου 22 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

2. Ἀρχαία Ἑλληνικά

Α) Ἀνάγνωσις συγγραμμάτων. β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐνὸς ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν Φιλιππικῶν τοῦ Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκαμῆριου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ σύνδεσις τῶν ἐκάστοτε ἀναγινωσκόμενων μερῶν ἐκάστου λόγου πρὸς συναγωγήν τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς συναγωγήν, ταξινόμησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν γενικῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι ἐποικίλευσαν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ συμβουλευτικοῦ εἰδῶς τοῦ ρητορικοῦ λόγου ὅσον καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγινωσκόμενους λόγους πολιτικῶν, πολιτικῶν κλπ. συνθηκῶν.

Καλλισθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγινωσκόμενων πρὸς καθαρωτέραν διαγραφὴν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ

λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὅρους, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κλπ.

Ο Δημοσθένης ὡς ρήτωρ. Ἡ ρητορεία ἐν Ἀθήναις.

β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τῆς Α' καὶ Β' ἐπιστολῆς τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον κατ' Ἰανουάριον.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ πραγματικὴ ἐξήγησις αὐτῶν.

γ) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Φεβρουαρίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατ' ἐκλογὴν ἱστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδου ἀποτελούντων ἐνιαία τμήματα (π.χ. Πλαταικά, Αεσδιακά).

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγινωσκόμενων. Ο Θουκυδίδης ὡς ἱστορικὸς συγγραφεύς. Γενικὴ τις σύγκρισις τούτου πρὸς τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν Ξενοφῶντα. Συμπλήρωσις τῆς ἰστορίας τῆς ἱστοριογραφίας.

δ) Καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν ἐβδομαδικῶς ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκίμου μεταφράσεως εὐρυτάτων περικοπῶν ἐκ τοῦ Τραπεζιτικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ τῶν Πόρων καὶ Προσδῶν τοῦ Ξενοφώντος καὶ τῶν Σικελικῶν (ΣΤ' καὶ Ζ' βιβλ.) τοῦ Θουκυδίδου, τῶν ἐνδιαμέσων μερῶν παρεχομένων ὑπὸ μορφήν συντόμων γλαφυρῶν περιλήψεων.

Βαθυτέρα ἐπεξεργασία τοῦ ἐκ δοκίμου μεταφράσεως διδασκόμενων κειμένων ὡς ἐν τῇ Α' τάξει τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου. (Βλέπε ἀνωτέρω).

Β) Γλωσσικὴ διδασκαλία

α) Γραμματικὴ.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηρουμένων ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ἀττικοῦ περὶ λόγου, ἐπανεξέτασις τῶν σχετικῶν μερῶν, μετ' ἀναλόγων ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἐμπειώσεως.

β) Συντακτικόν.

Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ποιήματα ἐργασίαι τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκάστοτε ἐξεταζόμενων ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει τῶν ἐξαταξίων κλασσικῶν Γυμνασίων.

3. Νέα Ἑλληνικά: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ άρθρου 24 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσαρμολογμένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

4. Ἱστορία: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ άρθρου 29 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσαρμολογμένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

5. Ἀγγλικά: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ άρθρου 31 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσαρμολογμένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

6. Μαθηματικά:

Διδακτέα ὕλη:

Α'. Ἀλγεβρα: Ἐπίλυσις συστημάτων πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μὲ ἰσριθμούς ἀγνώστους καὶ σχετικὰ προβλήματα

ἐφαρμογῆς. Ρίζαι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Παράστασις τῶν ριζῶν ὡς δυνάμεων. Δυνάμεις μὲ δάσιν θετικὸν ἀριθμὸν καὶ ἐκθέτην ρητὸν ἀριθμὸν. Ὅρια μεταβλητῶν ποσοτήτων καὶ σχετικὰ θεωρήματα. Ἀσύμμετροι ἀριθμοί, δεκαδικὴ παράστασις αὐτῶν. Μηγαδικοί ἀριθμοί. Ἐπίλυσις δευτεροβαθμίου ἐξισώσεως μὲ ἓνα ἄγνωστον. Προβλήματα.

Β'. Γεωμετρία: Σημεῖα εὐθείας τῶν ὁποίων αἱ ἀποστάσεις ἀπὸ δύο δοθέντα σημεῖα αὐτῆς ἔχουν δοθέντα λόγον. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τεμνουσῶν δοθείσας εὐθείας. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τεμνομένων ὑπὸ συγκλινουσῶν εὐθειῶν (θλητὴ διερχομένων διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου). Ὁμοῖα τρίγωνα καὶ πολύγωνα. Σχέσις μεταξὺ τῶν περιμέτρων δύο ὁμοίων πολυγώνων. Ἐμβαδὸν εὐθυγράμμου σχήματος. Σχέσις μεταξὺ τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων πολυγώνων. Ἐμβαδὸν κύκλου.

Γ'. Σύνολα: Ἑνωσις τοῦ συνόλου καὶ καθορισμὸς τοῦ συνόλου. Ἀποσύνολα συνόλου. Τὸ κενὸν σύνολον. Βένια διαγράμματα. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ σύνολα. Ἑνωσις συνόλων. Τομή συνόλων. Συμπλήρωμα συνόλου. Τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν. Τὸ μηδέν. Πληθικὸς ἀριθμὸς συνόλου. Σύνολον μὲ πεπερασμένον πλήθος στοιχείων. Σύνολον μὲ μὴ πεπερασμένον πλήθος στοιχείων (ἀπειροσύνολον). (Θὰ χρησιμευομένη τὰ σύμβολα τῶν: «ἀνήκει», «εἶναι ὑποσύνολον», «ἑνωσις», «τομή», «συνεπάγεται», «ισοδυναμεῖ μὲν»).

7. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά:

Τὰ ἐκ τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς διδασκόμενα περὶ ἀπλοῦ τόκου πρὸς ἐπιτοκίαν ἐπαναλήψιν. Βαθυτέρα ἐπεξεργασία τούτων ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μορφώσεως τῶν σχετικῶν ἀλγεβρικῶν τύπων, ὅταν ὁ χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, μῆνας ἢ ἡμέρας.

Ἀντίστοιχοι τύποι δι' ἐν ἑκάστον τῶν εἰσερχομένων ποσῶν. Ἐφαρμογαὶ δι' ἀκρίβειαν.

Περὶ τοκαρίμου καὶ σταθεροῦ διαιρέτου (ἔτος ἐμπορικὸν ἢ πολιτικόν). Τύπος χορηγῶν τὸν τόκον συναρτῆται τοῦ τοκαρίμου καὶ σταθεροῦ διαιρέτου. Διάφορα προβλήματα. Προβλήματα εὐρέσεως τόκου, ὅταν περισσότερα κεφάλαια τοκίζονται πρὸς τὸ αὐτὸ ἐπιτόκιον εἰς διαφόρους χρόνους.

Διάφοροι κανόνες πρὸς σύγκομον ὑπολογισμῶν τοῦ τόκου ἐπὶ διαφόρων περιπτώσεων.

Ἐφαρμογαὶ τοιούτων κανόνων εἰς τὴν μέθοδον τῶν ἀπλῶν μερῶν (κεφαλαιῶν, τόκου, ἐπιτοκίου).

Προβλήματα τόκου εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστὸν τὸ ἄλροισμα τοῦ κεφαλαιῶν καὶ τοῦ τόκου ἢ ἡ διαφορά μεταξὺ τοῦ κεφαλαιῶν καὶ τοῦ τόκου. Σχετικοὶ τύποι καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν πρακτικοὶ κανόνες. Ἐφαρμογαὶ (Μαθηματικά 12).

Μέσον ἐπιτόκιον.

Περὶ προσεξοφλήσεως γενικῶς. Παροῦσα ἀξία. Μέλουσα ἀξία. Ὑφαίρεσις ἢ προσεξοφλήμα.

Πλήρης ἀλγεβρικὴ ἐπεξεργασία τοῦ θέματος ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἀντιστοιχῶν εἰς κάθε περιπτώσιν τύπων. Ἐφαρμογαὶ εἰς τὴν διὰ τῶν τύπων ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων.

Τὸ ἀνωτέρω θέμα ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι κατὰ τὴν προσεξοφλήσιν θεωροῦνται καὶ διάφορα ἔξοδα.

Ἐξοφλήσις ὑποχρεώσεως διὰ γραμματίου μεταγενεστέρως λήξεως τῆς λήξεως τῆς ὑποχρεώσεως. Τὸ ἀντίστοιχον προκειμένου περὶ εἰσπράξεως ἀπαιτήσεως. Σύνταξις ἐπὶ συναλλαγματικῆς.

Ἀντικατάστασις γραμματίου διὰ δύο ἢ περισσοτέρων ἄλλων. Ἰσοδυναμία. Ἀντίστοιχοι τύποι.

Κοινὴ λήξις γραμματίων. Σχετικὰ προβλήματα, ἀντίστοιχοι τύποι εἰς διαφόρους περιπτώσεις.

Ἀλληλόχρεσι τοκοφόροι λογαριασμοί. Διάφοροι μέθοδοι. Ἐπεξεργασία τοῦ θέματος εἰς ἐκάστην τῶν μεθόδων μὲ ἐπιτόκια 1. ἀμοιβαίον καὶ σταθερὸν ἢ ἀμοιβαίον καὶ μεταβαλλόμενον, 2) μὴ ἀμοιβαίον καὶ σταθερὸν ἢ μὴ ἀμοιβαίον καὶ μεταβαλλόμενον.

8. Φυσικά: Φυσικὴ (ὥραι 2). Χημεία (ὥραι 1): Ἡ ὕλη ἐκάστου τῶν κλάδων τούτων ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ άρθρου 26 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

9. Γεωγραφία Γεωλογία Ορυκτολογία:

I. Γεωγραφία Α' τετράμηρον I ώρα καθ' εβδομάδα).

Θέμα της Γεωγραφίας και κλάδοι αυτής. Σχήμα και μέγεθος της γῆς. Ἀξίων και πόλοι της γῆς, ἡμερινός, μεσημερινός, παραλλήλιος κύκλος. Γεωγραφικαὶ συντεταγμέναι. Ἀναπαράστασις τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Χάρται και κατασκευὴ χαρτῶν. II γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα, περιφορὰ τῆς γῆς περὶ τὸν ἥλιον, ἡμέρα και νύξ. Ἀνισότης τῶν ἡμερῶν και τῶν νυκτῶν. Τροπικοὶ κύκλοι. Ζῶναι τῆς γῆς. Ἐποχὴ τοῦ εἰτους. Διεθνὴς ὥρα. II Σελήνη, μέγεθος αὐτῆς, κινήσεις και φάσεις αὐτῆς. Ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου και τῆς σελήνης. Διανομὴ τῆς ἑρῆδς και τῆς θαλάσσης. Μορφολογία τῆς ἑρῆδς. II Θάλασσα και αἱ κινήσεις αὐτῆς. Κύματα, ρεύματα, παλίρροια. II Θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαιράς. Θερμικαὶ ζῶναι τῆς γῆς. Γενικαὶ νόμοι τῆς ἀτμοσφαιρικῆς κυκλοφορίας. Ζῶναι πιέσεων. Ἀνεμοὶ κανονικοί, μεταβλητοί, τοπικοί. Νέφη, βροχίλα, βροχή. Ζῶναι βροχῶν. Ταξινόμησις τῶν κλιμάτων. Οἱ παράγοντες τοῦ ὁρίζοντός και κατακόρυφου διαμελισμοῦ τῆς γῆς. II γεωγραφικὴ διάδοσις τῶν ποταμῶν και τῶν λιμνῶν. Βιογεωγραφία, διανομὴ τῶν φυτῶν και τῶν ζῴων Ἐπισκόπησις τῶν φυσικογεωγραφικῶν στοιχείων τῆς Ἑλλάδος.

II. Γεωλογία και Ὁρυκτολογία (B' τετράμηρον I ώρα καθ' εβδομάδα).

α' Γεωλογία:

II ἱστορία τῆς γῆς. Δομὴ τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ αὐτῆς και ὁλοκλήρωσις αὐτοῦ. Ἐνδογενὴ και ἐξωγενὴ γεωλογικὰ φαινόμενα. Τὰ πετρώματα και τὰ κυριώτερα εἶδη τούτων. Ἀπολιθώματα. Γεωλογικοὶ αἰῶνες. II Ἑλλάς ἀπὸ γεωλογικῆς ὁπότεως. Τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος και ἡ σημασία τούτου διὰ τὰς γεωργικὰς καλλιεργείας.

β' Ὁρυκτολογία:

Ὁρυκτά. II μορφή τῶν ὀρυκτῶν. Κρύσταλλοι. Διάκρισις κρυστάλλων. Διπλοδραστικοὶ κρύσταλλοι. Φυσικαὶ ιδιότητες τῶν ὀρυκτῶν. Σκληρομετρικὴ κλίμαξ MOHS. Ταξινόμησις τῶν ὀρυκτῶν. Τὰ κυριώτερα ὀρυκτὰ τῆς Ἑλλάδος και ἡ σημασία τούτων διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς Χώρας ἡμῶν.

10. Γυμναστική: ἡ ὅλη ἡ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ παρόντος Β. Διτος διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

II. Λογιστική (Α' τετράμηρον 4 ὥραι. Β' τετράμηρον 5 ὥραι ἐβδομαδικίως).

α'. Οἰκονομικοὶ ὀργανισμοί.

β'. Περιουσία. Διάκρισις περιουσίας Ε.Π. και Κ.Π. Διαχείρισις περιουσίας.

γ'. Λογιστικὴ. Ὁρισμός, αντικείμενον, σκοπός, σημασία. Κλάδοι λογιστικῆς.

δ'. Ἀπογραφή εἶδη ἀπογραφῆς. Νομικαὶ διατάξεις περὶ ἀπογραφῆς. Περιπτώσεις οἰκονομικῆς καταστάσεως. Ἰσολογισμός.

ε'. Μεταβολαὶ περιουσίας Διαδοχικοὶ ἰσολογισμοί. Διαχειριστικὴ χρήση.

στ'. Λογαριασμός μορφαὶ λογαριασμῶν. Τεχνικοὶ ὅροι τηρήσεως λογαριασμῶν. Κατηγορίαι λίσμων. Κανόνες χρεώσεως και πιστώσεως λίσμων. Ἐφαρμογὰί.

ζ'. Θεωρία διγραφικῆς μεθόδου. Μεταβολαί. Ἀνάλυσις οἰκονομικῶν πράξεων διγραφικὴ διτύποισι πράξεων. Μεταφορὰ εἰς τοὺς λογαριασμούς. Σύνταξις ἰσολογισμοῦ.

η'. Σύνθεσις λογαριασμῶν ἐπιχειρήσεων Ε.Π. και Κ.Π.

θ. Διάκρισις τῶν λογαριασμῶν ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου τῶν: α) Γενικοὶ ἢ περιληπτικοὶ και εἰδικοὶ ἢ ἀναλυτικοὶ λογαριασμοί. β) Λογαριασμοὶ ἁξίων, γγ) Προσωπικοὶ λογαριασμοί. δδ) Λογαριασμοὶ ἐσόδων. εε) Λογαριασμοὶ ἐξόδων. στ' στ') Λογαριασμοὶ ἐκμεταλλεύσεως. ζζ) Λογαριασμοὶ ἀποτελεσμάτων. ηη) Ἀμειψαὶ και μικτοὶ λογαριασμοί. θθ) Ἀντίθετοι ἢ ἀντικειμενοὶ λογαριασμοί. ιι) Διάμετοι λογαριασμοί.

ια' ια') Λογαριασμοὶ τάξεως. ιβ' ιβ') Λογαριασμοὶ τακτοποιήσεως.

ιγ'. Ἐμπορικὰ βιβλία. Λογιστικὰ — μὴ λογιστικὰ. Ὑποχρεωτικὰ — προαιρετικὰ. Γενικὰ — εἰδικὰ. Βιβλίον ἀπογραφῶν και ἰσολογισμῶν. Ἡμερολόγιον. Γενικὸν καθολικόν. Ἀναλυτικὰ καθολικὰ, προσωπικῶν λογαριασμῶν, ἐμπορευμάτων, ἄλλα ἀναλυτικὰ καθολικὰ. Βιβλίον ταμείου, βιβλία τάξεως (βιβλίον λογαριασμῶν εἰσπρακτέων — πληρωτέων — τρίτων κλπ. βιβλίον ἰσοζυγίων κλπ. Νομικαὶ διατάξεις περὶ βιβλίων.

ια'. Δικαιολογητικὰ ἐγγράφα.

ιβ'. Ἐλεγχος ἐγγραφῶν. Λογιστικὰ τεύχεα. ἰσοζύγιον. Εἶδη ἰσοζυγίων, χρησιμότης ἰσοζυγίου. Ἀσκήσεις.

ιγ'. Ἰσολογισμὸς τέλους χρήσεως. Φύλλον ἐργασίας. Σύνταξις ἐσωτερικῆς ἀπογραφῆς (Α' προσωρινοῦ ἰσοζυγίου. Σύνταξις ἐξωτερικῆς ἀπογραφῆς.

Ἐκτίμησις στοιχείων περιουσίας. Τρόποι ἀποτιμήσεως. Ἀποτίμησις κατὰ τὴν νομοθεσίαν.

II παραβολὴ ἐσωτερικῆς και ἐξωτερικῆς ἀπογραφῆς. Ἐγγραφὰ τακτοποιήσεως. Λογαριασμοί. Ταμείον: Πλεονάσμα, ἔλλειμμα. Λίσμος ἐμπορεύματα: Ἀμειψαὶ — περιπτώσεις ἐλλείμματος, πλεονάσματος, ὑποτιμήσεως. Μικτός, αἱ αὐταὶ περιπτώσεις. Ἐκκαθάρισις λίσμος, πελάται — χρεώται. Ἐκπτώσεις, διαφοραί, τοκοφόροι λίσμοι. Ἀσφαλεῖς ἀπαιτήσεις. Ἐπισφαλεῖς και ἀνεπίδεκτοι εἰσπράξεως ἀπαιτήσεις. Λίσμος γραμμάτια εἰσπρακτέα: Ἀναγωγὴ γραμματίων. Λογαριασμός προμηθευταὶ — πιστωταί: Ἐκπτώσεις, διαφοραὶ, τοκοφόροι λίσμοι. Λίσμος γραμμάτια πληρωτέα: Ἀναγωγὴ γραμματίων. Λίσμοι ἐξόδων: Ἐξόδα δεδουλευμένα, μὴ δεδουλευμένα, ὀμολογία, ἀνὸμαλα. Λίσμοι ἐσόδων: Ἐσοδα δεδουλευμένα, μὴ δεδουλευμένα, ὀμολογία, ἀνὸμαλα. Ἀσκήσεις.

ιδ'. Πόριξι στοιχείων ἐνεργητικοῦ. Ἀποσβέσεις τούτων. Εἶδη ἀποσβέσεων. Μέθοδοι ἀποσβέσεων. ἐγγραφὰί. Ἀσκήσεις.

ιε'. Σχηματισμός λογαριασμῶν ἐκμεταλλεύσεως κατὰ περίπτωσιν φύλλον μερισμοῦ. Συγκέντρωσις ἀποτελεσμάτων λογαριασμῶν. Ἐγγραφὰ διχθέσεως ἀποτελεσμάτων. Ἀσκήσεις.

ιστ'. Σύνταξις ὀριστικοῦ ἰσοζυγίου. Σύνταξις τελικοῦ ἰσολογισμοῦ και ἀνάλυσις ἀποτελεσμάτων χρήσεως. Ἀσκήσεις.

ιζ'. Κλείστρον και ἀνοιγμα βιβλίων. Ἀσκήσεις.

12. Τεχνικὴ τῶν συναλλαγῶν (Ἐμπορολογία).

Α'. Ὁρισμός. Χρησιμότης. Ἀνάγκαι και διάκρισις τούτων. Μέτα θεραπείας τῶν ἀναγκῶν. Ἀρχαὶ και διάκρισις τούτων. Καταμερισμός τῶν ἔργων. Φυσικὴ ἀνταλλαγή. Ἀξία. Δυσχέρεια φυσικῆς ἀνταλλαγῆς. Χρήμα — νόμισμα — νομισματικὴ μονάδα — τίμη.

Β'. Ἐμπόριον — Ἐννοία ἐμπορίου. Λόγοι δημιουργίας τοῦ ἐμπορίου. Αἵτια ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου. Ἐπίδρασις τοῦ ἐμπορίου εἰς τὴν καθόλου οἰκονομίαν. Κατηγορίαι ἐμπορίου. Ἐσχέσεις πρὸς τὴν φύσιν, τῶν αντικειμένων μετὰ τὰ ὅποια ἀσχολεῖται, πρὸς τὴν μετολόγησιν ἐνός ἢ περισσοτέρων προσώπων, πρὸς τὴν ἀκτὴν δρασεως, πρὸς τὸ πάριον ἢ μὴ τῆς ἐγκυριαστάσεως, πρὸς τὴν πρὸςλευσιν και τὸν προορισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων. Περιουσιοὶ τοῦ ἐμπορίου. Σημασία τοῦ ἐμπορίου.

Γ'. Ἐμπορεύματα — Πότε ἓνα αντικείμενον χαρακτηρίζεται ὡς ἐμπόρευμα.

Δ'. Ἐμπορικὴ ἀγοραπολησίμια. Ὁρισμός. Ἀντικείμενον ἀγοραπολησίμια, τίμημα. Δικαιώματα και ὑποχρεώσεις συνδεδεμένων.

Ε'. Συμπληρωματικοὶ ὅροι ἀγοραπολησίμων: α) Ὅροι προσδιορισμοῦ ποιότητος, δείγμα, σῆμα, τύπος, χημικὴ ἀνάλυσις, ὑπὸ δοκιμῇ, ὑπὸ ἐξέτασιν. β) Ὅροι καθορισμοῦ ποσότητος, μονάδα μέτρος, ὄγκου, μήκους κλπ. κατ' ἀποκοπήν. Μικτός, μέτρος, ἀπόθερον, εἶδη ἀποθέρου, καθάρον, ἄκαρον, κατὰ τὸν δὴ καθάρον. Ἀπομειώσεις, ἐκπτώσεις. γ) Ὅροι συσκευασίας. δ) Ὅροι καθορισμοῦ χρόνου παραδόσεως. Ἐμετος παράδοσις, μελλοντικὴ παράδοσις (εἰς ὁρισμένην ἡμέραν ἢ ἐντός ὁρισμένης προθεσμίας). Τμηματικὴ παράδοσις, παράδοσις ἅμα τῇ κρίσει ὑφίσταται τοῦ ἀγοραπολησίμου. ε) Ὅροι ἀναφερόμενοι εἰς

τὴν φόρτωσιν. Ἀμεσος φόρτωσις, ταχὺν φόρτωσις, φόρτωσις εἰς ὀρισμένην ἡμέραν, φόρτωσις ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας, πρῶτον ἀποδελτίον, ὀρισμένον ἀποδελτίον, φορτίον ἐν πλῶ, φορτίον ὑπὸ φόρτωσιν, φορτίον φορτωμένον, στ. Καθορισμὸς τόπου παραδόσεως, Ἐπὶ μεταφορᾷ διὰ σιδηροδρόμου, Εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ πωλητοῦ, Εἰς τὸν σταθμὸν φόρτώσεως, Ἐπὶ τοῦ βαγονίου εἰς τὸν σταθμὸν φόρτώσεως, Ἐπὶ τοῦ βαγονίου εἰς τὸν σταθμὸν προορισμοῦ, Εἰς τὸν σταθμὸν προορισμοῦ, Εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ ἀγοραστοῦ, Ἐπὶ μεταφορᾷ διὰ θαλάσσης, Εἰς τὴν προκυμίσιν τοῦ λιμένας τῆς φόρτώσεως, Ἐπὶ τῆς φορτηγίδος εἰς τὸν λιμένας φόρτώσεως SOTTO PALANCO, F.O.B., C.I.F., ζ) "Οροι ἀναφερόμενοι εἰς τὸν χρόνον καὶ τρόπον πληρωμῆς, Διακανονισμὸς τοῖς μετρητοῖς, Διακανονισμὸς ἐπὶ πιστώσει, η) Προσδιορισμὸς τιμῆς, θ) Αἵτια ἐπιρεάζοντα τὰς τιμὰς, ι) Διατυπώσεις ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς, ια) Ἀμεσὸς ἀγοραπωλησίαι, Ἐμμεσὸς ἀγοραπωλησίαι, ιβ) Ἀγοραπωλησίαι διὰ δημοπρασίας, Μειοδοτικαὶ - πλειοδοτικαὶ, ἐκούσαι, ἀναγκαστικαὶ, ιγ) Ἐγγράφα ἀγοραπωλησίας, Ἐγγράφα ἀποδεικνύοντα τὴν σύναψιν τῆς ἀγοραπωλησίας, συμφωνητικὸν ἀγοραπωλησίας, ἐπιστολὴ παραγγελίας, Δελτίον παραγγελίας, Ἐγγράφα ἐκδιδόμενα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀγοραπωλησίας, (Ζυγολόγιον, μετρολόγιον, τιμολόγιον, ἀποδειξις παραλαβῆς, δελτίον εἰσπαιγωγῆς - ἐξπαιγωγῆς, πιστοποιητικὸν πρελεύσεως), Ἐγγράφα ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν δικανονισμὸν τῆς ἀγοραπωλησίας, Ἀποδειξις πληρωμῆς, Γραμμάτιον εἰσπράξεως, ἔνταλμα πληρωμῆς, ιδ) Ἄλλα ἐμπορικὰ ἐγγράφα, (Χρεωστικὸν σημεῖωμα, Πιστωτικὸν σημεῖωμα, Δελτίον ἀποστολῆς, Ὑποδείγματα τούτων),

ΣΤ', Ἀνταγωνισμὸς - ἀποτελέσματα ἀνταγωνισμοῦ, Θεμιτὸς καὶ ἀθέμιτος ἀνταγωνισμὸς, Νομοθετικὰ μέτρα κατὰ τοῦ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ,

Ζ', Ἐμπορικὰ ἐπαγγέλματα, Κύρια καὶ βοηθητικὰ πρόσωπα τοῦ ἐμπορίου, Ἐξαρτημένα: Πωλητὴς - πλάσις περιδεύων, Ἀνεξάρτητα: Παραγγελειοδόχος, μεσίτης, ἀντιπρόσωπος,

Η', Πίστις, πίστωσις, Ἡ πίστις εἰς τὸ ἐμπόριον, Πιστωτικὰ ὄργανα, Γραμμάτιον εἰς διαταγὴν, Συναλλαγματικὴ, ἐπιταγὴ (σημασία τούτων, "Οχι νομικὴ ἀπόβις),

Θ', Συγκοινωνία - Μέσα συγκοινωνίας, Σημασία συγκοινωνίας, Μεταφορὰ διὰ σιδηροδρόμων - αὐτοκινήτων - πλοίων (διατυπώσεις ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς),

Ι', Ταχυδρομεῖα ἐπιστολὰς δέματα - δείγματα ἐπιταγῆς,

ΙΑ', Τηλεγραφεῖα, τηλεφῶνα σημασία τούτων,

ΙΒ', Τελωνεῖα, Σκοπὸς, σημασία, δασμὸς, δασμολόγιον, διάκρισις ἐμπορευμάτων ἀπὸ τελωνειακῆς ἀπόψεως - ἐκτελωνισμὸς, διασφάσεις, εἰσπαιγωγὴ, Δικαιώματα ὑπομεμείκτα, ζήτητα ἐμπορεύματα, Ἐξπαιγωγὴ, Ἀποταμίευσις, Διαναγκασμοὶς - Μεταφορὰ - Τελωνειακὰ ἀρτιότητές, Τελωνειακὴ στατιστικὴ,

ΙΓ', Λαθρεμπόριον, Ἐλευθέρα ζώνη, Ἐλευθέρας λιμῆν,

13. Γενικαὶ Ἀρχαὶ Δικαίου:

α', Ὀρισμὸς - διαίρεσις (Δημόσιον - Ἰδιωτικόν),

β', Ἀστικὸν δίκαιον, Ὀρισμὸς, Πηγὴ: Νόμος - ἔθνος,

γ', Κατάργησις κανόνος δικαίου,

δ', Συρροή νόμων,

ε', Εἴδη κανόνων δικαίου - ἐρμηνεῖα κανόνων δικαίου,

στ', Δικαιώματα, Ὀρισμὸς, Εἴδη δικαιωμάτων, πραγματικὰ προσωπικά, Εἴδη προσωπικῶν, δικαιωμάτων, εἴδη πραγματικῶν δικαιωμάτων, Διαίρεσις δικαιωμάτων, Κατῆξις - ἀλλοίωσις, ἀπώλεια δικαιωμάτων,

ζ', Ἀξίωσις - ὀρισμὸς - διαίρεσις - ἀγωγή - ἐνστάσις,

η', Περὶ προσώπων, Φυσικὰ πρόσωπα, Ἀρχὴ τοῦ φυσικοῦ προσώπου, Διατάξεις ἀσφαλιστικαὶ τῆς ζωῆς καὶ γεννήσεως τοῦ ἐμβρύου, Διατάξεις καθ' ὅς ὁ μελλοννόμενος θεωρεῖται ὡς γεννηθεὶς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ συμφέρον αὐτοῦ, Τέλος τοῦ φυσικοῦ προσώπου - θάνατος ἀφάνεια,

θ', Διακρίσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὰ πρόσωπα α) Ἰθαγένεια, ββ) διαφορὰ ὀρηκείας, γγ) καταγωγή, δδ) ὑπαλληλικὴ ιδιότης, εε) ὡς πρὸς τὸ φύλλον, στ στ) ὡς πρὸς τὴν τιμὴν, ζζ) ὡς πρὸς τὴν κατοικίαν, ηη) ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν, θθ) ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν, ιι) δικαίωμα ἐπὶ προσωπικότητι, ια ια) τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα, ιβ ιβ) συγγένεια, ιγ ιγ) διακρίσεις,

ι', Νομικὰ πρόσωπα - Ὀρισμὸς - Διαίρεσις, Βούλησις τοῦ Νομικοῦ προσώπου, Σωματεῖον - Ἰδρυμα - Ἑθνητικὰ Ἐπιτροπαί,

ια', Περὶ πραγμάτων - διαίρεσις τούτων,

ιβ', Περὶ νομικῶν γεγονότων,

ιγ', Δικαιοπραξίαι, Εἴδη δικαιοπραξιῶν, περιεχόμενον δικαιοπραξιῶν,

ιδ', Προαπαιτούμενα δικαιοπραξιῶν, α) Ἰκανότης πρὸς τὸ πράττειν, (πρόσωπα, ἀπολύτως ἰκανὰ - πρόσωπα ἀνίκανα, πρόσωπα περιορισμένης ἰκανότητος), β) Βούλησις πρὸς τὸ δικαιοπραγεῖν, γ) Δῆλωσις τῆς βουλήσεως, δ) Συμφωνία δηλώσεως καὶ βουλήσεως (πλάνη - εἴδος), ε) Ἀναγνώρισις τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ νόμου,

ιε', Αἰρέσεις, εἴδη αἰρέσεων - στάδι αἰρέσεων,

ιστ', Προθεσμία,

ιζ', "Οροι ἢ τρόποι,

14. Φορολογικὸν δίκαιον καὶ Δημόσιον Λογιστικόν,

Α', Σκοπὸς καὶ ἐπιδιώξεις κώδικος φορολογικῶν στοιχείων,

Β', Ὑποχρεοὶ εἰς τὴν τήρησιν βιβλίων καὶ στοιχείων,

Γ', Βιβλία καὶ στοιχεῖα ὑποχρέων πρώτης, δευτέρας, τρίτης καὶ τετάρτης κατηγορίας,

Δ', Βιβλίον ἀποδείξεως - βιβλίον παραγωγῆς προϊόντων, Καταχώρισις συναλλαγματικῶν - καταχώρισις ἐπιταγῶν,

Ε', Ἀποδεικτικὰ δαπανῶν τῆς ἐπιχειρήσεως,

ΣΤ', Θεώρησις καὶ χαρακτηρισμοὶς βιβλίων,

Ζ', Χρόνος ἐνημερώσεως βιβλίων,

Η', Ἀπογραφή περιουσίας ἐπιχειρήσεως - ἀποτίμησις στοιχείων περιουσίας - Ἰσολογισμὸς ἐπιχειρήσεως,

Θ', Τιμολόγιον χονδρικῆς ἀγορᾶς γεωργικῶν κλπ. προϊόντων,

Ι', Τιμολόγια χονδρικῆς πώλησεως ἀγαθῶν,

ΙΑ', Τιμολόγια πωρῆς ὑπηρεσιῶν,

ΙΒ', Δελτία ἀποστολῆς ἀγαθῶν εἰς τρίτους,

ΙΓ', Φορτωτικά,

ΙΔ', Δελτίον καὶ ἡμερολόγιον μεταφορᾶς ἀγαθῶν δι' αὐτοκινήτου ἰδιωτικῆς χρήσεως,

ΙΕ', Ἀριθμητικὰ στοιχείων,

ΙΣΤ', Βιβλία καὶ στοιχεῖα ἐλευθέρων ἐπαγγελματικῶν,

ΙΖ', Διατάξεις βιβλίων καὶ στοιχείων,

ΙΗ', Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ λογιστικῶν βιβλίων,

ΙΘ', Ὑποβολὴ στοιχείων διὰ τὰ τιμολόγια καὶ διατακτικά,

Κ', Ὑποβολὴ στοιχείων διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις ἐπὶ πώλησεως, ἢ ἀγορᾶς ἢ καταρχαίας κλπ. διὰ λογιστικῶν τούτων,

ΚΑ', Ὑποβολὴ φορτωτικῶν καὶ ἡμερολογίου κινήσεως,

ΚΒ', Ὑποβολὴ διασφάσεων εἰσπαιγωγῆς - ἐξπαιγωγῆς,

ΚΓ', Ὑποβολὴ καταστάσεων κλπ. διὰ τὰς ἀμοιβὰς τρίτων,

ΚΔ', Ὑποβολὴ καταστάσεων διὰ προσδέτους ἀμοιβᾶς,

ΚΕ', Ἀριθμοὶς εἰσνομικῶς ἔσραος διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν στοιχείων,

ΚΣΤ', Δικαιώματα εἰσνομικῶς ἐσράος,

ΚΖ'. Κυρώσεις.

15. Τεχνικά. (Α' τετράμηνον 1 ὥρα ἐβδομαδιαίως). Γραμμογραφία — Επιγραφοποιία — Καλλιγραφία.

16. Στενογραφία.

Συστηματική διδασκαλία τῆς στενογραφίσεως γραμμάτων, μεμονωμένων ἢ συμπλεγμάτων τοιούτων, λέξεων καὶ φράσεων. Ἐμπέδωσις τῶν ἐκαστοτε διδασκομένων δι' ἀσκήσεων προσφύων, ἐπεξεργαζομένων ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἐν τῷ σχολείῳ καὶ κατ' οἶκον.

Ἀσκήσεις εἰς στενογράφειαν περικοπῶν ἐξ ἐγγράφων ἢ ἐπιστολῶν τοῦ ἐμπορίου.

17. Δακτυλογραφία—Μηχανολογιστική.

α) Πλήρης καὶ πρακτικὴ σπουδὴ τοῦ χειρισμοῦ τῶν ἐν τῷ σχολείῳ χρησιμοποιουμένων γραφομηχανῶν.

Ἀσκήσεις δεξιότητος τῶν δακτύλων. Σπουδὴ τοῦ ἀλφαβήτου (ἀπλοῦ καὶ διπλοῦ). Ἀπόστασις τῶν σειρῶν, περιθώρια, κινήσεις τῆς ταινίας κλπ. Διορθώσεις. Γραφὴ φράσεων ἐμπορικοῦ χαρακτήρος καὶ συντόμων ἐπιστολῶν ἢ ἐγγράφων.

β) Ἀνάπτυξις ἀπλῆ καὶ συστηματικὴ τῶν ἀρχῶν, εἰς τὰς ὁποίας στηρίζεται ἡ λειτουργία πολυγραφικῶν μηχανῶν, τῶν συνηθεστῶν ἐν τῷ ἐμπορίῳ συστημάτων. Πρακτικαὶ ἀσκήσεις εἰς τὴν χρησιμοποίησιν πολυγράφου.

γ) Τεχνικαὶ γνώσεις ἐπὶ τοῦ χειρισμοῦ ἀθροιστικῶν καὶ ἐν γένει λογιστικῶν μηχανῶν. Ἐγγράφα εἰς πολλαπλᾶ ἀντίτυπα—σκοπὸς καὶ χρησιμοποίησις αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Τριτάξιον Ναυτικὸν Λύκειον

Ἄρθρον 36.

Ὁρολόγιον Πρόγραμμα Α' τάξεως

Μαθήματα

Ὡραὶ ἐβδομ. διδ/λίας

1. Ὁρησκευτικά	2
2. Ἀρχαία Ἑλληνικά	7
3. Νέα Ἑλληνικά	3
4. Ἱστορία	2
5. Μαθηματικά	5
6. Φυσικά	4
7. Γυμναστική	3
8. Ἀγγλικά	5
9. Γεωγραφία	2
10. Ἱστορία Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ	1
11. Τεχνικά	1
12. Στοιχεῖα Ναυτιλίας καὶ Ναυτικῆς Τέχνης	3

Σύνολον 38

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκομένων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Ναυτικῶν Λυκείων καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

1. Ὁρησκευτικά: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' Τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

2. Ἀρχαία Ἑλληνικά.

Α) Ἀνάγνωσις συγγραφέων: α) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐνὸς ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν Φιλιππικῶν τοῦ Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ σύνθεσις τῶν ἐκαστοτε ἀναγινωσκόμενων μερῶν ἐκαστου λόγου πρὸς συναγωγήν τῶν κυριωτάτων νοημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς συναγωγήν, ταξινόμησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν γενικῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ συμβουλευτικοῦ εἶδους τοῦ ρητορικοῦ λόγου, ὅσον καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγινωσκόμενους λόγους πολιτικῶν, πολιτικῶν κλπ. συνθηκῶν.

Καλαιθηρικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκαστοτε ἀναγινωσκόμενων πρὸς καθαρωτέραν διαγραφὴν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν κυρίων μερῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὅρους, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κλπ.

Ὁ Δημοσθένης ὡς ρήτωρ. Ἡ ρητορεία ἐν Ἀθήναις.

β) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία τῆς Α' καὶ Β' ἐπιστολῆς τοῦ Ἰσοκράτους πρὸς Φίλιππον, κατ' Ἰανουάριον.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ πραγματικὴ ἐκτίμησις αὐτῶν.

γ) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Φεβρουαρίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατ' ἐκλογὴν ἱστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδου ἀποτελούντων ἐνιαῖα σύνολα (λ.χ. Πλαταιικά, Λεσβιακά κ. ἄ.).

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκαστοτε ἀναγινωσκόμενων.

Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἱστορικὸς συγγραφεὺς. Γενικὴ τις σύγκρισις τούτου πρὸς τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν Ξενοφῶντα. Συμπλήρωσις τῆς ἐννοίας τῆς Ἱστοριογραφίας.

δ) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους μέχρι τέλους Ἰανουαρίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκίμου μεταφράσεως 3—4 ραφιδῶν τῆς Ὀμήρου Ὀδυσσεΐας (κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν α. ε. ζ, ι, κ, λ, μ, καὶ ν), τῶν ἐνδιαμέσων καὶ ὑπολοίπων παρεχομένων ὑπὸ μορφὴν συντόμων γλαφυρῶν περιλήψεων (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως). Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκίμου μεταφράσεως τῶν Σικελικῶν (Βλέλ. ΣΤ' καὶ Ζ') τοῦ Θουκυδίδου.

Βαθυτέρα ἐπεξεργασία τῶν ἐκ δοκίμου μεταφράσεως διδασκομένων καίμενων ὡς ἐν τῇ Α' τάξει: τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου (βλ. ἀνωτέρω).

Β) Γλωσσικὴ διδασκαλία. α) Γραμματικὴ: Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηρουμένων ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ἀττικοῦ πεζοῦ λόγου ἐπανεξέτασις τῶν σχετικῶν μερῶν μετ' ἀναλόγων ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἐμπεδώσεως. β) Συντακτικόν: Συμπληρωματικὴ εξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ποικίλαι ἐργασίαι τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκαστοτε ἐξεταζομένων, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει: τῶν ἐξαταξίων Γυμνασίων.

3. Νέα Ἑλληνικά: ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου προσαρμολογούμενη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

4. Ἱστορία: ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσαρμολογούμενη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

5. Μαθηματικά: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

6. Φυσικά: ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιστοίχου ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

7. Γυμναστική: ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη διὰ τὴν Δ' τάξιν τῶν ἐξαταξίων κλασικῶν Γυμνασίων. (Βλ. Β.Δ. 5)9.11.35. ΦΕΚ 537).

Ἐπὶ πλέον οἱ μαθηταὶ διδάσκονται καὶ ἀσχοῦνται ἰδιαίτερος εἰς τὴν κολύμβησιν, τὴν κωπηλασίαν καὶ τὴν ἱστιοπλοίαν διὰ τὰς ὁποίας διατίθενται τὸ ἥμισυ τῶν ὑπὸ τοῦ ὁρολογίου προγράμματος προβλεπομένων ὥρων.

8. Ἀγγλικά: ἡ ὕλη ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τριταξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

Ἰδιαίτερα φροντίς δέον νὰ καταβάλλεται διὰ τὴν ἐκμάθησιν ναυτιλιακῶν ἐμπορικῶν καὶ τεχνικῶν ὥρων χρησιμοποιομένων πρὸς τοῦτο καταλλήλων καίμενων ὡς καὶ χαρτῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου πρὸς ἐκμάθησιν τῶν συμβόλων ὁρῶν γιᾶς καὶ τῆς συντήσεως αὐτῶν.

9. Γεωγραφία:

Ἡ ἐξάρτησις τῆς γεωγραφικῆς καταστάσεως τῆς ἐπιστήμης τῆς γῆς ἐκ τῆς εὐσεύς τῆς ὡς οὐρανίου σώματος καὶ ἐκ τῶν σχέσεών τῆς πρὸς τὰ λοιπὰ οὐράνια σώματα, καὶ ἰδίως τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. Ἡ γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα. Ἡ σφαιρικότης τῆς. Μέγεθος τῆς γῆς (περίμετρος καὶ διάμετρος). Ἡ κίνησις τῆς γῆς περὶ τὸν ἴδιον ἄξονα (γῆινος ἄξων, ἡμεῖς, νύξ). Γεωγραφικὸν μήκος καὶ πλάτος. Ἡ γῆ ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῆς πρὸς τὰ λοιπὰ οὐράνια σώματα, ἰδίως δὲ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην. Μέγεθος τοῦ ἡλίου ἐν σχέσει πρὸς τὸ τῆς γῆς. Ἀπόστασις ἀπ' αὐτῆς. Κινήσις τῆς γῆς περὶ

τὸν ἥλιον. Μορφή τῆς τροχιάς τῆς γῆς. Διεύθυνσις τοῦ ἄξονος τῆς. Τροπικοὶ καὶ πολικοὶ κύκλοι. Ζῶναι τῆς γῆς. Ὁραὶ τοῦ ἔτους. Ἡ σελήνη. Τὸ μέγεθος τῆς. ἡ ἀπόστασις τῆς ἀπὸ τῆς γῆς καὶ αἱ κινήσεις τῆς. Αἱ φάσεις τῆς. Χρόνος τῶν κινήσεων. Ἀμπωτίς καὶ πλημμυρίς. Ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης. Ἡμερολόγιον καὶ μέτρησις τοῦ χρόνου. Μετεωρολογικὸς χρόνος.

Ὠκεανός. Θάλασσα. πέλαγος. κόλπος. ὄρμος. λιμὴν. μυχός. στενόν. διώρυξ. πορθμός. ὕφαλος. σκόπελος (ἐννοεῖται). Μετόχεις καὶ Ἀδριατικὴ—Εὐξείνιος πόντος. Οἰκονομικὴ ἐξέτασις τῶν περιδεχομένων ὑπὸ αὐτῶν χωρῶν (παρὰγωγὴ φυσικὰς πλοῦτος. εἰσπληρωγὰ. ἐξαπληρωγὰ, συγκοινωνίαι, νόμισμα). Κύριοι λιμένες τῶν χωρῶν τούτων καὶ ἐμποροναυτικὰ κίνησις αὐτῶν. Πλωτοὶ ποταμοί. Λιμένες ἐφοδιασμοῦ καὶ ἐπισκευῆς πλοίων εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ αἷτια ἀναδείξεως αὐτῶν.

Εἰδικωτέρᾳ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. τῶν λιμένων καὶ τῶν νήσων τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω. Βαθμοὶ ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων τομέων τῆς παρὰγωγῆς καὶ τοῦ ἔμπορίου καὶ παράγοντες ἐπιδρώντες ἐπὶ τῆς σημερινῆς θέσεως αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους. Ἐπίδρασις τῆς μορφολογίας τοῦ ἐδάφους καὶ ὑπεδάφους τῆς χώρας ἐπὶ τῆς ὁργανώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ναυτικοῦ πνεύματος τῶν Ἑλλήνων.

10. Ἱστορία Ἑμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Σκοπὸς τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος εἶναι ἡ ἀπόκτησις παρὰ τοῦ μαθητοῦ μιᾶς συνοπτικῆς ἀλλὰ ἐκφυλοποιητικῆς εἰκόνης τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι καὶ τῆς σημερινῆς ἐπιδόσεως τῶν διαφόρων χωρῶν εἰς τὰ θαλάσσια ἔργα.

Διὰ ταῦτα, μετὰ τῶν θεμάτων τῆς διδασκτέας ὕλης, θὰ εἶναι καὶ τὰ θέματα τῆς σημερινῆς συγκροτήσεως τῆς διεθνούς ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐν τῷ συνόλῳ τῆς καὶ κατὰ σημεῖα, τῆς ἐνεστώσης ὁργανώσεως τῶν διεθνῶν θαλασσιῶν μεταφορῶν κατὰ τομεῖς δραστηριότητος, τῶν χαρακτηριστικῶν στοιχείων ἐκάστης κατηγορίας ἐλευθερῶν φορτηγῶν, πλοίων γραμμῶν, δεξαμενοπλοίων κλπ., ἐν συναρτήσιν πάντοτε πρὸς τὴν ἐνεστώσαν ὁργανώσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ἑνδεκτικῶς διὰ τὴν Α' τάξιν· Ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι τοῦ μεσαιῶνος.

11. Τεχνολογία.

1. Ἱχνογραφία.

α) Σπουδαὶ ἐν τοῦ φυσικοῦ συνδυασμοῦ.

β) Διακοσμητικὴ Ἱχνογραφία: διακοσμητικὰ σχέδια ἀρχαία, βυζαντινὰ καὶ νεώτερα.

γ) Ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν εἰκόνων Ἱχνογράφσις μνημείων τῆς βυζαντινῆς ἰδίως τέχνης.

2. Ἀντὶ τῆς χειροτεχνίας οἱ μαθηταὶ ἀποκτοῦνται εἰς τὴν ἀπόκτησιν εἰδικῶν δεξιοτήτων ἀναφερομένων εἰς τὰ πρακτικὰ ἔργα, διατιθεμένων πρὸς τοῦτο τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὑπὸ τοῦ ὁρολογίου προγράμματος προβλεπομένου χρόνου διδασκαλίας.

12. Στοιχεῖα Ναυτιλίας καὶ Ναυτικῆς Τέχνης.

Γεωγραφικοὶ ὅρισμοι καὶ συντεταγμένα: — Διαφορὰ μῆκους — πλάτους. Βορρὰς ἀληθινῆς — Ἀπόκλισις μαγνητικῆς βελόνης — Μαγνητικὸς Βορρὰς — Μεταβολὴ τῆς ἀποκλίσεως — Πυξὶς μαγνητικὴ — Βορρὰς πυξίδος — Πηλαγοτροπή — Παράλλαξις — Ἀνεμολόγιον καὶ διαιρέσεις αὐτοῦ — Πλευσις — Διόρθωσις πλευσίων — Ναυτικὸν μίλιον — Κόμβος — Δίαρχα — Δρομέμετρον — Εἶδη βρομιάμετρων (Γενικά). Στροφέμετρον — Εἶδη πλοῦ — Γενικά περὶ ὁδοδοξίας — Λοξοδρομίας — Ἀπλῆ σύγκρισις αὐτῶν — Εὐθὺ καὶ ἀντίστροφον λοξοδρομικὸν πρόβλημα (Γενικά).

Κανὼν — Διαθήτης — Διαπαράλληλος — Μοιρογνωμόνιον — Διόπτρα πρισματικῆ, ἀξιμουδιακῆ καὶ κοινῇ διόπτρῳ. — Πυξὶς (περιγραφή καὶ χρησιμότης) — Διόπτρυνσις — Ναυτικοὶ χάρται — Εἶδη αὐτῶν (Γενικά). Μορφοποιήσεως

χάρτης — Ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται — Κλίμακες καὶ μονάδες μῆκους καὶ πλάτους — Σύμβολα καὶ ἐπισημάνσεις ἐπὶ τοῦ χάρτου — Ἰσοβαθεῖς — Φάροι καὶ χαρακτηριστικὰ τῶν — Ἀναγνώσις χάρτου — Ἀναγνώρισις ἀκτῆς ἐπὶ τοῦ χάρτου — Χρησιμοποίησις τοῦ χάρτου εἰς τὴν ναυτιλίαν. Καθορισμὸς συντεταγμένων σημείου τινὸς καὶ τοποθέτησις αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ χάρτου — Χάραις Πορείας ἐπὶ τοῦ χάρτου μετὰ διόρθωσιν αὐτῆς. Καθορισμὸς τῆς πλευσέως διὰ πλοῦν μετὰ δύο σημείων ἐπὶ τοῦ χάρτου — Μέτρησις ἀποστάσεων — Προσδιορισμὸς τῆς διαφορᾶς πλάτους καὶ μῆκους μετὰ δύο σημείων — Ἐπίλυσις ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν λοξοδρομικῶν προβλημάτων — Ρεῦμα — Ἐκπτώσις — Προσδιορισμὸς τῆς ἐκπτώσεως πλοῦ ὑπὸ ρεῦμα (Γενικά) — Ναυτικὰ βιβλία (Φαρμακεία, Πλοηγός, Ἀγγελλία τοῖς Ναυτιλλομένοις κλπ.) καὶ χρησιμοποίησις αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

(Ἑνικίου τύπου)

Ἀρθρον 38.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΤΑΞΕΩΣ

Μαθήματα	ὥραι ἐβδομαδιαίας διδ/λίας
1. Θρησκευτικὰ	2
2. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία	6
3. Νέα Ἑλληνικὰ (Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία)	3
4. Ξένη Γλῶσσα (Αγγλικὴ ἢ Γαλλικὴ)	2
5. Γενικὴ Ἱστορία καὶ Ἱστορία Πολιτισμοῦ	2
6. Μαθηματικά	3
7. Φυσικὴ Ἐπιστήμη	3
8. Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καὶ Δικαίου	1
9. Ὑγιεινὴ	1
10. Γυμναστικὴ	1
	Σύνολον 24

Ἀρθρον 39.

Τὸ ἀνάλυτικόν πρόγραμμα τῶν διδασκομένων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν τετρατάξιων Νυκτερινῶν Λυκείων (ἐνικίου τύπου) καθορίζεται ὡς ἀκολουθοῦσιν:

1. Θρησκευτικὰ: Ἡ ὕλη ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνικίου τύπου.

2. Ἀρχαία Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία:

Α'. Ἀνάγνωσις συγγραφέων: α) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐνὸς ἐκ τῶν Ὀμηρικῶν καὶ ἐνὸς ἐκ τῶν Φιλολογικῶν τοῦ Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

Β. Ἀσκήσις ἐπεξεργασίας καὶ σύνθεσις τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωστικῶν μερῶν ἐκάστου λόγου πρὸς συναγωγήν τῶν κυριωτέρων νοημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς συναγωγήν, ταξινόμησιν καὶ ἐκτίμησιν τότε τῶν γενικῶν συνόψεων αἱ ὅσαι προεβλήσαν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ συμβουλευτικοῦ εἶδους τοῦ ρητορικοῦ λόγου ὅσον καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγνωστικῶν λόγους πολιτικῶν, πολεμικῶν κ. λ. συνόψεων.

Καλλιτεχνικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωστικῶν πρὸς καθαρώτεραν διαγραφὴν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὅρους, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κλπ.

Ὁ Δημοσθένης ὡς ρήτωρ. Ἡ ρητορεία ἐν Ἀθήναις.

β) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰανουαρίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατ' ἐκλογὴν ἱστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδου ἀποτελούντων ἐνταῖα τμήματα (λ.χ. Πλαταικά, Λεσβιακά).

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Φεβρουαρίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐν

δοκίμου μεταφράσεως τῶν Σικελικῶν (ΣΤ' καὶ Ζ' βιβλ.) τοῦ Θουκυδίδου (1 ὥρα ἐβδομαδιαίως).

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωστικῶν. Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἱστορικὸς συγγραφεὺς. Γενικὴ τις σύγκρισις τοῦτου πρὸς τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν Ξενοφῶντα. Συμπλήρωσις τῆς ἐννοίας τῆς ἱστοριογραφίας.

Β'. Γλωσσικὴ διδασκαλία: α) Γραμματικὴ. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηρουμένων ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ἀττικοῦ πεζοῦ λόγου ἐπανεξέτασις τῶν σχετικῶν μερῶν μετ' ἀναλόγων ἐργασιῶν τῶν μαθητῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἐμπειώσεως. β) Συνακτικόν. Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ποικίλαι, ἐργασίαι τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκάστοτε ἐξεταζομένων, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει τῶν ἐξεταζέων κλασσικῶν Γυμνασίων.

Σημ. Βαθυτέρα ἐπεξεργασία τῶν ἐκ δοκίμου μεταφράσεως διδασκωμένων κειμένων ὡς ἐν τῇ Α' τάξει τῶν ἡμερησίων Λυκείων (ἐλ. ἀνωτέρω).

3. Νέα Ἑλληνικά (Νέα Ἑλληνικὴ Γλῶσσα καὶ Γραμματεία): Ἡ ὕλη ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

4. Γαλλικά — Ἀγγλικά: Ἡ ὕλη ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν ἀντιστοίχων ἄρθρων 30 καὶ 31 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

5. Γενικὴ Ἱστορία καὶ Ἱστορία Πολιτισμοῦ.

Ἱστορία τῶν μέσων χρόνων ἀπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου μέχρι καὶ τῆς 4ης Σταυροφορίας εὐρύτερον ἐκτεθειμένης τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν σταυροφόρων.

6. Μαθηματικά:

α) Ἀλγεβρα. Σύντομος ἐπανάληψις καὶ συμπλήρωσις τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν τρίτην τάξιν τῶν ἐξεταζέων Γυμνασίων διδασκτέας ὕλης. Ἐπίλυσις συστημάτων πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων μὲ ἰσχυρίζους ἀγνώστους. Ρίζαι καὶ ιδιότητες αὐτῶν. Παράστασις τῶν ριζῶν ὡς βυνάμεων. Δυνάμεις μὲ δόσιν θετικὸν ἀριθμὸν καὶ ἐκθέτην ρητὸν ἀριθμὸν. Ἀσύμμετροι ἀριθμοί, δεκαδικὴ παράστασις αὐτῶν. Μιγαδικοὶ ἀριθμοί. Ἐπίλυσις δευτεροβαθμίου ἐξισώσεως μὲ ἓνα ἄγνωστον. Προβλήματα.

β) Γεωμετρία (Ἀπὸ τὴν Ἐπιπεδομετρίαν). Σύντομος ἐπανάληψις καὶ συμπλήρωσις τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν τρίτην τάξιν τῶν ἐξεταζέων γυμνασίων διδασκτέας ὕλης. Ἐμβαδὸν εὐθυγράμμου σχήματος. Τὸ Πυθαγόρειον θεώρημα καὶ αἱ ἐπεκτάσεις αὐτοῦ. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τετραγώνων δοθείσης εὐθείας. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τετραγώνων ὑπὸ συγκλινουσῶν εὐθειῶν (διερχομένων διηλαθῆ διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου). Ὅμοια τρίγωνα καὶ πολύγωνα. Σχέσις μεταξὺ τῶν περιμέτρων καὶ σχέσις μεταξὺ τῶν ἐμβαδῶν δύο ὁμοίων πολυγώνων.

γ) Σύνολα. Ἐννοία τοῦ συνόλου καὶ καθορισμὸς τοῦ συνόλου. Ὑποσύνολα συνόλου. Τὸ κενὸν σύνολον. Βέννια διαγράμματα. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ σύνολα. Ἐνώσις συνόλων. Τομὴ συνόλων. Συμπλήρωμα συνόλου. Τὸ σύνολον τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν. Τὸ μηδέν. Πληθύνος ἀριθμὸς συνόλου. Σύνολον μὲ πεπερασμένον πλήθος στοιχείων. Σύνολον μὲ μὴ πεπερασμένον πλήθος στοιχείων (ἀπειροσύνολον). Ὅθ' χρησιμοποιηθῶν τὰ σύμβολα τῶν: «ἀνήκει», «εἶναι ὑποσύνολον», «ένωσις», «τομή», «συνεπάγεται», «ἰσοδυναμεῖ μὲν»).

7. Φυσικά: Ἐπιστήμη:

α) Φυσικὴ (ὥραι 2). β) Ἀνθρωπολογία (Α' τετράμηνον, ὥρα 1). γ) Στοιχεῖα Γεωλογίας καὶ Ὀρυκτολογίας (Β' τετράμηνον, ὥρα 1): Ἡ ὕλη ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος Β. Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

8. Στοιχεῖα Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος καὶ Δικαίου: Ἡ ὕλη τῶν ἐξ (6) πρώτων κεφαλαίων (Τὸ Κράτος καὶ ἡ καταγωγή του — Τὸ Πολίτευμα — Ἡ Πολιτικὴ Δημοκρατία — Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι — Ἡ Κοινωνικὴ Δημοκρατία — Ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία), ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

9. Ὑγιεινὴ: ἡ ὕλη ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

10. Γυμναστικὴ: ἡ ὕλη ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος Β. Δ' τοῦ διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσαρμοζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ ΤΕΤΡΑΤΑΞΙΟΝ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Ἄρθρον 40.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Α' ΤΑΞΕΩΣ

Μ α θ ή μ α τ α :	Ὁραι ἐβδομαδιαίας διδασκαλίας
1. Θρησκευτικὰ	2
2. Ἀρχαῖα Ἑλληνικά	5
3. Νέα Ἑλληνικά	2
4. Ἱστορία	1
5. Ἀγγλικά	2
6. Μαθηματικά	2
7. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά	1
8. Φυσικά	2
9. Γεωγραφία, Γεωλογία καὶ Ὀρυκτολογία	1
10. Γυμναστικὴ	1
11. Λογιστικὴ	3
12. Τεχνικὴ Συναλλαγῶν (Ἐμπορολογία)	1
13. Γενικὰ ἀρχαῖα δικαίου	1
14. Τεχνικὰ (Α' τετράμηνον)	1
15. Δικτυολογία (Β' τετράμηνον)	1
Σύνολον	26

Ἄρθρον 41.

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν διδασκωμένων μαθημάτων εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν τετρατάξιων Νυκτερινῶν Οἰκονομικῶν Λυκείων καθορίζεται ὡς ἀκολουθοῦς:

1. Θρησκευτικά: ἡ ὕλη ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου.

2. Ἀρχαῖα Ἑλληνικά:

Α'. Ἀνάγνωσις συγγραφέων: α) Ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐνός ἐκ τῶν Ὀλυμπιακῶν καὶ ἐνός ἐκ τῶν Φιλιππικῶν τοῦ Δημοσθένους μέχρι τέλους Δεκεμβρίου.

Λογικὴ ἐπεξεργασία καὶ σύνδεσις τῶν ἐκάστοτε ἀναγιγνωσκόμενων μερῶν ἐκάστου λόγου πρὸς συναγωγὴν τῶν κυριοτέρων νοημάτων αὐτοῦ.

Πραγματικὴ ἐπεξεργασία αὐτῶν πρὸς συναγωγὴν, ταξινόμησιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν γενικῶν συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι ἐπροκάλεσαν ἐν Ἑλλάδι τὴν γένεσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ συμβουλευτικοῦ εἶδους τοῦ ρητορικοῦ λόγου, ὅσον καὶ τῶν εἰδικῶν καὶ σχετικῶν πρὸς τοὺς ἀναγιγνωσκόμενους λόγους πολιτικῶν, πολιτικῶν κλπ. συνθηκῶν.

Καλίσθητικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγιγνωσκόμενων πρὸς καθαρωτέραν διαγραφὴν τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ λόγου, τῶν εἰδῶν τοῦ ρητορικοῦ ὕφους, τῶν μέσων τῆς ρητορικῆς ἐκφράσεως κλπ.

Ὁ Δημοσθένης ὡς ρήτωρ. Ἡ ρητορεία ἐν Ἀθήναις.

β) Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἰανουαρίου ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία κατ' ἐκλογὴν ἱστορικῶν μερῶν τοῦ Θουκυδίδου, ἀποτελούντων ἐνιαίια τμήματα (λ.γ. Πλαταικά, Αεστιακά).

Λογικὴ καὶ πραγματικὴ ἐπεξεργασία τῶν ἐκάστοτε ἀναγνωσκομένων.

Ὁ Θουκυδίδης ὡς ἱστορικὸς συγγραφεὺς. Γενικὴ τῆς σύγκριστος τοῦτου πρὸς τὸν Ἡρόδοτον καὶ τὸν Ξενοφῶντα. Συμπλήρωσις τῆς ἐννοίας τῆς ἱστοριογραφίας.

γ) Καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν ἐβδομαδικῶς ἀνάγνωσις καὶ ἐρμηνεία ἐκ δοκίμου μεταφράσεως εὐρυτάτων περικοπῶν ἐκ τοῦ Τραπεζιτικοῦ τοῦ Ἰσοκράτους, τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ τῶν Πόρων καὶ Περιούτων τοῦ Ξενοφῶντος καὶ τῶν Σικελικῶν (Βιβλ. ΣΤ' καὶ Ζ') τοῦ Θουκυδίδου, τῶν ἐνδιαμέσων μερῶν παρεχομένων ὑπὸ μορφῇ συντόμων γλαφυρῶν περιλήψεων.

Βαθυτέρα ἐπεξεργασία τῶν ἐκ δοκίμου μεταφράσεως διδασκομένων κειμένων, ὡς ἐν τῇ Α' τάξει: τῶν Σπαξίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου (βλ. ἀνωτέρω).

Β'. Γλωσσικὴ διδασκαλία: α) Γραμματικὴ: Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηρουμένων ἐλλείψεων τῶν μαθητῶν εἰς τὴν Γραμματικὴν τοῦ Ἀττικοῦ πεζοῦ λόγου, ἐπανεξέτασις τῶν σχετικῶν μερῶν μετ' ἀνάλογον ἐργασίῶν τῶν μαθητῶν ἐφαρμογῆς καὶ ἐμπεδώσεως.

β) Συντακτικόν: Συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν κυριωτέρων συντακτικῶν φαινομένων τοῦ ἀρχαίου λόγου καὶ ποιήσας ἐργασίαι τῶν μαθητῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἐκάστοτε ἐξεταζομένων, ὡς ἐν τῇ Γ' τάξει: τῶν ἐξαταξίων κλασσικῶν Γυμνασίων.

3. Νέα Ἑλληνικά: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου προσκαρμυζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

4. Ἱστορία: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 39 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν τετραταξίων Νευτερινῶν Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσκαρμυζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

5. Ἀγγλικά: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 31 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσκαρμυζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

6. Μαθηματικά.

Α'. Ἀλγεβρά: Ἐπίλυσις συστημάτων πρωτοβάθμιων ἐξισώσεων μὲ ἱσχυρίους ἀγνωστοὺς καὶ σχετικὰ προβλήματα ἐφαρμογῆς. Ρίζαι καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. Παράστασις τῶν ριζῶν ὡς δυνάμεις. Δυνάμεις μὲ βάσιν θετικὸν ἀριθμὸν καὶ ἐκθέτην ρητὸν ἀριθμὸν. Ὁρία μεταλλήτων ποσοτήτων καὶ σχετικὰ θεωρήματα. Ἀσόμετροι ἀριθμοί. δεκαδικὴ παράστασις αὐτῶν. Μηγαδικοί ἀριθμοί. Ἐπίλυσις δευτεροβάθμιου ἐξισώσεως μὲ ἅν ἀγνωστον. Προβλήματα.

Β'. Γεωμετρία: Σημεῖα εὐθείας, τῶν ὁποίων αἱ ἀποστάσεις ἀπὸ δύο δοθέντων σημείων αὐτῆς ἔχουν δοθέντα λόγον. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τεμνομένων ἀπὸ εὐθείας εὐθείας. Ἰδιότητες παραλλήλων εὐθειῶν τεμνομένων ὑπὸ συγκλίνουσιν εὐθειῶν (διερχομένων, δηλαδή διὰ τοῦ αὐτοῦ σημείου). Ὁμοῖα τρίγωνα καὶ πολύγωνα. Σχέσις μεταξὺ τῶν περιμέτρων δύο ὁμοίων πολυγώνων.

Γ'. Σύνολα. Ἐννοία τοῦ συνόλου καὶ καθορισμὸς τοῦ συνόλου. Ὑποσύνολα συνόλου. Τὸ κενὸν σύνολον. Πένοντα διαγράμματα. Ἰσα σύνολα. Ἰσοδυναμικὰ σύνολα. Ἐννοία συνόλων. Τομή συνόλων. Συμπλήρωμα συνόλου. Τὸ σύνολον τῶν συνισκῶν ἀριθμῶν. Τὸ μηδέν. Πληθύνειος ἀριθμὸς συνόλου. Σύνολον μὲ πεπερασμένον πλῆθος στοιχείων ἀπειροσύνολον. Ὁ ἀχρησιμοποίηθὺν τὰ σύμβολα τῶν ἀνάρητων, αἶναι ὑποσύνολον, ἀένωσις, «τομή», «συνεπάχεται», «ἀποδυναμεί μόν».

7. Οἰκονομικὰ Μαθηματικά: Τὰ ἐκ τῆς Πραγματικῆς Ἀριθμητικῆς διδασκόμενα περὶ ἀπλοῦ τόκου πρὸς ἐπιτορικὴν ἐκπαιδεύσιν. Βαθυτέρα ἐπεξεργασία τούτων ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μορφώσεως τῶν σχετικῶν ἀλγεβρικῶν τύπων, ὅταν ὁ

χρόνος ἐκφράζεται εἰς ἔτη, μῆνας ἢ ἡμέρας.

Ἀντιστοιχοὶ τύποι δι' ἐν ἐκαστὸν τῶν εἰσαγομένων ποσῶν. Ἐφαρμογαὶ δι' ἀπλήσεων.

Περὶ τοκαρίμου καὶ σταθεροῦ διακρέτου ἔτος ἐμπορικῶν ἢ πολιτικῶν. Τύποι χρηρῶν τὸν τοκὸν συνιστάται τοῦ τοκαρίμου καὶ σταθεροῦ διακρέτου. Διάφορα προβλήματα. Προβλήματα εὐρέσεως τόκου, ὅταν περισσώσῃ κεφάλαια τοκαρίζονται πρὸς τὸ αὐτὸ ἐπιτόκιον εἰς διαφόρους χρόνους.

Διάφοροι κανόνες πρὸς σύντομον ὑπολογισμὸν τοῦ τόκου ἐπὶ διαφόρων περιπτώσεων.

Ἐφαρμογαὶ τούτων κανόνων εἰς τὴν μέθεσιν τῶν ἀπλῶν μερῶν κεφαλαίου, τόκου, ἐπιτοκίου.

Προβλήματα τόκου εἰς τὰ ἑπτὰ εἶδη γνωστῶν τῶ ἀριθμοῦ τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ τόκου ἢ ἢ διακρέτῳ μεταξὺ τοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ τόκου. Σχετικὸι τύποι καὶ οἱ εἰς αὐτῶν πραγματικὸι κανόνες. Ἐφαρμογαὶ προβλήματα 12.

Μέσον ἐπιτόκιον.

Περὶ προεξοφλήσεως γενικῶς. Περὶ τοῦ ἁλίου - Μελλου-
τα ἁλίου - Ὑφαιρέσεως ἢ προεξοφλήσεως.

Πλήρης ἀλγεβρικὴ ἐπεξεργασία τοῦ θέματος ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκπαγωγῆς τῶν ἀντιστοιχῶν εἰς καθὲ περίπτωση τῶν τύπων. Ἐφαρμογαὶ εἰς τὴν διὰ τῶν τύπων ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων.

Τὸ ἀνωτέρω θέμα ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι κατὰ τὴν προεξοφλήσιν θεωροῦνται καὶ διάφορα ἔξοδα.

8. Φυσικά: Φυσικὴ 1 ὥρα. Χημεία 1 ὥρα. Ἡ ὕλη τῶν κλάδων τούτων ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου πλὴν τῆς θεωρητικῆς ἐκ τῆς Φυσικῆς.

9. Γεωγραφία - Γεωλογία - Οὐρανολογία: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τῆς παραγρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 35 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Οἰκονομικῶν Λυκείων.

10. Γυμναστικὴ: Ἡ ὕλη ἢ προβλεπόμενη ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ παρόντος Β.Δ. διὰ τὴν Α' τάξιν τῶν ἡμερησίων Λυκείων ἐνιαίου τύπου, προσκαρμυζομένη πρὸς τὸν διατιθέμενον χρόνον διδασκαλίας.

11. Λογιστικὴ:

Α' Οἰκονομικοὶ ὁργανισμοί.

Β' Περιουσία. Διάκρισις περιουσίας Ε.Π. καὶ Κ.Π. Διαχειρίσις περιουσίας.

Γ' Λογιστικὴ. Ὀρισμὸς - ἀντικείμενον - σκοπὸς - σημασία. Κλάδοι λογιστικῆς.

Δ' Ἀπογραφή - εἶδη ἀπογραφῆς - Νομικὰ διατάξεις περὶ ἀπογραφῆς. Περιπτώσεις οἰκονομικῆς καταστάσεως. Ἰσολογισμός.

Ε' Μεταβολαὶ περιουσίας - Διαδοχικοὶ ἰσολογισμοί. Διαχειριστικὴ χρῆσις.

ΣΤ' Λογαριασμὸς - μορφὴ λογαριασμῶν. Τεχνικοὶ ὅροι τηρήσεως λογαριασμῶν. Κατηγορίαι λισμῶν. Κανόνες χρεώσεως καὶ πιστώσεως λισμῶν. Ἐφαρμογαί.

Ζ' Θεωρία διαγραφικῆς μεθόδου. Μεταβολαί. Ἀνάπτυξις οἰκονομικῶν πράξεων - διγραφικὴ διατύπωσις πράξεων. Μεταφορὰ εἰς τοὺς λογαριασμούς. Σύνταξις ἰσολογισμοῦ.

Η' Συνήθειαι λογαριασμοῦ ἐπιχειρήσεων Ε.Π. καὶ Κ.Π.

Θ' Διάκρισις τῶν λογαριασμῶν ἀναλόγως τοῦ περιεχομένου τῶν: α) Γενικοὶ ἢ περιληπτικοὶ καὶ εἰδικοί ἢ αναλυτικοὶ λογαριασμοί. β) Λογαριασμοὶ ἁλίων. γ) Προσωπικοὶ λογαριασμοί. δ) Λογαριασμοὶ ἐπιδόων. ε) Λογαριασμοὶ ἐξόδων. στ) Λογαριασμοὶ ἐκμεταλλεύσεως. ζ) Λογαριασμοὶ ἀποτελεσμάτων. η) Ἀμειβῆς καὶ μικτοὶ λογαριασμοί. θ) Ἀντίθετοι ἢ ἀρνητικοὶ λογαριασμοί. ι) Διχαστοὶ λογαριασμοί. κ) Λογαριασμοὶ τάξεως. λ) Λογαριασμοὶ τακτοποιήσεως.

12. Τεχνικὴ Συναλλογῶν Ἐμπορολογία.

Ι. Ὀρισμός. Χρησιμότης. Ἀνάγκη καὶ διάκρισις τούτων. Μέτα φερεπείας τῶν ἀναγκῶν. Ἀγαθὰ καὶ διάκρισις τούτων. Καταμερισμὸς τῶν ἔργων. Φυσικὴ ἀνταλλαγή. Ἀξία. Διτμήρεται φυσικῆς ἀνταλλαγῆς. Χρήμα - νόμισμα - νομισματικὴ μονάδα - τιμή.

ΙΙ. Ἐμπόριον - Ἐννοία ἐμπορίου. Λόγοι δημιουργίας τοῦ ἐμπορίου. Αἶτιον ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου. Ἐπίδρασις τοῦ

ἐμπορίου εἰς τὴν καθόλου οἰκονομίαν. Κατηγορία ἐμπορίου. (Ἐν σχέσει πρὸς τὴν φύσιν, τῶν ἀντικειμένων μὲ τὰ ὁποῖα ἀγχολεῖται, πρὸς τὴν μετολάθησιν ἐνὸς ἢ περισσοτέρων προσώπων, πρὸς τὴν ἀκτίνα δράσεως, πρὸς τὸ πάγιον ἢ μὴ τῆς ἐγκαταστάσεως, πρὸς τὴν προέλευσιν καὶ τὸν προορισμὸν τῶν ἐμπορευμάτων). Περιορισμοὶ τοῦ ἐμπορίου. Σημεία τοῦ ἐμπορίου.

III. Ἐμπορεύματα - Πότε ἓνα ἀντικείμενον χαρακτηρίζεται ὡς ἐμπόρευμα.

IV. Ἐμπορικὴ ἀγοραπωλησία. Ὁρισμός. Ἀντικείμενον ἀγοραπωλησίας. Τμήμα. Δικαιώματα καὶ υποχρεώσεις συμβαλλομένων.

V. Συμπληρωματικοὶ ὅροι ἀγοραπωλησιῶν: α) "Οροι προσδιορισμοῦ ποιότητος (δείγμα, σήμα, τύπος, χημικὴ ἀνάλυσις, ὑπὸ δοκιμὴν, ὑπὸ ἐξέτασιν). β) "Οροι καθορισμοῦ ποσότητος (μονὰς βάρους, ὄγκου, μήκους κ.λ.π. κατ' ἀποκοπὴν). Μικτὸν βάρος, ἀπόθερον, εἶδη ἀποθέρου, καθαρὸν βάρος, μικτὸν διὰ καθαρὸν. Ἀπομείωσις, ἐκπτώσις. γ) "Οροι συσκευασίας. δ) "Οροι καθορισμοῦ χρόνου παραδόσεως. Ἀμεστος παράδοσις, μελλοντικὴ παράδοσις (εἰς ὠρισμένην ἡμέραν ἢ ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας). Τμηματικὴ παράδοσις, παράδοσις, ἅμα τῇ αἰτίᾳ ἀρίξει τοῦ ἀτμοπλοίου. ε) "Οροι ἀναφερόμενοι εἰς τὴν φόρτωσιν. Ἀμεστος φόρτωσις, τυχεῖα φόρτωσις. Φόρτωσις εἰς ὠρισμένην ἡμέραν, φόρτωσις ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας, πρῶτον ἀτμοπλοῖον, ὠρισμένον ἀτμοπλοῖον φορτίον ἐν πλῶ, φορτίον ὑπὸ φόρτωσιν, φορτίον φορτωμένον. στ) Καθορισμός τύπου παραδόσεως. Ἐπὶ μεταφορᾶς διὰ σιδηροδρόμου. Εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ πωλητοῦ. Εἰς τὸν σταθμὸν φορτώσεως. Ἐπὶ τοῦ βαγονίου εἰς τὸν σταθμὸν φορτώσεως. Ἐπὶ τοῦ βαγονίου εἰς τὸν σταθμὸν προορισμοῦ. Εἰς τὸν σταθμὸν προορισμοῦ. Εἰς τὸ κατὰστημα τοῦ ἀγοραστοῦ. Ἐπὶ μεταφορᾶς διὰ θαλάσσης. Εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ λιμένος τῆς φορτώσεως. Ἐπὶ τῆς φορτηγίδος εἰς τὸν λιμένα φορτώσεως SOTTO PALANCO, F.O.B., C.I.F. ζ) "Οροι ἀναφερόμενοι εἰς τὸν χρόνον καὶ τρόπον πληρωμῆς. Διακανονισμός τοῖς μετρητοῖς. Διακανονισμός ἐπὶ πιστώσει. η) Προσδιορισμός τιμῆς. θ) Αἷτια ἐπηρεάζοντα τὰς τιμὰς. ι) Διατυπώσεις ἀποστολῆς καὶ παραλαβῆς. ια) Ἀμεσοὶ ἀγοραπωληταί. Ἐμμεσοὶ ἀγοραπωληταί. ιβ) Ἀγοραπωληταί διὰ δημοπρασίας. Μειοδοτικαί - πλειοδοτικαὶ ἐκούσαι - ἀναγκαστικαί. ιγ) Ἐγγράφα ἀγοραπωλησίας. Ἐγγράφα ἀποδεικνύοντα τὴν σύναψιν τῆς ἀγοραπωλησίας, συμφωνητικὸν ἀγοραπωλησίας, ἐπιστολὴ παραγγελίας. Δελτίον παραγγελίας. Ἐγγράφα ἐκδιδόμενα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀγοραπωλησίας (Ζυγολόγιον, μετρολόγιον, τιμολόγιον, ἀπόδειξις παραλαβῆς, δελτίον εἰσαγωγῆς - ἐξαγωγῆς πιστοποιητικὸν προσλεύσεως). Ἐγγράφα ἐκδιδόμενα κατὰ τὸν διακανονισμὸν τῆς ἀγοραπωλησίας. Ἀπόδειξις πληρωμῆς. Γραμμάτιον εἰσπράξεως, ἐνταλμα πληρωμῆς. ιδ) Ἄλλα ἐμπορικὰ ἔγγραφα. (Χρεωστικὸν σημείωμα. Πιστωτικὸν σημείωμα. Δελτίον ἀποστολῆς. Ὑποδείγματα τούτων).

13. Γενικαί Ἀρχαὶ Δικαίου:

Α'. Ὁρισμός - διαίρεσις (Δημόσιον - Ἰδιωτικόν).

Β'. Ἀστικὸν δίκαιον. Ὁρισμός. Πηγαί (Νόμοι - ἔθιμα).

Γ'. Κατάργησις κανόνος δικαίου.

Δ'. Συρροή νόμων.

Ε'. Εἶδη κανόνων δικαίου - ἐρμηνεία κανόνων δικαίου.

ΣΤ'. Δικαιώματα. Ὁρισμός. Εἶδη δικαιωμάτων: πραγματικά, προσωπικά. Εἶδη προσωπικῶν δικαιωμάτων, εἶδη πραγματικῶν δικαιωμάτων. Διαίρεσις δικαιωμάτων. Κτήσις - ἀλλοίωσις, ἀπώλεια δικαιωμάτων.

Ζ'. Ἀξίωσις ὁριτῶς διακρίσεις ἀγωγῆς ἐνστάσις.

Η'. Περὶ προσώπων. Φυσικὰ πρόσωπα. Ἀρχὴ τοῦ φυσικοῦ προσώπου διατάξεις ἀσφαλιστικαὶ τῆς ζωῆς καὶ γεννήσεως τοῦ ἐμβρύου. Διατάξεις καὶ ὅς ὁ μελλοντόγεννητος θεωρεῖται ὡς γεννηθεὶς καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ συμφέρον αὐτοῦ. Τέλος τοῦ φυσικοῦ προσώπου - θάνατος - ἀφάνεια.

Θ'. Διακρίσεις ἀναφερόμεναι εἰς τὰ πρόσωπα. α) Ἰκανότητες. β) διαφορὰ θεητείας. γ) καταγωγή. δ) ὑπαλληλική, ιδιότης. ε) ὡς πρὸς τὸ φύλον. στ) ὡς πρὸς τὴν τιμὴν. ζ) ὡς πρὸς τὴν κατοικίαν. η) ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν. θ) ὡς πρὸς τὴν υἱείαν. ι) δικαίωμα ἐπὶ προσωπικότητος. ια) τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα. ιβ) συγγένεια. ιγ) διασχίσεις.

Ι'. Νομικὰ πρόσωπα - Ὁρισμός - Διακρίσεις. Βούλησις τοῦ Νομικοῦ προσώπου. Σωματεῖον - Ἰδρυμα - Ἐρανικαί Ἐπιτροπαί.

ΙΑ'. Περὶ πραγμάτων - διακρίσεις τούτων.

ΙΒ'. Περὶ νομικῶν γεγονότων.

ΙΓ'. Δικαιοπραξίαι. Εἶδη δικαιοπραξιῶν, περιεχόμενον δικαιοπραξιῶν.

ΙΔ'. Προαπαιτούμενα δικαιοπραξιῶν α) Ἰκανότης πρὸς τὸ πράττειν. (πρόσωπα ἀπολύτως ἱκανὰ - πρόσωπα ἀνίκανα, πρόσωπα περιορισμένης ἱκανότητος). β) Βούλησις πρὸς τὸ δικαιοπραγεῖν. γ) Δῆλωσις τῆς βουλήσεως. δ) Συμφωνία δηλώσεως καὶ βουλήσεως (πλάνη - φόβος) ε) Ἀναγνώρισις τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ νόμου.

ΙΕ'. Αἱρέσεις - εἶδη αἱρέσεων - στάδια αἱρέσεων.

ΙΣΤ'. Προθεσμία.

ΙΖ'. "Οροι ἢ τρόποι.

14. Τεχνικά: Α' τετράμηνον. Καλλιγραφία, Γραμμογραφία. Ἐπιγραφοποιία.

15. Δακτυλογραφία: Β' τετράμηνον. Πλήρης καὶ πρακτικὴ σπουδὴ τοῦ χειρισμοῦ τῶν ἐν τῷ σχολείῳ χρησιμοποιουμένων γραφομηχανῶν. Ἀσκήσεις δεξιότητος τῶν δακτύλων. Σπουδὴ τοῦ ἀλφαβήτου (ἀπλοῦ καὶ διπλοῦ). Ἀπόστασις τῶν σειρῶν, περιθώρια, κίνησις τῆς ταινίας κ.λ.π., Διορθώσεις. Γραφὴ φράσεων Ἐμπορικοῦ χαρακτήρος καὶ συντόμων ἐπιστολῶν ἢ ἐγγράφων.

"Αρθρον 42.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Θεησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας Ὑπουργίον, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1966

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ